

Országgyűlési Napló

Dr. Latorcai János és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Hegedűs Lorántné, Hiszékeny Dezső,
Móring József Attila, dr. Szűcs Lajos***

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	34701
Az egyes külügyi igazgatási tárgyú törvények, valamint a tartós külszolgálat ellátásához kapcsolódó egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	34701
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	34701
Felszólalók:	
Csenger-Zalán Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	34705
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	34707
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	34708
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	34711
Egyes törvényeknek Magyarország versenyképessége javítása érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	34712
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	34712
Felszólalók:	
Bodó Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	34715
Kepi Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	34718
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	34721
Heringes Anita (MSZP)	34724
László Tamás (Fidesz)	34725
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	34726
Egyes törvényeknek a hivatalos statisztikáról szóló 2016. évi CLV. törvény végrehajtásával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	34728
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	34728
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	34730
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	34731
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	34735
Hartyányi Jaroslava nemzetiségi szószóló.....	34739
Dunai Mónika (Fidesz)	34740
Dr. Józsa István (MSZP).....	34741
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	34742
Egyes állami tulajdonú ingatlanok ingyenes egyházi tulajdonba adásáról szóló törvényjavaslat általános vitája	34743
Dr. Homolya Róbert nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	34743
Felszólalók:	
Bóna Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	34745
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	34746
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	34748
Szászfalvi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	34752
Mesterházy Attila (MSZP).....	34755
László Tamás (Fidesz)	34756
Ikotity István (LMP).....	34757
Szászfalvi László (KDNP)	34758
Dr. Homolya Róbert nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	34758
A Magyarország Kormánya és a Kínai Népköztársaság Kormánya között a Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztése, kivitelezése és finanszírozása kapcsán született Egyezmény 2. mellékletének kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	34759
Dr. Homolya Róbert nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	34759

Felszólalók:

Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	34760
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	34761
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	34765
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	34769
Dr. Józsa István (MSZP).....	34771
Ander Balázs (Jobbik).....	34773
Dr. Homolya Róbert nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	34775

Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája 34777 |

Dr. Homolya Róbert nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője... .. 34778 |

Felszólalók:

Hadházy Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	34780
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	34781
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	34784

A megújuló energia közlekedési célú felhasználásának előmozdításáról és a közlekedésben felhasznált energia üvegházhatású gázkibocsátásának csökkentéséről szóló 2010. évi CXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája..... 34786 |

Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője 34787 |

Felszólalók:

Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	34788
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	34791
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	34792
Dr. Józsa István (MSZP).....	34794

Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza 34795 |

A víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája 34796 |

Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője 34796 |

Felszólalók:

Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	34798
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	34799
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	34802
Dr. Józsa István (MSZP).....	34806
Szilágyi György (Jobbik).....	34808

Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza 34809 |

Az ülésnap bezárása..... 34811 |

Az ülésen jelen voltak:

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. HOMOLYA RÓBERT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, SZABÓ ZSOLT államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
17. ülésnapja
2017. április 20-án, csütörtökön
(9.01 óra - Elnök: Sneider Tamás
Jegyzők: Móring József Attila és Hegedűs
Lorántné)

ELNÖK: Köszöntöm a képviselőtársaimat a mai ülésnapon. Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 17. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné és Móring József Attila jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm a megjelent vendégeket.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes külügyi igazgatási tárgyú törvények, valamint a tartós külszolgálat ellátásához kapcsolódó egyéb törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15069. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Szabó László úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! 2016. június 13-án fogadta el az Országgyűlés a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló törvényt.

A törvény elfogadásával és így a klasszikus diplomáciai feladatok mellett a külgazdaságot, valamint a kulturális és tudománydiplomáciát magába foglaló külügyi igazgatás megteremtésével nemcsak egységesedett, hanem ki is bővült a magyar külpolitika feladata és eszköztára. A törvény önálló, a külképviseletek működésén túl a tartós külszolgálat alapvető rendelkezéseit is magában foglalja. Szerkezetileg kettős: önálló fejezettel szabályozza Magyarország Európai Unió melletti Állandó Képviseletének - a továbbiakban: EU ÁK - működését is, amelyre annak összetettségéből és kiemelt szerepéből fakadóan volt szükség.

A törvény hatályba léptetése nem egységesen történt, ugyanis 2016. augusztus 1-jével hatályba lépett, és személyi, illetve területi hatálya kiterjedt mindazon szabályozási tárgykörökre, amelyek az EU ÁK működésének vonatkozásában relevánsak. Az EU ÁK-n kívül minden külképviselet tekintetében a törvény rendelkezései 2017. augusztus 1-jével lépnek hatályba.

A jelen törvényjavaslat a tartós külszolgálatról szóló törvény koncepcionális tartalmát változatlanul hagyva a mindennapi működéssel felmerült gyakorlati tapasztalatokat kívánja kezelni, másrészt technikai pontosításokat tartalmaz. A törvényjavaslat változtatásokat eszközöl továbbá egyes külügyi igazgatási kérdéseket is érintő egyéb, kapcsolódó törvényekben is, amely módosítások a külügyi igazgatás gördülékenyebb működését, valamint a jogszabályi keretek megteremtését, illetve finomítását hivatottak célozni. A törvényjavaslat a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvény módosításával rendezi a

külszolgálatra kihelyezettek és családjuk egészségügyi ellátásának kérdéskörét is.

A külföldre utazásról szóló törvény módosításával bővítésre kerül a diplomata-útlevélre jogosultak köre. A módosítás arra a hosszú ideje megfogalmazott igényre jelent megoldást, hogy a tartós külszolgálaton lévők élettársai, illetve felmenői is részesülhessenek diplomata-, illetve külügyi szolgálati útlevélben. Hivatalos útlevél nélkül ugyanis számos relációban problematikus a kiküldöttel a tartós külszolgálat alatt külföldön együtt tartózkodó élettárs, illetve felmenő státuszának rendezése. Hivatalos útlevél és az azzal járó kiváltságok és mentességek hiányában a fogadó ország általános idegenrendészeti szabályai vonatkoznak rájuk, amelyeknek való megfelelés gyakran nem megoldható, tekintettel arra, hogy az érintett személyek nem munkavállalási vagy tanulmányi céllal érkeznek az adott országba.

Mivel az Európai Parlament magyarországi képviselőjének külföldön végzett tevékenysége hasonló jellegű a diplomaták tartós külszolgálatához, ezért a javasolt módosítás teljes egészében rájuk is kiterjesztendő. Tekintettel arra, hogy az Európai Unió melletti Állandó Képviselet irányítása a Miniszterelnökséget vezető miniszter irányítása alá tartozik, így a módosítás megteremti az európai uniós ügyek koordinációjáért felelős miniszter által vezetett minisztérium európai uniós feladatokat ellátó, diplomáciai ranggal rendelkező munkatársai részére is a hivatalos útlevélre történő jogosultságot munkájuk megkönnyítése érdekében.

A konzuli védelemről szóló törvény módosítása lehetővé teszi, hogy a külképviseleten konzuli feladatokat ellátó valamennyi személyi kör kinevezésére, illetve alkalmazására vonatkozó rendelkezések törvényi szinten legyenek szabályozva. A javasolt rendelkezések illeszkednek a külügyi igazgatás viszonyainak szabályozására irányuló, a külképviseletek és tartós külszolgálatról szóló törvény és az azzal összefüggő jogszabályokat is magában foglaló szabályozási folyamatba.

Szintén a konzuli feladatok ellátásában közreműködő foglalkoztatottak jogosultságainak rendezéséből fakadó igény a fent említett személyi kör konzuli ismeretekkel kapcsolatos vizsgakötelezettségének megjelenítése a konzuli törvény rendelkezései között.

A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvény módosítása révén a Magyarországon működő diplomáciai és a hivatalos konzuli tisztviselő által vezetett konzuli képviseletek, a nemzetközi szervezetek, illetve azok magyarországi kirendeltsége, telephelye, irodája, továbbá a kiváltságokkal és mentességekkel törvény alapján rendelkező szervezetek tagjai és családtagjai magyarországi tartózkodása nem számítana bele a Magyarországon letelepedésre jogosító időbe.

A módosítást az indokolja, hogy e személyi kör számára a tartózkodási engedély iránti kérelmet nem maga a jogosult, hanem a küldő állam vagy nemzetközi szervezet nyújtja be, mivel a kiküldött az eljárásnak valójában nem alanya, hanem kedvezménye-

zettje. A nemzetközi jogban a kiváltságok, mentességek azon hipotézisen alapulnak, hogy a nemzetközi jogon alapuló jogállást élvező személy kvázi nem tartózkodik a fogadó országban, ezért nem terjed ki rá annak joghatósága. Így a kialakított egyedi jogállással ellentétes lenne, ha az így kiadott tartózkodási engedély Magyarországon történő letelepedésre jogosító időnek számítana.

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény rendelkezései és az azóta kialakított joggyakorlat nyomán egyértelmű, hogy csupán a diplomáciai kapcsolatokról szóló bécsi egyezményre mint jogalapra való hivatkozás a KKM által vezetett diplomaták adatait tartalmazó nyilván tartás működtetéséhez, azaz az adatkezeléshez, valamint abból a hatóságok számára történő adatközléshez nem elegendő. Az önkéntesen szolgáltatott, már a külkapcsolatokért felelős tárca iratanyagát képező adatok kezeléséhez és az azokhoz kapcsolódó hatósági megkeresések teljesítéséhez adja meg a módosítás az egyértelmű, törvényi szintű felhatalmazást. A 30 éves adatkezelési időtartam indoka az, hogy egyes diplomáciai mentességgel rendelkező személyek gyakran több, egymást követő alkalommal teljesítenek külszolgálatot Magyarországon, ezért indokolt, hogy a korábbi magyarországi külszolgálatokkal kapcsolatos adatok hosszabb ideig rendelkezésre álljanak.

A nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló törvény módosítása révén lehetőség nyílik arra, hogy Magyarország a nemzetközi fejlesztési szakpolitikák végrehajtását nemzetközi szervezetek és nemzetközi fejlesztési célú alapok részére teljesített tagdíjak és önkéntes hozzájárulások útján, azaz multilaterális befizetések teljesítése által is megvalósíthassa.

Magyarország 2016. december 6. óta tagja az OECD Fejlesztési Támogatási Bizottságának, a nemzetközi szervezeteknek fizetett általános, nem projektalapú hozzájárulás multilaterális hivatalos fejlesztési támogatásként - official development aid - jelenthető. Az OECD Fejlesztési Támogatási Bizottsága a nemzetközi szervezetek tevékenységei alapján meghatározza, hogy a hozzájárulások milyen mértékben számolhatóak multilaterális hivatalos fejlesztési támogatásként.

(9.10)

A nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló törvény módosításának további célja, hogy a külpolitikáért felelős miniszter által vezetett, nyilvánosan hozzáférhető adatbázis tartalma kiterjedjen valamennyi nemzetközi fejlesztési együttműködés és nemzetközi humanitárius segítségnyújtási szakpolitika keretében végzett tevékenységre, valamint hogy a polgári törvénykönyvről szóló törvény, az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló törvény és a humanitárius segítségnyújtásról szóló európai közösségi tanácsi rendelet alapján az előmi-

nősített civil szervezetek jogállását tartalmazza. Az előminősítés alapvető feltétele, hogy a szervezet közhasznú szervezettel minősített civil szervezet legyen.

A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló törvény módosítása egyrészt technikai pontosításokra irányul, másrészt a külképviselet vezetői, valamint egyéb munkakörök esetében megteremti a kötetlen munkaidő, a munkaidőkeret, valamint az egyenlőtlen munkabeosztás lehetőségét, valamint az ehhez kapcsolódó kiegészítő szabályokat, továbbá a közszolgálati tisztségviselőkről szóló törvénytől eltérő szabályozás megteremtésével a rendkívüli munkavégzésre vonatkozó szabályokat emeli be a törvénybe. A módosítások indoka, hogy a diplomáciai munka jellege folytán a kötetlen munkaidő-beosztás a legkedvezőbb mind a kihelyezettek rugalmasabb, önállóbb munkaidő-beosztása, klasszikus munkaidőn kívül eső időpontokban zajló diplomáciai konzulesemények, mind a missziók, kevesebb adminisztráció számára.

További érdemi módosítás, hogy jelenleg a törvény nem szabályozza azokat az eseteket, amikor a kihelyezett több szabadságot vesz ki a berendelés évében, mint amennyi megilletné őt a külszolgálat alatt például a tervezettnél korábbi berendelés, soron kívüli berendelés esetén. Ha a kihelyezettet például december 1-jén helyezik ki, akkor jelenleg megilletné a kettő - egészségügyi vizsgálat céljából igénybe vehető - szabadnap annak ellenére, hogy a kihelyezés előtt mindenképpen el kell mennie orvosi vizsgálatra. Így a kihelyezés évében már semmi nem indokolja az újabb orvosi vizsgálatot. A kihelyezettnek a berendelés évében is el kell mennie utólagos orvosi vizsgálatra, így a berendelés évében sem indokolt a szabadnap. További novum, hogy a törvényjavaslat megteremti a tartós külszolgálat vonatkozásában a fizetés nélküli szabadság jogintézményét.

A jelenlegi szabályozás szerint a kihelyezett keresőképtelensége idejére megkapja a devizailleségnyének 60 százalékát, amely jóval magasabb összeg, mint amennyire belföldön a táppénzszámítási szabályok alapján jogosult lenne. Ezért nem indokolt a különbözeti összeg utáni táppénz kifizetése, mert így a kihelyezettet keresőképtelenség esetén jóval magasabb összeg illetné meg, mint belföldön. 180 nap keresőképtelenség után a kihelyezett külszolgálat megszűnik, és belföldi állományba kerül határozott jogviszony esetén is, ahol a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvény szerint jogosult táppénzre.

A jelenlegi szabályozás szerint a kihelyezett halála esetén a halál bekövetkeztéig járó díjazásán felül a kihelyezettel az állomáshelyen tartózkodó hozzátartozói együttesen a kihelyezett további egyhavi díjazására jogosultak. Ezen összeg kifizetése azonban csak jóval a kihelyezett halála után történhet meg. Jelenleg az elhalálozott számára kifizetendő összeget számfejtteni kell, és a kifizetésre csak a hagyatéki eljárás lezárása után kerülhet sor. A jogalkotói cél az, hogy a kihelyezett állomáshelyen lévő hozzátartozói számára minél hamarabb megtörténjen a kifizetés, például hazaszállítási költségekre, ingatlanbérlet

lezárására, repülőjegyre, ingóságszállításra jutó költségek.

Ugyancsak érdemi módosítás, hogy a módosítással a kihelyezett nem lesz jogosult táppénzre, tekintettel arra, hogy a külszolgálati törvény a keresőképtelenség idejére biztosítja számára a devizailetmény 60, illetve 30 százalékát.

A törvényjavaslat - mint ahogy a fentiekben bemutatam - a mindennapi működésből fakadó gyakorlati tapasztalatokat kívánja kezelni, illetve technikai pontosításokat tartalmaz mind a külszolgálati törvényben, mind a külügyi igazgatással érintett törvényekben, amely módosítások azonban nem változtatnak a törvény koncepcióján és eredeti szabályozási céljain, azonban lehetővé teszik, hogy a külképviseleteink és az ott dolgozók rugalmasan alkalmazkodva magas színvonalon képviseljék Magyarország érdekeit és értékeit. Kérem a törvényjavaslat támogatását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük államtitkár úrnak. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Csenger-Zalán Zsoltnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyjából egy évvel ezelőtt e falak között az új külügyi törvénynek zajlott a vitája. A jogszabály nagyobbik része tavaly augusztusban lépett hatályba, egyes szakaszai pedig idén augusztusban fognak majd. Az elmúlt nyolc hónapban felhalmozódott tapasztalatok lehetővé és egyes esetekben szükségessé is teszik a törvény finomhangolását. Mielőtt azonban rátérnék erre, érdemes visszatekinteni a jogszabály megalkotását kiváltó okokra és a törvény által elérni kívánt célokra.

Államtitkár úr már említette, hogy alapvetően a külügyi struktúra átszervezése, a klasszikus diplomáciai feladatok mellé más feladatoknak is a hozzárendelése volt az alapvető oka annak, hogy tavaly egy új törvényt fogadtunk el, de 2015-ben kezdődött meg ennek az új külügyi törvénynek a kidolgozása, amelynek kezdetektől fogva az volt a célja, hogy az addig különböző szabályozási szinteken lévő joganyagot egységes rendszerbe foglalja.

Ennek a koncepciónak szerves része volt annak következetes átgondolása, hogy melyek azok a területek, amelyek törvényi szabályozást igényelnek, illetve hol vannak azok a pontok, ahol célszerű felhatalmazást adni a külpolitikát irányító miniszternek, hogy a napi működés körébe tartozó részletszabályokat rugalmasan, miniszteri rendelettel igazíthassa a gyakorta változó körülményekhez.

A törvényjavaslat célja a külképviseleti hálózat hatékonyságának, gyors reagálóképességének biztosítása, a stabil, egységes, átlátható külszolgálati rendszer megteremtése, továbbá a személyi állománnyal szembeni elvárások szabályozása volt. Teljesen új, a társadalmi igazságosság elvének jobban

megfelelő, de egyben a diplomáciai állomány anyagi megbecsülését is növelő javadalmazási rendszert vezetett be.

Nem szeretném ennek most minden elemét ismét felidézni, annyit azonban meg kell említeni, hogy az új rendszerben a korábbi szenioritás elve mellett nagyobb hangsúlyt kapott az azonos munkakört ellátók azonos bérezésének elve, illetve állomáshelyenként is eltérőek a juttatások. A külpolitikai, külgazdasági szempontból kiemelt vagy a nehezebb életkörülmények között végzett munkához a törvény magasabb illetményt rendelt. Megszűnt a szocializmusból ránk maradt örökség, hogy a diplomata két fizetést kap, egyrészt az itthoni fizetését, másrészt egy külföldi illetményt. Tekintettel arra, hogy külszolgálat alatt belföldön tényleges munkát nem végez, jogos az a társadalmi elvárás, hogy ezért ne is kapjon bért. Ugyanakkor a kiküldöttel szemben is méltányosabb és tisztességesebb, ha az az egy fizetés méltó az általa elvégzett feladathoz.

A jogszabály emellett áttekinthető, könnyen kontrollálható és hatékony átalány-költségtérítést vezetett be. Ez a megoldás egyrészt növeli a kihelyezett mozgásterét és szabadságát, egyszersmind felelősségét, másrészt hozzájárul a kiküldő szerv költségvetése kiszámítható tervezéséhez.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, már az eredeti törvény is nagy hangsúlyt fektetett arra, hogy megteremtse a kihelyezettek családjainak szociális biztonságát, ahogy államtitkár úr is néhány példával ezt említette. Nos, mindenekelőtt ez az a terület, amelyen a most tárgyalt módosítás továbblép.

A törvényjavaslat összesen hét törvényben tartalmaz technikai módosításokat, amelyek többek között rendezik a külszolgálatra kihelyezettek családtagjai egészségügyi ellátásának kérdéskörét és a diplomata-útlelvel családtagok általi használatának szabályait.

(9.20)

A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló törvényben is, amelyet egyszerűen külügyi törvénynek szokás nevezni, vannak módosítások, amelyek szintén a külügyi igazgatás gördülékenyebb működését célozzák, szem előtt tartva a kihelyezettek érdekeit. Ebbe a körbe sorolható például, hogy mostantól kezdve a devizailetmény nemcsak euróban, hanem dollárban vagy akár forintban is folyósítható. Ez egyrészt egyes országokban praktikusabb, mert nem kell az eurót dollárra átváltani, másrészt tekintettel van a kihelyezettek arra a méltányolható igényére, hogy az itthoni költségeit forintszámláról fizethesse anélkül, hogy azt előtte euróról át kellene váltania.

A törvényjavaslat rögzíti, hogy a vezetői és diplomata-munkakörben foglalkoztatott kihelyezettek munkarendje kötetlen, ami egyrészt megfelel a diplomáciai munka mindennapjai realitásainak, másrészt kevesebb adminisztrációval is jár a missziók számára, továbbá a közszolgálati tisztviselőkről szóló

törvényben meghatározottnál rugalmasabb munkaidő-beosztást tesz lehetővé.

A törvényjavaslat módosítja továbbá a nemzetközi fejlesztési együttműködésről szóló törvényt is. Az adomány, a segély, a felajánlás, a technikai segítségnyújtás és az adományozó levél fogalmak meghatározása egyrészt összhangot teremt az államháztartásról szóló törvény fogalomhasználatával, másrészt rugalmasabb és hatékonyabb felajánlási eljárásokat tesz lehetővé.

Ugyancsak a hatékonyság növelését szolgálja az ügynevezett előminősített civil szervezet státuszának megnevezése. Az ezt elnyerő szervezeteknek nem kell minden egyes alkalommal végigmenniük a bürokratikusan procedúrán. Az előminősítés szigorú követelményrendszerét miniszteri rendelet tartalmazza, amelynek megalkotására a törvény felhatalmazást ad.

A módosítás ezenkívül világossá teszi, hogy a nemzetközi szervezeteknek fizetett általános hozzájárulások bizonyos, az OECD Fejlesztési Támogatási Bizottsága által meghatározott hányada multilaterális hivatalos fejlesztési támogatásnak számít, és így a nemzetközi fejlesztési, együttműködési és humanitárius segítségnyújtási szakpolitikák végrehajtására fordított források részét képezi. Az átláthatóságot szolgálja, hogy ezekről a tevékenységekről a külpolitikáért felelős miniszter nyilvánosan hozzáférhető adatbázist vezet, mint ahogy azt államtitkár úr is említette.

Tisztelt Képviselőtársaim! A külügyi törvényt tavaly az Országgyűlés nagy többséggel fogadta el, egyetlen frakció sem szavazott ellene. A most tárgyalt törvényjavaslat úgy kezeli az elmúlt időszakban felmerült, a mindennapi működésből fakadó kihívásokat, hogy közben nem változtat a tavaly elfogadott törvény koncepcióján, az eredeti szabályozási céloknak megfelel. Ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat és a frakciókat, hogy szavazatukkal támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Most megadom a szót Mesterházy Attilának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondoljuk, hogy egy ilyen törvény mindenféleképpen hasznos és jó volna, de rögtön hozzá kell tenni azt is, hogy azt a célkitűzést, ami egy ilyen átfogó ágazati törvénnyel szemben támasztható követelmény, hogy tényleg átfogó legyen és tényleg egy életpályamodellként kezelje a magyar diplomaták szakmai életútját, nem teljesíti be ez a javaslat.

Ezt már a korábbi törvényjavaslatnál is vitattuk, és jeleztük a Külügyminisztériumnak, hogy mi nagyon szívesen lennénk partnerek egy olyan törvény elkészítéséhez, amely ezt a holisztikus megközelítést alkalmazza, tehát ahol a diplomáciai pályára lépéstől kezdődően egészen a diplomaták nyugdíjba vonulása utáni akár egy tanácsadó testületben való részvételig

kezelné a törvény a diplomaták életpályáját. Magyarul, koncepcionálisan vagy a cél szempontjából helyes volt a kormány célkitűzése, de a megvalósítás felemásra sikeredett, hiszen a mostani törvény is és a múltkori törvény is egy korábbi kormányrendelet szövegét tartalmazza 90 százalékban, tehát egy korábban is hatályban lévő szabályozást emel át törvényi szintre, ezt még néhány újítással kiegészíti, de éppen ezért semmiféleképpen nem nevezhető átfogónak.

E mellett az általánosabb kritika mellett van néhány konkrétum is, amit a korábbi vitákban is elmondtunk, és a törvény most sem rendelkezik ezekről, magyarul, a kormány nem vette figyelembe az akkori kritikáinkat a mostani törvénymódosításnál sem. Ez pedig arról szól, hogy mi vitatjuk azt, hogy lehessen nagykövetnek lenni olyan személynek Magyarországról, aki nem Magyarországon él életvitelszerűen, nem rendelkezik állandó lakcímmel Magyarországon, vagy adott esetben a fogadó állam állampolgára. Mi azt gondoljuk, hogy ez mind-mind nemzetbiztonsági kockázatot hordoz, és ezt a korábbi vitában is jeleztük már. Akkor ezen nem változtatott a Külügyminisztérium, és a vitában nem tudtunk többséget szerezni ennek az álláspontnak.

Mivel ezek a problémák most is fennállnak, ezért az MSZP frakciója továbbra sem tudja támogatni ezt a törvénytervezetet. Azt viszont elismerjük, hogy van haszna, van értelme egy ilyen kezdeményezésnek, ezért nagy valószínűséggel a tartózkodás mellett fogunk maradni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Bana Tibornak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló törvény módosítása mellett nyolc másik törvényt is módosít, így a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló, a külföldre utazásról szóló, a családok támogatásáról szóló, a konzuli védelemről szóló, a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló, az államháztartásról szóló, az európai területi társulásról szóló, valamint a nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló törvényt. Tehát a korábbiaknak megfelelően - hiszen itt történt már rá utalás államtitkár úr és a Fidesz vezérszónoka, Csenger-Zalán Zsolt részéről is - ismét több törvényt kell módosítani ahhoz, hogy részben technikai módosításokat lehessen átvezetni, részben olyan változtatásokat is meg lehessen tenni, amelyekkel kapcsolatban azért kritikát és néhány kérdést is meg szeretnék fogalmazni.

Emlékeztetném tisztelt képviselőtársaimat, hogy tavaly június 13-án az Országgyűlés elfogadta a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló törvényt, amely 2016. június 23-án kihirdetésre is került

a Magyar Közlönyben. Erre a törvényre nagy szükség volt, hiszen korábban ezt a területet több különálló törvény és rendelet szabályozta. Ezt sikerült többé-kevésbé egységesíteni a tavalyi esztendőben.

Ha visszamegyünk egy évet, akkor emlékezhetünk, hogy elképesztő kapkodás és az egyeztetések hiánya jellemezte a törvény megalkotását. Ennek az eredménye meg is látszik, hiszen még az előtt kell módosítani a jogszabályt, hogy annak egyes rendelkezései egyáltalán hatályba lépnének, hiszen ez az idén augusztus 1-jén történne meg, így azok is változnak.

Tisztelt Országgyűlés! Már a 2016-os törvényben, de most is azt látjuk, hogy csökkentik a diplomaták költségtérítéseit, juttatásait. A külszolgálatra kihelyezettek továbbra sem kapják meg a belföldi illetményüket, és most már iskoláztatási támogatásra sem lesznek jogosultak, amennyiben gyermekük a fogadó országban folytatja tanulmányait. Csenger-Zalán Zsolttól, a Fidesz vezérszónokától erre hallhatunk egyfajta magyarázatot, amit részben el is lehetne fogadni a belföldi illetmény vonatkozásában, de azt gondolom, hogy akkor viszont más módon kellene ezt rendezni. Összességében a diplomaták szempontjából nem elfogadható az, ahogy el lett fogadva tavaly ez a törvényjavaslat, és az sem elfogadható a Jobbik álláspontja szerint, ahogy ez most élénk került, hiszen ilyen értelemben és ilyen irányban nem történik érdemi változtatás. Nem értjük azt, hogy miért a magyar diplomatákon akar spórolni a kormány, miközben annyi felesleges dologra jut pénz, e fontos emberek megbecsülésére pedig, úgy tűnik, hogy nem.

A javaslat alapján kizárólag devizailletményre és átalány-költségtérítésre lesznek jogosultak az említett személyek. Itt történik elmozdulás, bizonyos módosítások ezek közül támogathatók is, de összességében mégis azt látjuk, hogy a korábbi ígérekkel szemben azt az anyagi megbecsülést és emellett erkölcsi megbecsülést nem kapják meg a diplomaták, amelyekről szoltak, akár például Lázár János is az Európai ügyekkel foglalkozó bizottság ülésén, hiszen miniszter úr annak idején elmondta, hogy uniós szinten a magyar diplomaták voltak a legalulfizettebbek, és ezt felhozták a visegrádi négyek szintjére.

(9.30)

Viszont most mégis azt látjuk, hogy a kormány oldaláról továbbra is az a fontos, hogy az önköz igazán közel álló személyeket tudják helyzetbe hozni, ők jól járnak, viszont másik oldalról pedig átfogóan nem történik meg a rendezés ezen a területen. De ezt egyébként nemcsak a diplomaták vonatkozásában lehet elmondani, hanem összességében a magyar munkavállalók esetében is ez a hozzáállás jellemzi a jelenlegi kormányt.

A törvény jelen módosítása emellett - és ezt valóban el kell ismerni és fontos aláhúzni - az elmúlt időszakban felmerült, a mindennapi működésből fakadó problémákat is kezelni kívánja, másrészt technikai pontosításokat tartalmaz, amely módosítá-

sok azonban nem változtatnak a törvény koncepcióján és eredeti szabályozási céljain.

A törvenymódosítás változtat továbbá - mint már utaltam rá - egyes külügyi igazgatási kérdéseket is érintő egyéb kapcsolódó törvényeken is, amely módosítások a külügyi igazgatás gördülékenyebb működését, valamint a jogszabályi keretek megteremtését, illetve finomítását célozzák, azzal, hogy a törvény ilyen irányú módosításaihoz kapcsolódó végrehajtási rendeletek megváltoztatása is szükséges.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint tudjuk, a hivatalos útlevél a diplomata-útlevél, a külügyi szolgálati útlevél, a szolgálati útlevél és a hajós szolgálati útlevél. A diplomata-útlevél és a hajós szolgálati útlevél kivételével a többi kizárólag hivatalos utazás céljára lehetett felhasználni, a többi magáncélra is, azonban a javaslat a külügyi szolgálati útlevélnél és a szolgálati útlevélnél is megadja a lehetőséget, hogy azokat magáncélra is használják. Ez tehát a korábbiakhoz képest szintén egy érdemi változás, és azt gondolom, hogy helyénvaló, ezzel kapcsolatban nem tudunk kritikát megfogalmazni.

Viszont van még két olyan terület, amellyel kapcsolatban annál inkább. Az egyik: a hatályos törvény alapján a diplomata-álláshelyet a külpolitikáért felelős miniszter pályázat útján meghirdeti. Úgy hiszem, és a Jobbik frakciójának határozott véleménye, hogy aggályos ez a módosítás, hogy a külpolitikáért felelős miniszter az adminisztratív, technikai és diplomata-álláshelyet a kihelyező szerven belüli belső pályázaton hirdeti meg.

Ez egy nagyon zárt rendszert sugall, tisztelt államtitkár úr, ami csökkenti annak a lehetőségét, hogy a szakmailag legalkalmasabb személyt találja meg a kormány az adott posztra. Tehát ez is egyértelműen abba az irányba mutat, hogy a saját emberek tudjanak odakerülni.

Nyilvánvalóan egy kormány részéről az egy elfogadható szempont, hogy olyan személyekkel töltsék be ezeket a tisztségeket, akik azért a kormány politikájához illeszkedően tudják végezni a munkájukat. Viszont azt gondolom, hogy ezzel a módosítással a szakmai szempontok egyértelműen háttérbe kerülnek. Örölnék, ha államtitkár úr tudna néhány mondatot mondani arról, hogy ez a változtatás miért került be ebbe a törvényjavaslatba.

A másik pedig a külügyi szolgálati útlevélre jogosultnál történő kiegészítés. Itt a jogosult élettársával, valamint egyenes ági felmenőjével történik változtatás. Ez azt jelenti, hogy a jogosult élettársa, valamint bizonyos esetekben - például az EU melletti állandó képviseletnél - az egyenes ági felmenője is jogosult lesz a külügyi szolgálati útlevélre. Tehát nem kizárólag a diplomatának az egyenes ági felmenőjéről, hanem az élettársának egyenes ági felmenőjéről is beszélhetünk bizonyos esetekben.

Azt gondolom, hogy a kör tágítása egy meghatározott szintig teljesen elfogadható, viszont erre nem találok olyan magyarázatot, ami alátámasztaná azt, hogy ezt a változtatást meg kell tenni ebben a törvényjavaslatban. Tehát azt is kérném államtitkár úrtól, hogy ezzel kapcsolatban is mondja el azt, hogy

mivel tudja indokolni a kormány azt, hogy ez a tárgytás ilyen széles körre történik meg.

Ezek voltak azok a kritikai észrevételek, amelyeket meg szerettem volna tenni az előttünk fekvő törvényjavaslattal kapcsolatban. A kérdéseket mindenképpen fontosnak tartottam feltenni, és remélem, hogy államtitkár úrtól érdemi válaszokat is kapok ezekre a felvetésekre, és amennyiben ez így történik, akkor a Jobbik képviselőcsoportja megfontolja álláspontját, mert alapvetően, mint utaltam rá, támogatható részek találhatók ebben a módosításban, viszont ha ezeket a kételyeinket nem sikerül eloszlatni, akkor egy tartózkodó álláspont az, amit el tudunk majd foglalni a végszavazás során.

Kíváncsian várom tehát államtitkár úr válaszait ezekre a kérdésekre. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Farkas Gergely tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. A vezérszónoki felszólalásoknak ezzel a végére értünk. Nem látok további felszólalási jelentkezést, így megadom a szót államtitkár úrnak, hogy válaszoljon előterjesztőként, és egyben az általános vitát is lezárom.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon örülök annak, hogy konstruktív és előremutató kérdéseket és kritikákat fogalmaztak meg minden frakcióból, és bízom abban, hogy az egyeztetések során sikerül közelebb jutnunk egymáshoz, és a végeredmény a második olvasatban egy valóban előremutató és mindenki által elfogadható, támogatható törvény lesz.

Természetesen egy nagyon komplex környezetben kell ezt a törvényt létrehozni, ezért is ilyen salátatörvény formájában került előterjesztésre, ugyanis bármit módosítunk a tartós külszolgálati törvényben, ez nagyon sok más törvény szövegét is befolyásolja, befolyásolhatja.

Meg fogjuk vizsgálni mindenképpen Mesterházy képviselő úr javaslatait, és természetesen várjuk azokat a javaslatokat, amik által akár egy életpályamodell létrehozása komolyabban támogatásra kerülhet a törvényben, illetve hogy milyen módon próbálhatja a biztonsági kockázatokat csökkenteni.

Bana Tibor képviselő úr részéről ugyancsak szeretném megköszönni a konstruktivitást és az együttműködési szándékot. Kapkodásról nem beszélnék azért, mivel valóban gyorsan és hatékonyan szerettünk volna egy alapos módosítást létrehozni egy évvel ezelőtt, viszont pontosan azért, hogy lásuk, hogy hogyan működik élesben ez a törvény, most már közel egyéves tapasztalatunk van, most van alkalom arra, hogy megfontolt módon, alaposan és jól átgondolva tudjunk tovább finomítani ezen a törvényen. Tehát éppen hogy az alapos és megfontolt gondolkodás az, ami vezényel minket ennek az új törvénymódosításnak az előterjesztésében.

Azt azért megjegyezném, hogy a juttatásai a diplomatáknak nem csökkennek. A szabadságfokuk nő a diplomatáknak. Mindaz a juttatás, ami korábban járt nekik, az alapsomagba lett behelyezve, és ezáltal

jóval több rugalmassága van a diplomatának, a külszolgálatban dolgozónak arra, hogy szabadon, saját belátása, saját igénye és családja igényei szerint döntsék el, hogy hogyan használják a juttatásokat.

Természetesen a szakmai szempontok továbbra is érvényesülni fognak azáltal, hogy a külügyért felelős miniszter dönt az adminisztratív dolgozók esetében is a személyi változásokról, mivel a miniszter is természetesen a szakma javaslatai és a szakmai szempontok figyelembevételével hozza ezeket a döntéseket.

Az élettársi, házastársi, felmenői diplomáciai útlevelek kiadásával kapcsolatban pedig egyszerűen gyakorlati szempontok vezettek bennünket, mivel egy kisgyereknek, aki hosszú évekre elszakad a hazájától, az, hogy most az édesapának vagy az édesanyának a szüleiéről van szó például, nekik ez nem jelent különbséget, a nagypapa az nagypapa, a nagymama az nagymama. Mindenképpen a családok együtt maradását próbáljuk segíteni, és az ő könnyű utazásainak, illetve a kint tartózkodás megkönnyítésének a célja vezetett bennünket, de természetesen erről is tudunk tovább tárgyalni, hogyha vannak jó ötleteik, javaslataik, hogy hogy tudnánk ezt a célt szolgálni. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik az **egyes törvényeknek Magyarország versenyképessége javítása érdekében történő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15053. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Csepreghy Nándor úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! A most tárgyalt vagy tárgyalás alatt lévő törvényjavaslat elfogadása esetén új területen folytatódhat a kormány már két évvel ezelőtt megkezdett bürokráciacsökkentési politikája. A hivatali ügyintézés mellett a közműcsatlakozás területén is egyszerűsödhetnek az állampolgárok és a vállalkozások mindennapjai.

A törvényjavaslat kidolgozásának kiindulópontja a magyar gazdaság versenyképességének átfogó javítására irányul, hosszabb távú és rendszerszintű beavatkozások mellett olyan intézkedések kidolgozásának szükségessége, amely rövid távon is érzékelhető javulást eredményez egyes, a versenyképesség szempontjából kritikus területeken.

(9.40)

A törvényjavaslat a Nemzeti Versenyképességi Tanács 2017. március 23-ai alakuló ülésének javaslata

taik is figyelembe véve készült el, amely az üzleti környezet versenyképességének javítását szolgáló intézkedések terveinek megfelelően került kialakításra.

A tanács egyetértett azzal, hogy a gyors beavatkozások egyik fontos célterülete az üzleti szabályozási környezet, amelynek a versenyképessége - a nemzetközi felmérések alapján jól azonosítható területeken - javításra szorul Magyarországon. Ilyen például a Világbank évente közzétett Doing Business felmérése, amely a vállalati működési környezet versenyképessége szempontjából 190 országot értékel és rangsorol egy időben.

A felmérés alapján Magyarországon kiugróan időigényes a villamos hálózatra csatlakozás. Hazánk a rangsorban e tekintetben a 121. helyet foglalja el. A villamos hálózatra csatlakozás teljes folyamatának időigénye 257 nap, a régióban messze a leghosszabb. Két régiós versenytársunkhoz képest, mint Lengyelország és Szlovákia, több mint kétszeres a magyar csatlakozási idő, és a csehországinak és az OECD-átlagnak pedig, ami összesen 76 napot jelent, több mint a háromszorosa.

A villamos hálózatra csatlakozás magas időigénye késlelteti a beruházások termőre fordulását is, tehát abból a szempontból is jelentős, hogy egy-egy vállalkozás új beruházása miként termelhet egyrészt a vállalkozásnak hasznot, másrészt pedig miként járulhat hozzá adókon keresztül az ország további fejlesztési forrásainak a megteremtéséhez. A problémát a villamos hálózatra csatlakozás tervezési, valamint az ezzel párhuzamosan futó hatósági engedélyezési eljárások időigénye okozza.

A fenti kiindulópont alapján a kormány nemcsak a villamos energia, hanem a földgáz- és a víziközműszektor vonatkozásában is kidolgozza a javaslatát - a rezsicsökkentés szellemiségével összhangban - a hazai közműcsatlakozási eljárások kapcsán alkalmazott jogszabályi határidők észszerű csökkentésére, és ehhez kapcsolódóan a fogyasztók védelme érdekében a jelenleg alkalmazott közműcsatlakozási díjak egységesítésére, továbbá az elosztótársaságok mérlegelési és hatóságijogkör-gyakorlási jogosultságának korlátozására vonatkozóan.

Tisztelt Ház! Az önök előtt lévő törvényjavaslat összesen hét törvény módosítására tesz javaslatot: a földgázellátásról, a villamos energiáról, a vízközműszolgáltatásokról, a területfejlesztésről és területrendezésről, az épített környezet alakításáról és védelméről, az ingatlan-nyilvántartásról és a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló törvényt módosítja.

A közműcsatlakozási kérdéskör kapcsán az alábbi fő problémakörök megoldását tartalmazza a javaslat: 1. a magas díjszabás problémaköre; 2. a gázmérők cseréjével kapcsolatos szabályok; 3. az elosztótársaságok túlzott mérlegelési jogkörének korlátozása; végül 4. az elosztótársaságok hatósági jogköreinek megvonása.

A csatlakozási díjak tekintetében a törvényjavaslat mindhárom érintett szektor kapcsán új, törvényi szintű mentességi szabályokat vezet be. A mentesség az egyes szektorokban olyan mérőszámokhoz került

igazításra, amelyek egy családi házat vagy egy kisebb gazdálkodó egységet is képesek kiszolgálni.

A törvényjavaslat a legkisebb költségek elvének érvényesítését törvényi szintre emeli, és rögzíti, hogy a különdíjas szolgáltatások végzése esetén a rendszerüzemeltető által alkalmazható különdíj mértékének megállapítása során a munkavégzésre ténylegesen ráfordított időt kelljen figyelembe venni.

A jelenlegi szabályozási környezetben a hatósági jogkörben eljáró elosztóknak túlzott mérlegelési jogköre van a közműcsatlakozási kérelmekhez csatolandó tervek elbírálása során. Ezt kiegészítve a hatóságijogkör-gyakorlásuk indokolatlanul széles körű, és ezzel lassítják és elnehezítik a közműcsatlakozás folyamatát. Ezért törvényi garanciaként mindhárom szektornál beépül a szabályozásba, hogy ha az elosztó a nyilatkozatával a szolgáltatáshoz szükséges vezeték létesítésére irányuló kiviteli tervet kivitelezésére alkalmatlannak minősíti, az igénybejelentő a műszaki biztonsági hatóságtól kérheti az alkalmassági nyilatkozat kiadását.

Jelenleg az áram- és a víziközműszektorban nem biztosított, hogy a kivitelezési munkákat a fogyasztó a maga által választott kivitelezővel végeztethesse el. Ezzel szemben a földgázszektorban a kivitelezési munkát a bejelentett és a jogosult gázszerelők nyilvántartásában szereplő gázszerelők közül a fogyasztó által kiválasztott vállalkozó végzi. A három szektorra vonatkozó szabályozás összehangolása miatt a gázszektorban alkalmazott megoldást a törvényjavaslat átülteti a villamosenergia- és a víziközműszektorba is. A közműcsatlakozás kivitelezésének végeztével a törvényjavaslat biztosítja, hogy az elosztó észszerű határidőn belül akkor is köteles legyen közműcsatlakozást átvenni és üzembe helyezni, ha a kivitelezést a fogyasztó saját vállalkozóval végeztette el, és a kivitelezés a tervnek megfelelően készült el.

Tisztelt Képviselők! A fenti, gördülékenyebb közműcsatlakozást célzó erőfeszítésekhez társulva a javaslat tartalmaz egy 5 napos ügyintézési határidő-csökkentést is. A javaslat elfogadásával, ha az építési hatóság az engedélyezési eljárásban kormányrendeletben meghatározott szakkérdést vizsgál, és az eljárásba nem kerül bevonásra szakhatóság, az ügyintézési határidő ipari rendeltetésű vagy mezőgazdasági tevékenység végzésére szolgáló épület esetében az eddigi 35 nap helyett 30 nap lesz.

A versenyképesség javításához a közműcsatlakozások egyszerűsítése és a felmerülő költségek csökkentése mellett egyéb terület- és településrendezési kérdések rendezése is szükséges. Az ipari és mezőgazdasági szektorban a vállalkozások településeinek megvalósítása során akkor merülnek fel területrendezési és településügyi kérdések, amikor egy vállalkozás olyan beruházást szeretne véghez vinni, amely az építési engedélyezés megkezdése előtt területrendezési terv vagy településszerkezeti terv és helyi építési szabályzat készítését vagy módosítását igényli.

A megyei önkormányzatok által készített területrendezési terv készítése vagy módosítása a feladat bonyolultságától függően 10-15, amíg a települési

önkormányzatok által készített településrendezési eszközé 6-10 millió forint körüli összeget jelent. Ezek jelentős részét, akár 2-3 millió forintot tesz ki a tervezéshez szükséges alaptérképek beszerzésének, a közműadatoknak és egyéb adatszolgáltatásoknak a díja. A cél e költségek megszüntetése az adatszolgáltatásoknak a központi költségvetésből finanszírozott szereplők számára a térképi adatok ingyenes biztosítása által.

A módosítással az önkormányzati költségvetési terhek csökkennek, ezáltal lehetővé válnak olyan munkahelyteremtő beruházások, amelyek korábban a terület- és településrendezési tervek módosításának költségessége és időigénye miatt megghiúsultak. A térképi adatok önkormányzatok számára történő ingyenes átadását egyes ingatlan-nyilvántartási és térképészeti jogszabályok nem teszik lehetővé, ezért a kivételeket ki kell mondani az érintett törvényekben. Ezen adatok tekintetében ingyenességet kívánunk biztosítani a Lechner Tudásközpont számára, amely szerv az országos építésügyi nyilvántartás és az országos területfejlesztési és területrendezési információs rendszer működtetésével hatékonyan segíti az önkormányzatok tervezési feladatait.

Tisztelt Képviselők! A kormány részéről úgy látjuk, hogy ez a módosítás egy olyan észszerű javaslat, ami a magyar gazdaság versenyképességében, a fogyasztóbarát és szolgáltató állam képét szem előtt tartva, rövid távon is érzékelhető javulást hoz. Ennek fényében kérjük a tisztelt Országgyűlés támogatását. Köszönöm a figyelmet, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Bodó Sándornak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BODÓ SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Valóban így van, ahogy az államtitkár úr mondta. A nemzetközi példákat is tekintve Magyarországon az ilyen jellegű fejlesztések időintervalluma és bonyolultsága egészen kriminális. Ennek a tanúbizonyosság-tevői leginkább azok a magyar állampolgárok, azok a magyar vállalkozások, amelyek ezt elszenvedik. Amikor ezek a cégek a határon túli üzleti partnereikkel valamiféle együttműködésben gondolkodnak, a külföldi partnerek nem is értik ezt a hozzáállást. Gyakran elhangzik, hogy ti talán fordítva ültök a lovon. Nyilván ennek kialakult szokásrendje van, amit nagyon is helyes módon át kell gondolni, és javítani kell azokat a lehetőségeket, amelyeket mindannyiunk számára előnyként tud majd biztosítani ez a törvényjavaslat.

Az, hogy a közműhálózatra való rácsatlakozás felgyorsuljon, teljesen érthető és jogos igény, és ha belegondolunk, talán három-négy olyan fontos jellemző mindenképpen megfogalmazódik ennek kapcsán, amit érdemes hangsúlyozni.

Az egyik a gyorsítás, ami teljesen érthető, ahogy említettem. Emellett természetesen az is nagyon

fontos, hogy ezeket a munkálatokat olyan szakemberek végezzék el, akik erre megfelelő jogosítvánnyal, szakértelemmel bírnak. És ennek a leginkább megfelelő garanciája az, ha ők egy olyan rendben vannak felsorolva, olyan jogosítványi körrel vannak felhatalmazva, ami alapján bárki a tetszése, költségei, földrajzi közelsége szerint választhat.

(9.50)

Elég furcsa eljárás volt az, hogy a megrendelő nem választhatja ki, hogy kivel is végezteti el az adott tevékenységet. Erre azért elég kevés példa van az üzleti világban, hiszen mégiscsak ő fizet.

Amikor a villamos energia kapcsán, illetve a víziközmű-szektor vonatkozásában is ezek a példák előjönnek, azt kell mondom, hogy nagyon helyesen utoléri, kapcsolódik a földgázszektorhoz a hasonló elvárások sorában, hiszen tudjuk nagyon jól, hogy az ipari, mezőgazdasági, kereskedelmi létesítmények kapcsán talán ez a három ágazat az, ami mindegyik esetben megjelenik, el nem kerülhető, hiszen mindegyik helyen szükség van villamos energiára, vízre, szennyvízre és nyilván a fűtési módtól függően földgázra is. Amikor arra gondolunk, hogy talán egyik vagy másik a biztonságosabb vagy a fontosabb ennek kapcsán, természetesen nemigen állíthatunk sorrendet, hiszen a mai modern és azt gondolom, összetett gazdasági vonatkozásban ezek mindegyike olyan feltétel, amit egyenlő szempont szerint kell majd elbírálnunk.

Nagyon sokszor elhangzik, hogy amikor vállalkozók elindulnak egy-egy fejlesztés kapcsán és sok feltételt számba véve, bizony ott van a fontossági sorrend elején, hogy vajon milyen tortúrákon, milyen bürokratikus lépéseken is kell áthaladniuk. Az is, hogy a finanszírozási oldal részéről biztosítva van egy-egy ilyen vállalkozás vagy egy-egy ilyen fejlesztés, nyilván nagyon-nagyon fontos, és azt gondolom, talán az egyik legfontosabb, de hallottunk már számtalan olyan példát, hogy a meglévő anyagi fedezet mellett, illetve annak ellenére az eljárási rend, illetve a kilátástalanság, a rendkívül hosszú eljárási idő volt az, ami eltántorított egy-egy befektetőt akár attól, hogy megvalósítsa, akár attól, hogy itt Magyarországon valósítsa meg azokat a fejlesztési elképzeléseit, amelyek mindannyiunk számára igen fontosak lennének. Ez ebben a vonatkozásban rendkívül fontos, és a határidők csökkentése szerintem egy olyan inspiráló tényező lesz a gazdasági szervezetek számára, ami elősegíti majd azt a jövőben, hogy reményteljesebben vágjanak bele egy-egy ilyen fejlesztési elképzelésbe.

Az, hogy a költségek is csökkennek, érthető módon szintén egy fontos elvárás. Nagyon sokszor elhangzott a vállalkozók részéről, magam is fültanúja voltam több ilyen beszélgetésnek, hogy igazából nem is igen tudják, hogy miért kell ezeket a költségeket befizetni. Nem nagyon volt ennek észszerű magyarázata, hiszen a későbbi szolgáltatási díjban azért nyilvánvalóan a szolgáltató nyeresége is megjelenik, és úgy élik meg a vállalkozók, hogy még azért is nekik

kell fizetni és nekik kell sort állni, amiért majd a későbbiek során, a gazdasági tevékenységükből adódóan rendszeresen fognak térítést biztosítani a szolgáltató felé. Tehát nagyon fontos, hogy a költségcsökkentés ezen a területen is megjelenjen.

Nagyon határozott elképzelés az, ami abban a vonatkozásban jelenik meg, hogy az adatbázisok, térképek, kimutatások hozzáférhetőek legyenek bárki számára díjmentesen. Számítalan példa van arra is a gazdasági életben, hogy az ezekhez való hozzájutás vagy ennek a nehézsége szintén eltántorít vállalkozókat, illetve esetenként félinformációk alapján tévútra vihet egy-egy fejlesztési elképzelést. Amikor még nem kiforrott egy-egy fejlesztési elképzelés, nyilván abban az időszakban is nagyon sok adatbázist kell begyűjteni, hogy a megvalósulás kockázatát, annak időtartamát, hosszát, és sok minden más szempontot is lehetne még sorolni, figyelembe tudja venni a vállalkozó. Ezeknek a beszerzett irományoknak elég jelentős költsége volt, és ez nyilvánvalóan esetenként ablakon kidobott pénz volt. Jó esetben ezek abba a sorba illeszthetőek voltak, amire azt mondta a vállalkozás, hogy lenyeljük annak érdekében, hogy majd a jövőbeni fejlesztések érdekében gyorsabban, eredményesebben és pontosabban haladjunk, de azokban az esetekben, amikor esetleg ez a program valami miatt nem is valósult meg az adott vonatkozásban, különösen bosszantó lehetett egy nem túlságosan alacsony eljárási díj, illetve díjsorozat kifizetése. Tehát a szabályozásban megjelenő elképzelések mindegyike határozottan azt az elképzelést szolgálja, hogy a vállalkozásoknak könnyebb legyen az élete, a fejlesztési elképzelések könnyebben, gyorsabban, de hiszem, hogy továbbra is biztonságosan megvalósulhassanak.

Ami a partnerek együttműködését illeti ebben a vonatkozásban, azt gondolom, erre is kiváló lehetőséget fog garantálni ez a javaslat, és hiszem, hogy a települési önkormányzatok, ahogy elhangzott a területrendezési tervek kapcsán, a megyei önkormányzatok, a szakhatóságok, a vállalkozások ebben az egyszerűsített, a bürokráciacsökkentés kapcsán megvalósuló menetrendben eredményesebben és pontosabban fognak tudni dolgozni.

Én optimista ember vagyok, és hiszem, hogy eddig, olykor úgy tűnt, az ügyintézők makacssága, nehézkessége miatt, és talán még más szavakat is használhatnék, nem haladtak ezek a fejlesztések, elképzelések olyan tempóban, ahogy szeretnék volna az érintettek, de azt is hozzá kell tennem, hogy bizonyára oka volt ennek, sőt nagyon is oka volt: nagyon túlszabályozott, nagyon bürokratikus volt az eljárási rend. Ha ezen tudunk változtatni, és ehhez kérem az önök támogatását, az önök segítségét, akkor hiszem, hogy ebben a történetben csak nyertesek lesznek, és leginkább a magyar emberek, a magyar vállalkozások a fő nyertesei ennek az elgondolásnak. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Most megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik-képviselőcsoport vezérszónokának.

KEPLI LAJOS, Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, alapvetően támogatandó cél lehet minden esetben az, amikor a kormány a bürokráciát szeretné csökkenteni az egyes ágazatokban, illetve a különböző engedélyeztetési eljárások során, azonban mindig meg kell nézni nyilvánvalóan ennek a másik oldalát is, a háttérét, hiszen túl azon, hogy üdvözlendő, ha akár egy családi ház, akár egy kisebb méretű vállalkozás esetében a különböző közműhálózatokra való rákötési díjat nem kell megfizetni - ami itt a törvényjavaslatban szabályozottan 32 milliméter a vízi közművek esetében vagy 4 köbméter/óra a gázközművekhez való csatlakozás esetében -, azonban ezeknek a költségeknek az elmaradása nyilvánvalóan a másik oldalon is, a szolgáltatóknál és a közműszolgáltatóknál is megjelenik.

Arról nem szól seholy a törvény, hogy az így kiesett bevételeket a másik oldalról az állam kompenzálja-e, vagy pedig tovább folyik a közműszolgáltatók nehéz helyzetbe hozása, ne adj' isten, ellehetetlenítése, hiszen a közműadótól elkezdve jó néhány más olyan intézkedés történt már az elmúlt években a kormány részéről, ami igencsak nehéz helyzetbe hozta a közműszolgáltatókat, folyamatosan jöttek is a panaszok ebből a szektorból. Természetesen túl azon, hogy a lakosságnak nem kell megfizetni, és ez pozitív, megkönnyíti a beruházások, építkezések költségeinek csökkentését, talán ösztönözni is fogja egy kicsit az építőipart is, ha ennyivel kevesebb a költség, és egyszerűsödnek talán az engedélyeztetési eljárások is, akkor ez egy pozitív dolog.

Azonban ahogy, mondjuk, a rákötések díjának elmaradása is egyfajta hiányt feltételez a másik oldalon, tehát bevételkiesésként megjelenik a közműszolgáltatóknál, ugyanúgy az ügyintézési határidők rövidülése is feltételezne egyfajta létszámbővülési szükségletet a közműszolgáltatói oldalon, tehát további munkaerőre lesz esetleg szüksége a közműszolgáltatóknak ahhoz, hogy biztosítani tudják ezeket a rövidebb határidőket, amelyeket a törvényjavaslat megállapít. Erről sem szól nyilván ez a javaslat, hogy erre ők fognak-e többletforrást kapni az állam részéről, hogy ezeket tartani tudják, mert ez így nagyon szépen hangzik, és nagyon jól hangzik ez az elképzelés, ami ebbe a törvénybe van foglalva, de ha a másik oldala nem biztosított, és eredményeként csak tovább romlik a közműszolgáltatók helyzete, akkor lehet, hogy hosszú távon kárt okozunk ebben a szektorban, vagy kárt okoz a kormány egy ilyen javaslattal.

(10.00)

Csak a vízi közművek területén 41 szolgáltató van ma, jelen pillanatban Magyarországon, amely 41 szolgáltatóból 35 vagy 36 önkormányzati tulajdonú, a többi pedig állami tulajdonú. Tehát itt most már nem arról van szó, hogy a gaz multikat ki kell üldözni a szektorból, és ezért mindenféle eszközökkel meg kell próbálni ellehetetleníteni őket, hanem itt több-

ségében önkormányzati és kisebb részben állami tulajdonú cégekről van szó, akiknél ezeket a költségeket, vagy ahol a költségek a másik oldalon megjelennek hiányként, valakinek viselnie kell nyilvánvalóan. Ez valahol meg fog jelenni előbb-utóbb egy önkormányzati cégnél akár vagy egy állami tulajdonú cégnél is, ha ez valóban bevételkiesést okoz. Ez a víziközmű-szolgáltatók elmondása szerint cégenként akár éves szinten 500–600 millió forintos árbevételkiesést is okozhat, ami azért nem olyan kis összeg egy átlagos víziközmű-szolgáltatónál, akár a bekötési díjak elmaradása, akár az ügyintézési határidők rövidülése miatti pluszmunkaerő-igény vagy más egyéb, a törvényben felsorolt könnyítések okán.

Úgyhogy mindenképpen azt szeretnénk kérni a kormánytól, illetve államtitkár úrtól személyesen azt szeretném kérni, hogy válaszában majd térjen ki erre az oldalára is a kérdésnek; ugye, minden éremnek két oldala van.

Mi nagyon üdvözlendőnek tartjuk és támogatjuk azt, ha a lakosság terhei csökkennek mind anyagi, mind pedig adminisztratív szempontból, akár a kisvállalkozásoké, akár a magánszféráé, de ne vezessen ez ahhoz, hogy közműszolgáltatók lehetetlenülnek el vagy pedig kerülnek a működésképtelenség szélére, csupán azért, mert ennek, ezeknek az intézkedéseknek a fedezetét az állam részükre nem biztosítja, és azt nekik kell majd kigazdálkodniuk a jelenleg is a nyereségesség határán vagy akár veszteségesen működő közműszolgáltatók esetében. Természetesen nemcsak a víziközmű-szolgáltatóknál, hanem a többi szektorban is hasonló kérdések merülnek föl ezekkel az intézkedésekkel kapcsolatban.

És ha már adminisztrációcsökkentésről van szó, akkor még felmerül egy olyan kérdés, hogy mennyiben szolgálja az adminisztrációs terhek csökkenését az épített környezet alakításáról és védelméről szóló törvénymódosításnak az a része, amely lehetővé teszi, hogy az eddigiekhez képest törvényben szabályozott települési biológiaiaktivitás-érték meghatározása rendeleti szinten legyen szabályozva. Az eddigiekben ki volt kötve ebben a törvényben, hogy újonnan beépítésre szánt területek kijelölésével egyidejűleg a település közigazgatási területének biológiaiaktivitás-értéke az átminősítés előtti aktivitásértékhez képest nem csökkenhet. Nyilvánvalóan arról van szó, hogy az aktív zöldfelületek aránya nem változhat káros arányban, tehát nem csökkenhet. És most ez úgy módosul, hogy az átminősítés előtti aktivitásértékhez képest az e törvény végrehajtására kiadott jogszabályokban meghatározottak szerint nem csökkenhet.

Tehát továbbra is benne van, hogy nem csökkenhet, de már ott van, hogy a végrehajtási rendeletekben szabályozottak szerint, tehát egy kiskaput magában rejt: lejjebb delegálja ezt a feladatot, és ez akár egyfajta hátrányt is jelenthet ilyen szempontból vagy visszalépést a települési zöldfelületek szempontjából.

Főleg Budapesten, de más városokban is folyamatosan problémát okoz az, hogy a beépítések során a zöldfelületek minősége csökken. Ha négyzetméter-

ben nem is csökken, mert pótolják különböző zöldtetőkkel meg egyebekkel a beruházások során ezt a négyzetméterarányt, de aktivitása szempontjából nyilván egy parkot egy zöldtető nem tud pótolni, és ebből azért itt Budapesten is jó néhány probléma volt a Városliget beépítése kapcsán és még jó néhány más beruházásnál. Tehát ezt a rendelkezést vagy ezt a módosítást vagy ennek az indokoltságát szeretném, ha államtitkár úr elmagyarázná.

A különböző adatbázisokhoz való hozzáférést pedig természetesen pozitívnak tartjuk, hogy egyszerűsödik a hozzáférés azok részére, akik erre jogosultak. Összességében megint csak az a helyzet ezzel a törvényjavaslattal, hogy nyilvánvalóan politikailag egy kormány számára rendkívül kedvező helyzetet teremt, hiszen mindenki örül annak nyilvánvalóan, ha nem kell közműcsatlakozási díjat fizetnie vagy rövidülnek az ügyintézési határidők, és egyébként ez egy pozitív dolog is. De mivel állami és önkormányzati tulajdonú cégek tucatjai vannak a másik oldalon is, ezért nyilvánvaló, hogy az is az államot és az is az adófizetőket terheli végső soron, ha ezek a cégek ellehetetlenülnek vagy a működésük kerül kockára vagy kockázatosabbá válik. Ha csak a közműadót nézzük, ami az előző években is már jelentős terhet jelentett számukra, ez azt jelenti, hogy a közművek hossza alapján van kivette ez a teher a közműszolgáltatókra, ami sokszor nagyon nehéz helyzetbe hozza őket, tehát nyilvánvaló, hogy ha nem az a kormány deklarált célja, hogy ellehetetlenítse ezeket a közműszolgáltatókat, akkor valamilyen módon a másik oldalon kompenzálnia is kell ezeket a költség-, bevételkieséseket. Hiszen annak is végső soron a lakosság látja kárát, ha egy közműszolgáltató cég nem tudja biztosítani megfelelően a szolgáltatását, mert anyagilag vagy akár más szempontból olyan lehetetlen helyzetbe kerül, hogy nem bírja a feladatát tovább ellátni.

Tudom, hogy volt számtalan olyan közműszolgáltató Magyarországon, ami indokolatlan volt, hogy például a vízi közművek esetében olyan nagy számú szolgáltató legyen, de most már ez a nagyságrend, ami most van, ennek a további szűkülése nem biztos, hogy olyan pozitív végkifejletű lenne. Arról is hallani lehetett pletykákat, hogy esetleg az 5 nagy állami és a 35 vagy 36 önkormányzati tulajdonú víziközmű-társaságot esetleg valamilyen formában összevonják, és néhány nagy multi, vagy ha nem is multi, hanem óriás közműszolgáltató jönne létre. Kérdés, hogy hosszú távon ennek mi a célja. Tehát remélhetően nem az ágazat későbbi újbóli privatizációját készíti elő. Remélhetően tényleg a fogyasztók érdekeit szolgálja. Vannak kétségeink a kormány előző évekbeli működését látva e tekintetben, úgyhogy egyelőre az álláspontunkat sem véglegesíteném ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban.

Államtitkár úr válaszaitól többek között és a későbbi, esetleges módosító javaslataink elfogadásától tesszük majd függővé, hogy hogyan fogunk erre a törvényjavaslatra szavazni.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki oldalról.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Most megadom a szót Józsa Istvánnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hét évben meglehetősen sokat ostoroztuk a kormányt alapvetően amiatt, hogy nem kifejezetten beruházásbarát a gazdaságpolitikája, ennek eredménye volt, hogy vissza is estek rendszeren a beruházások Magyarországon, a kritikus 20 százalékos szint alá is, ami tudjuk, hogy visszaesést jelent, mert 20 százaléknál lehet arról beszélni, hogy a kieső és megújuló termelőeszközök, vagyoni értékek körülbelül megfelelő arányban vannak.

Ez, hogy Magyarország versenyképességével baj van, nemcsak egy szubjektív érzés volt a magyarországi befektetők, bilaterális kamarák - magyar-német kamara, magyar-amerikai kamara, magyar-kínai kamara - szakmai véleménye alapján, hanem bizonyos objektívnak számító mutatókban is megnyilvánult.

Az a problémánk, hogy ez a törvényjavaslat ma nagyon jó szándékú, és fontos, hogy ilyen törvények szülessenek, de ez a törvényjavaslat a hazai versenyképesség strukturális problémáit nem képes orvosolni, és önmagában a bürokráciacsökkentés, illetve a bürokráciacsökkentés a rezsi-csökkentés, a közműcsatlakozások terén kevés eredményt hozhat.

Az igaz, hogy erre rendkívüli módon szükség van, mert amikor egy gazdasági érdek világosan abban fogalmazódik meg, hogy a befektetők ne elriasztva legyenek egy-egy beruházástól, hanem lehetőleg minél komfortosabban kapják meg azt az adatszolgáltatást, azt az engedélyezést, azokat a szükséges okiratokat, amelyek a beruházásának az indításához szükségesek, akkor ez egy alapvető nemzeti, nemzetgazdasági érdek. Annál is inkább fontos, hogy ezen a területen gördülékenyen történjen az ügyintézés és korrektil, mert a verseny a szomszédos országokkal, Romániával, Erdéllyel, ahol komoly magyar befektetői réteg él, és nagyon ügyesek abban, hogy külföldi befektetőket odacsábítsanak, ott sajátosabb módja van az ügyintézés hatékony megfogalmazásának, amivel ott egy különleges iroda foglalkozik most, és nem feltétlen pozitív eredményeket hoz. Mindenesetre az engedélyek megszerezése Romániában egyértelműen biztosított.

(10.10)

Magyarországon sajnos kétféle gyakorlat tapasztalható. Egyrészt van még kis létszámú elkötelezett, hozzáértő szakbürokrata - itt jó értelemben mondom a hivatalnokra azt, hogy bürokrata, Max Weber-i értelemben -, és van olyan sok-sok pályakezdő, aki vagy nem méri fel a jelentőségét a cselekedete súlyának, vagy az ismeretei hiányában képtelen arra, hogy megfelelő eredményt produkáljon. Erről sajnos olyan hírek is tudomásunkra jutnak, akár hatósági engedélyek hiánya, akár finanszírozási információk-

ban mutatkozó félretájékoztatók, ami hazai közép vállalkozásoknak százmillió nagyságrendű veszteséget okoz, mert nem tudnak egy-egy akvizíciót a vállalt ütemben lefolytatni, mert egyszerűen vagy nem kapják meg a szükséges engedélyeket, vagy mást találnak, mint amire józan ésszel számítani lehetett.

Tehát arra valóban jó lehet ez az előterjesztés, hogy néhány helyezéssel feljebb tornázza az országot azokban a versenyképességi rangsorokban, ahol az ehhez hasonló szempontok alapján pontoznak, mint például a Világbank által készített „doing business” lista. Ahhoz viszont nyilvánvalóan kevés lesz, hogy az ennél összetettebb, például a Világgazdasági Fórum által összeállított rangsorban feljebb tudjon lépni Magyarország. Ez az a lista, tudják, kedves kormányoldali képviselőtársaim, ahol Magyarország 2016-ban hat helyet rontott a helyezésén, és a 2015. évi eredményhez képest a 28 EU-tagállam közül - akkor még egyértelműen annyi volt - a 25. helyen tudott végezni Magyarország ezen az eléggé összetett versenyképességi listán. Ami, azt kell mondjam, hogy nem fiktív, mert ezt a listát nemcsak itt, a magyar parlamentben nézik - vagy a magyar kormányban nem nézik, mert nem tulajdonítanak neki jelentőséget -, hanem a befektetők nézik. Ez azért kifejezi azt, hogy milyen beruházási, befektetési környezet fogadja a beruházókat, a fejleszteni vágyókat egy-egy országban.

Rátérve az előterjesztés konkrét tartalmára, az előterjesztett módosítások célja, hogy a közműcsatlakozások felgyorsítása érdekében az esetenként túlzottan bürokratikus ügyintézés egyszerűsítésre kerüljön, a hatóságok számára a határidők rövidebbek legyenek, tehát a törvény erejénél fogva szorítani az ügymenetet egy gyorsabb ciklusidőre, illetve mindezek mellé még egyfajta költségcsökkentés, amelynek eredményeként szintén számszerűen kimutatható a versenyképesség, hogy mennyibe kerül egy engedélyezési folyamat, mondjuk, Szlovákiában; ezt azért szokták nevesíteni a beruházási feasibility studynál, hogy mibe kerül az engedélyezés. Gondolom, az alkotmányos költséget nehéz hozzászámítani; reméljük, arról itt Magyarország esetében nincsen szó, mert ugye Magyarországon nincsen alkotmány, csak Alaptörvény, tehát ebből adódóan alkotmányos költség sem merülhet fel, ahol csak Alaptörvény van. De ez csak pusztán egy szómágia, amit elkövettem, a gyakorlathoz valószínűleg semmi köze.

Tehát a törvényjavaslat módosítani kívánja a földgázellátásról szóló törvényt, a villamos energiáról szóló törvényt, a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi törvényt, a területfejlesztésről és területrendezésről szóló 1996. évi törvényt, az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi törvényt, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvényt és a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi törvényt.

Természetesen nem alapvetően akarják módosítani ezeket a törvényeket, tehát ezeknek a szabályozásoknak a lényegi eleme megmarad, és pont itt jön a probléma. Az, hogy a központi nyilvántartásból lehet majd kiválasztani azokat a villanyszerelőket és

vízvezeték-szerelőket, akik a kivitelezési munkákban részt vehetnek, ez a földgázszektorban lehet, hogy azt jelenti, hogy nemcsak a nemzet gázszelője - nem akarom nevesíteni, mert talán még a parlamentből is személyiségi jogi perre nyílna lehetőség, ha nevesíteném a nemzet földgázszelőjét -, de gondolom, ebbe a központi minősített nyilvántartási rendszerbe mások is bekerülhetnek, és ez segíthet.

Ami komolyabb probléma, az a határidőtörlődés. Tehát nemes az a cél, hogy ezek az átfutási idők csökkenjenek, hogy valaki gyorsabban megkapja a választ a hivatalból, viszont kérdéses, hogy az adott informatikai rendszer mellett, az adott tudásrendszer mellett, az adott -nem tudok jobb szóra - „rend” mellett, hogy mennyire tartanak rendet egy-egy hivatalban, egy-egy ilyen engedély- vagy véleménykiadás mennyire lesz megbízható. Ugyanis, ha a kormányzat következetesen végigviszi azt az IT technológiában, ennek a fejlesztésében, a nyilvántartási rendszerek fejlesztésében rejlő lehetőséget, ami az Európai Unió - tudja, amit most meg akarnak állítani, Brüsszelt, hogy ne hozza ide a pénztét; Brüsszel, állj meg, ne hozzá ide se kultúrát, se teljesítményt, semmit. Tehát ha nem ezt tennék, hanem elfogadnák és célszerűen használnák fel az információtechnológia fejlesztésére szolgáló forrásokat, akkor teljesen elképzelhető és kézenfekvő, hogy ezek a nyilvántartások digitalizálást követően, célszerű keresési rendszereket követően akár a most leszűkített határidők töredéke alatt is tudnák biztosítani az ügyfél kérését.

Alapvetően itt a megbízhatóságról, a pontosságról és a későbbi használhatóságról van szó. Mert sokra megy az ügyfél azzal, ha a 15 nap helyett a földgázelosztónak most már csak 5 nap alatt kell kiadni, hogy felülvizsgálja a kivitelezés előtt a csatlakozóvezeték és a felhasználói berendezés kiviteli terveit, ha ehhez például a csatlakozási pontok tisztázása területén nincs meg a kellő, digitálisan is elérhető információ a számára. Tehát ha ezt úgy képzelik el, hogy majd kézzel sokkal gyorsabban dolgoznak az ügyintézők, akkor ez egy kudarcra ítélt mutatvány. Ez nem a versenyképességet fogja növelni, hanem a káoszt és a megbízhatatlan adatok sorát.

Az előterjesztés szerint a közműszolgáltatóknak a hálózati csatlakozási igény ügyében hozott döntésével szemben rögzítésre kerülnek a jogorvoslatot biztosító hatóság eljárásának alapvető szabályai és határideje is. Ez azért fontos, mert különösen a külföldi befektetőt meg kell tanítani arra, hogy Magyarországon milyen engedélyekre, mire van szüksége. Gondolom, minden komoly befektető alkalmaz hazai szakértőt is, de akkor nyugodt minden befektető, ha ezt írásban látja. Tehát ha a törvény egy ilyen megkövetel, az egy helyes törekvés, hogy előre látható legyen a folyamat lényege.

Az tény, hogy a törvényjavaslat kihirdetése és hatálybalépése közötti idő meglehetősen rövid, ezért e tekintetben csak remélhető, hogy a magyar kormányzati közigazgatás fel tud készülni - illetve jelenleg is fel van készülve, mert nyolc nap alatt nem fog tudni felkészülni túl sok mindenre -, tehát jelenleg is

fel van készülve arra, amiről beszéltem, hogy akár a digitális technológia lehetőségeit is kihasználva, be tudja majd tartani a törvényben rögzített határidőket úgy, hogy azzal a közműszolgáltatásokkal kapcsolatos biztonsági követelmények nem sérülnek, azok megbízhatóak lesznek, és a rövid eljárási határidők betartásából eredő esetleges hibás hatósági döntések nem veszélyeztetik majd a személyek és a vagyontártyak biztonságát.

(10.20)

Ugyanis itt kétféle kockázat van. Az egyik a befektetők kockázata, ami nagyjából megjelenik abban, hogy milyen az ország megítélése. Jelenleg sajnos rossz. Tehát sokkal kevesebb külföldi befektető jön Magyarországra, mint amennyit az objektív mutatók alapján lehetővé lehetne tenni, tehát a szubjektív megítélés Magyarország esetében rossz. Ez az egyik veszély.

A másik veszély sokkal konkrétabb és sokkal kézzelfoghatóbb: a személyek élet- és vagyonbiztonsága, illetve a cégek vagyonbiztonsága területén is megjelenik egy kockázat az esetleges hibás hatósági döntések következtében. Tehát a törvényjavaslat kodifikációs szempontból nincs kellően előkészítve, például a módosítandó törvényjavaslatok meglehetősen különös, mondhatni összevissza sorrendben vannak egymás után szedve ahelyett, hogy a jogszabályszerkesztési követelményeknek megfelelően kronológiai sorrendben követnék egymást, hogy a jámbor szemlélő, tehát nem a kifejezetten beavatott számára is könnyen és gyorsan megérthető lenne.

Tehát egy olyan törvényjavaslat van előttünk, amire nagyon nagy szükség van, Magyarország versenyképességét a bürokrácia színvonalának emelése oldaláról is kifejezetten javítani kell, ez a papír viszont nem az. *(Felmutat egy papírlapot.)* Nem akarom megsérteni a szemléltetés szabályait, tehát ez most nem szemléltetés, csak az előterjesztés egy lapját emeltem meg, nem kockáztatva, gondolom, semmilyen házszabályi büntetést. Tehát ez nem az, amire vágytunk, így ezt még nem tudjuk támogatni, de az irányt üdvözljük. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Heringes Anita tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most további képviselői hozzászólásokra van lehetőség. Heringes Anita képviselő asszony jelentkezett. Megadom a szót önnek.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Barátságos, de aggodó kérdéseket tennék fel. Kicsit aggodom azért is, amit már Józsa Pista képviselőtársam elmondott, hogy házelnök úr a héten már többünket megbüntetett százezer forintra azért, mert Áder Jánost a keresztnévén szólítottuk; nem tudom, én nagyon büszke vagyok arra a keresztnévre, amit a szüleimtől kaptam, így remélem, államtitkár úr nem

haragszik meg, ha Nándornak hívom, és remélem, hogy ezért nem jár büntetés.

De nekem az aggódo és barátságos kérdéseim azok lennének, hogy eddig arról volt szó a víziközmű-szolgáltatásnál, hogy bár a csatornázást ki lehetett adni nagyon szigorú szabályok között más szerelőnek, nem a víziközmű-szolgáltató cég szerelői között dolgozó szerelőnek, hanem más szerelőnek, de az ivóvízhálózatot eddig nem lehetett kiadni. Eddig is a hatóság adhatott engedélyt arra, hogy valaki más belenyúljon az ivóvízhálózatba, most viszont ezzel a törvényjavaslattal azt láthatjuk, hogy hozzányúlhat bárki, akit a hatóság ellenőríz. Ez egy közegészségügyi kérdés. Ez nem olyan, mint a gázszolgáltatás, a gázhálózat, nem olyan, mint a villanyhálózat, mert hogy az ivóvíz egy nagyon-nagyon veszélyes, alapvető élelmiszer, amit ha nem jól kezelnek, akkor nagyon-nagyon nagy gondokat okozhat. Azt gondolom, sokan megtapasztalták az elmúlt időszakban, hogy a nem jól sikerült ivóvíz-rekonstrukciós programok - például Baján, ahol barna színű ivóvizet kapott a lakosság - komoly problémákat okozhatnak.

Eppen ezért szerintem veszélyes dolog kiadni ezt a szerelési munkát bárkinek, s tényleg azért mondom, hogy bárkinek, merthogy azt érzi maga a szektor, és sokan azért aggódnak, hogy a végén tényleg ez is piaci alapon fog működni, bárkinek, valami haveri cégnek oda lehet majd adni, aki majd jól fog járni vele. Igaz, hogy drágább lesz ez mindenki számára, hiszen a hatósági díjakat ugyanúgy majd ki kell fizetni, nem az a víziközmű-cég fogja ellátni, amely eddig ellátta egyébként alapvetően is ezeket a dolgokat, tehát úgy néz ki, mintha egy piacfogalás lenne. Csakhogy itt egészségről van szó, közegészségügyi kérdéstről van szó, a lakosságról van szó. Azt gondolom, hogy ezt jól át kell gondolni, és nem szabad mindent piaci alapon nézni.

Eppen ezért kérem Nándor államtitkár urat, hogy válaszoljon, nyugtasson meg minket, nyugtassa meg a szektort és a lakosságot, hogy nem mindenki nyúlhat majd az ivóvízhálózatához. Köszönöm. *(Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót László Tamás képviselő úrnak.

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a törvény alapvetően három irányba hat. Az első irány, úgy gondolom, természetesen a versenyképességi követelmények erősítése vagy a kritériumok teljesítése. De ennél sokkal fontosabbnak tartom azt, hogy a közművek valódi közszolgáltatóvá váljanak, tehát ez volna az a fontos irány, hogy a közmű közszolgáltató legyen. Jelenleg leginkább piaci szereplőként és hatóságként viselkednek. Úgy gondolom, hogy a hatósági szerepről egy kicsit át kell álljanak az általánosan nagyon tisztelt közművek, köztük a vízi közművek is a közszolgáltatói szerepvállalásra. A harmadik dolog pedig a felelőségek megerősítése. Az ilyen típusú folyamatokban - engedélyezés, beavatkozás, közműcsatlakozás s a többi - nem az állam és nem az

önkormányzat az igazi felelős, hanem maga a közmű, az építető, az a tervező, aki felelősséget vállal ezért.

Tehát én úgy gondolom, hogy ez az irány, amit ez az adott törvényjavaslat képvisel, egy abszolút helyes irány, és úgy gondolom, hogy mindazon aggályoskodások vagy aggályok, amiket a képviselőtársaim kifejtettek, énszerintem valamennyire helytállóak, de mivel ez az irány abszolút helyes, koherens és összefüggő, szerintem ebbe az irányba kell haladnunk. Javasolom, hogy természetesen fogadjuk el ezt a törvénytervezetet. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. További jelentkezőt nem látok. Így az általános vitát lezárom. Megkérem előterjesztőként Csepreghy Nándort, hogy válaszoljon az elhangzottakra.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót, a képviselőnek pedig az általam konstruktívnak tekintett hozzászólást. Engedjék meg, hogy a vitának így az első fázisában némely felvetésre konkrétan reagáljak, és hátulról kezdjem, azzal, amit László képviselő úr felhozott, a közműszolgáltatói névben szereplő szolgáltatói funkciókkal. Ha valóban a közműszolgáltatók szolgáltatóknak azoknak az ügyfeleknek, akiknek az érdekében kell hogy dolgozzanak, akár a lakosságnak, akár a céges világnak, akkor ma a céges világ nem nevezné meg a közműszolgáltatásokhoz való hozzáférés kiépítésének a lehetőséget egy olyan versenyképességi akadályként, amely a nemzetközi tanulmányokban is egy komoly akadályt jelent a magyar befektetéseknek, amin a kormány ezzel az intézkedéscsomaggal változtatni szeretne.

Végigmennék néhány ellenzéki felszólalásban érintett problémakörön. Keppli képviselő úr javaslataival, illetve kérdéseivel kezdem: a költségek átalakításának a következménye. Igaz, arról beszélünk, hogy a kormány által beterjesztett törvényjavaslat nagyon világosan szabályozza, hogy milyen szolgáltatások után vagy milyen időintervallum után számlázhatnak, és ez csökkenti azt az időintervallumot, amely a korábbi gyakorlathoz képest a számlázás jogalapját jelentette. Tehát most konkrétan arról beszélünk, hogy a jelenlegi szabályozás szerint nem az ügyfél számára ténylegesen elvégzett szolgáltatások alapján történik a közműszolgáltató számlázása, hanem a tényleges munkavégzésen túlmenően is van a közműszolgáltatónak lehetősége arra, amikor nem az ügyfélnek dolgozik, de mégis így számoljon el tételeket.

Mi azt gondoljuk, hogy ez nem korrekt. Tehát nagyon világos szabályt kell hozni abban a tekintetben, hogy csak azt a munkát számlázhassák ki önnek ügyfélként, ami munkát önnek végeztek, és ami ezen túl van, az önt ügyfélként ne terhelje. Tehát azt gondoljuk, hogy az ilyen típusú bevételkiesés nem a cég működésétől von el forrásokat, hanem egy olyan pluszbevétel csökkent le annak köszönhetően, hogy az ügyfélnek korlátozza, hogy mit lehet kiszámlázni,

ami eddig jogosulatlanul járt, illetve tényleges munkavégzés nélkül járt a közműszolgáltatók irányába.

A határidő csökkentése kapcsán itt azért érdemes a nemzetközi kitekintést megnézni, mert nagyon sok esetben akár a régiós országok, akár az OECD-tagállamok tekintetében hasonlóan szervezett cégekről beszélünk, és ha van arra precedens, hogy ezek a cégek rentábilis működés mellett is tudnak sokkal rövidebb határidőn belül dolgozni, akkor fel kell tenni ezt a kérdést, hogy Magyarországon ez miért nincs így.

(10.30)

Kétségtelenül ez a javaslat, ha átmegy a Magyar Országgyűlésen, és a Magyar Országgyűlés támogatását élvez, akkor egy olyan helyzetet fog teremteni, ahol a magyar közműszolgáltatóknak egy teljesen más gyakorlatban kell szervezniük a napi működésüket. De csak azért, mert eddig volt egy gyakorlat - ami látható módon egy versenyképességi akadályt is jelentett, és a végfelhasználók számára, akiknek szolgálatnak, nem volt megfelelő -, azért ne nyúljunk hozzá ehhez, mert ez új munkaszervezési módszereket igényel, azt gondoljuk, hogy ez nem támogatható elképzelés.

Amit a zöldterületek kapcsán kérdezett képviselő úr: ipari célú felhasználás esetén csak a tartalék zöldfelületek hasznosítására van lehetőség. Tehát az alá a limitszint alá, amit a zöldterületi minimum tekintetében a különböző szabályozók meghatároznak, egyetlen szereplő sem mehet, csak a tartalékként szereplő zöldterületek felhasználására nyílik lehetőség.

Józsa képviselő úr, köszönöm szépen, hogy egyetért az iránnyal, és engedje meg, hogy néhány megjegyzést fűzzek az ön által felvetett problémákhoz. A versenyképesség általános helyzetének a rendezésére nem ez a törvényjavaslat vonatkozik, tehát ez valóban egy részszabályt érint; ahogy részszabályt érintett az építésügyi törvények módosítása az elmúlt fél-egy évben, ahogy részszabályt érintett a közbeszerzések kérdésének a szabályozása, vagy részszabályt érintett a különböző hatósági eljárási díjak csökkentésének a szabályozása. Tehát azt gondoljuk, hogy nagyon sok jogszabályon keresztül kell hozzányúlni ahhoz, hogy az ország versenyképessége jelentősen és valóban javulni tudjon. Hiszen a problémák is sokrétűek és egyetlenegy jogszabállyal nem kezelhetőek.

Azt gondolom, hogy sem túlbecsülni, sem pedig alábecsülni nem szabad azokat a versenyképességi jelentéseket, amelyek megjelennek, de ha ekkora jelentőséget tulajdonítunk ennek, és az ellenzék szempontjából értem a kritikus hozzászólást, akkor azért vegyük figyelembe, mondjuk, a hitelminősítők nyilatkozatait, amelyek az ország felminősítésére vonatkoznak, és vegyük figyelembe azokat az adatokat, amelyek azért egy országnak a gazdasági teljesítő képességét, mint például a foglalkoztatási ráta, mint például az államadósság alakulása, mint például a költségvetési egyenleg kérdése, mind-mind

olyan tényezők, amelyek igenis hatnak az ország versenyképességére.

Az e-közmű-törvényből - aminek a vitáján képviselő úr személyesen részt vett - derül ki az, hogy az a felvetés, amit ön mond annak kapcsán, hogy itt egy káosz fog keletkezni, nem értelmezhető. Hiszen az e-közmű-térképek létrejöttével egy olyan egységes országos adatbázis jön létre, amelyhez minden szolgáltató és minden beruházó hozzáférhet térítésmentesen. Ebből fakadóan pedig ezeknek a papír alapú ügyintézésnek a problematikái a mi meglátásunk szerint kikerülhetővé válnak.

Heringes képviselő asszonynak is szeretnék komolyan válaszolni, mert igaz, ő azt fejtegette, hogy abban az esetben, ha nemcsak a közműszolgáltatók szerelői férnek hozzá különböző hálózatokhoz, akkor az milyen veszélyekkel jár, és a garanciát pont az jelenti, hogy ha csak ezek a szereplők kapnak különböző szerelési jogosultságokat ezen a területen; ha igaz lenne, amit ön mond, akkor pont azok a problémák, amelyeket ön is felsorolt, nem fordulhattak volna elő. Hiszen a jelenlegi szabályozás szerint pont, hogy csak ezek a szereplők férhetnek hozzá, és mégis találkoztunk ilyen problémákkal. A kormány azt a szándékot tűzte ebben a törvényjavaslatban is maga elé, hogy valóban nyissa meg a lehetőségét annak, hogy ha azok a szolgáltatók, akiket a megrendelő lényegében használni akar, rendelkeznek azzal a minősítéssel, amely alapján ők ténylegesen minőségileg megfelelő munkát tudnak elvégezni, akkor szabadon végezhesék ezt a munkát úgy, hogy minden vonatkozó szabály betartását az illetékes hatóságok ellenőrizhetik ezeken.

Pont az elmúlt időszak hibái is mutatják azt, hogy nem az jelenti garanciáját, hogy ezt egy közműszolgáltató végzi vagy egyéb külső szerelők végzik, hanem az, hogy aki hozzájut bármilyen hálózathoz, bármilyen közműhálózathoz, az megfelelő kompetenciával, képesítéssel és háttérrel rendelkezik. Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik az **egyes törvényeknek a hivatalos statisztikáról szóló 2016. évi CLV. törvény végrehajtásával összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15070. számon a parlament informatikai hálózatán megtalálható. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzeti napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót szintén Csepreghy Nándor úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Bizonyára minden parlamenti képviselő egyetért abban, hogy a hivatalos statisztika a demokráciának egy fontos eszköze. Egyrészt, mivel lehetővé teszi az adatok minden felhasználó számára történő, független forrásból való

hozzájutását, megbízható, tényszerű és nyilvános, illetve tudományosan megalapozott módszertan alkalmazásával készült, ellenőrzött információkra, illetve adatokra való hivatkozását különböző politikai, szakpolitikai, gazdasági, üzleti vagy adott esetben személyes döntések meghozatala során.

A hivatalos statisztika feladata mindezek alapján az állami, az önkormányzati, a helyi, nemzetiségi önkormányzati, a gazdálkodó és a civil szervezetek, pénzügyi piacok, valamint a széles közvélemény, az ország ügyei iránt érdeklődő polgárok tájékoztatása az ország aktuális helyzetéről és a gazdasági, társadalmi folyamatok alakulásának, a környezet állapota alakulásának tendenciáiról való folyamatos beszámolás. A fenti célok megvalósítása érdekében fogadta el az Országgyűlés 2016 őszén az új statisztikai törvényt. *(Dr. Józsa István nevet.)*

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Jelen törvényjavaslat célja, hogy az elérhető adminisztratív adatok, illetve adatforrások statisztikai célú felhasználhatósága érdekében megteremtse az adminisztratív adatforrások kezelését szabályozó törvényeknek a statisztikai törvénnyel való jogszabályi összhangját. Jelen törvényjavaslat olyan törvényeket módosít, amelyek adminisztratív adatforrások kezelésének szabályait állapítják meg, és amelyek kizárják vagy korlátozzák azok statisztikai célú felhasználásának lehetőségét. Ez a kizárás lehet tényleges rendelkezés, amely kimondja, hogy az adott nyilvántartáshoz statisztikai célra nem vagy csak egyedi azonosításra alkalmatlan módon lehet hozzáférni. De vannak olyan törvények is, amelyek taxatív felsorolást tartalmaznak azon személyek és szervezetek köréről, akik a nyilvántartás adataihoz hozzáférhetnek, és ebben a felsorolásban nem szerepel a statisztika.

Mindezen törvények esetében az európai uniós és a magyar jogi szabályozással való összhang megteremtése érdekében szükséges volt egy külön, a Központi Statisztikai Hivatal statisztikai célú adathozzáféréseire vonatkozó rendelkezés beépítése, amit a jelen törvényjavaslat tesz meg. A hozzáférés joga a fent kifejtettekkel összhangban nem korlátlan, annak a statisztikai cél előzetes igazolását követően van csak helye és jogosultsága. A hozzáférés mértéke szintén a statisztikai célhoz igazodik, az ahhoz szükséges mértékben kerülhet sor egyedi azonosításra alkalmas igénylésre, azaz amikor a statisztikai célhoz az nem szükséges, akkor nem történik meg a közvetlen azonosítók átadása. Az egyedi azonosítás indokoltsága esetén is a statisztikai cél függvényében szükséges mérlegelni, hogy milyen azonosítási adattal látja el az állományt. Ez, amennyiben lehetséges, lehet anonim technikai kapcsolati mód is.

Tekintettel arra, hogy a statisztikai adatok felhasználóinak igényei folyamatosan változnak, sem a konkrét felhasználási célok, sem az egyes átadandó adatok köre nem határozható meg előre teljeskörűen, így a módosító rendelkezések ezeket nem sorolják fel, hanem visszautalnak a statisztikai törvény azon rendelkezésére, amely alapján ezeket a kérdéseket az adatot kezelő szerv és a Központi Statisztikai Hivatal között megkötött együttműködési megállá-

podásban kell rendezni. Ezek a megállapodások a statisztikai törvények értelmében nyilvánosak, bárki számára elérhetőek lesznek a Központi Statisztikai Hivatal honlapján.

Tisztelt Országgyűlés! Összefoglalásként: a jelen törvényjavaslatban szereplő módosítások a statisztikai törvény január 1-jei hatálybalépésével és az európai statisztikára vonatkozó európai uniós jogszabály végrehajtásával függenek össze, az azokkal való összhang megteremtése érdekében elengedhetetlenek, és hozzájárulnak az adatszolgáltatók terheinek csökkentése mellett az adatok minőségének folyamatos javításához. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Dunai Mónikának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUNAI MÓNKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A hivatalos statisztika feladata az állami, a kormányzati, a helyi, nemzetiségi önkormányzati, a gazdálkodó és a civil szervezetek, a pénzügyi piacok, valamint a széles közvélemény, az ország ügyei iránt érdeklődő polgárok tájékoztatása az ország helyzetéről, a gazdasági és társadalmi folyamatok alakulásáról, a környezet állapotáról.

A fent említett feladatok megvalósítása érdekében a Országgyűlés tavaly decemberben fogadta el a hivatalos statisztikáról szóló törvényjavaslatot. Ennek következtében szükségessé vált jelen törvényjavaslat megtárgyalása, amelynek célja a jogszabályi összhang megteremtése, az elérhető adminisztratív adatforrások statisztikai célú felhasználhatósága érdekében.

(10.40)

Ez azt jelenti, hogy a hivatalos statisztikáról szóló törvény alapján a statisztikák előállítására adatfelvételek alapján történik, amelyek lehetnek közvetlen statisztikaiadat-gyűjtések, vagy statisztikai adatátvételek. A közvetlen adatgyűjtések esetében az adatgyűjtést végrehajtó szerv a magánszemélyeket, háztartásokat, vállalkozásokat közvetlenül keresi fel és kérdezi ki. Ezek az adatgyűjtések számos adatszolgáltatót érintenek, olykor akár a lakosság egészére is kiterjednek, mint például a népszámlálás. Az adatszolgáltatás az alkalmazott korszerű technikák, elektronikus adatgyűjtés ellenére terhet jelent az adatszolgáltatók számára. Ugyanakkor a statisztikai vizsgálat tárgyát képező adatok jelentős része már rendelkezésre áll valamilyen más jogszabály alapján kezelt nyilvántartásban az államigazgatás valamely másik adatkezelőjénél. Ezeknek az úgynevezett másodlagos adatforrásoknak a statisztikai célú felhasználása tehát a célszerűséget és az adatszolgáltatók terheinek csökkentését egyaránt szolgálja.

A fentiekre tekintettel a hivatalos statisztikáról szóló törvény kimondja, hogy elsődleges adatforrást csak akkor lehet igénybe venni, ha nincs statisztikai célra alkalmas hozzáférhető másodlagos adatforrás; ezáltal hangsúlyozva, hogy az adatszolgáltató magánszemélyeket és vállalkozásokat csak abban az esetben lehessen statisztikai kérdőívek kitöltésével terhelni, ha más adatbázisban nincs olyan felhasználható adat, amely alkalmas a statisztikai cél kielégítésére. Mindezek érdekében a törvény kötelezi az adminisztratív adatforrás-kezelő szerveket, hogy a KSH részére hivatalos statisztikai célra, természetesen a minősített adat kivételével, egyedi azonosításra alkalmas módon, a kapcsolódó kiegészítő információkkal az általuk adatforrásban kezelt adatot átadják. Azonban el kell mondanom, hogy számos törvény tartalmaz olyan hatályos rendelkezést, amely kizárja vagy korlátozza a hivatalos statisztikai célú hozzáférést az adminisztratív adatforrásokhoz.

Annak érdekében, hogy ezek a jogszabályok összhangban legyenek a télen megalkotott jogszabállyal, illetve hogy a KSH hivatalos statisztikai célú adatátvételi jogosultsága teljes körű legyen, szükséges a törvényi korlátozások feloldása, így a megfelelő jogszabály-módosítások elvégzése. Szeretném hangsúlyosan felhívni képviselőtársaim figyelmét arra, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat olyan jogszabályokat módosít, amelyek az adminisztratív adatforrások kezelésének szabályait állapítják meg, és amelyek kizárják vagy korlátozzák azok statisztikai célú felhasználását. Ez alapján két részre osztható az elfogadásra váró javaslat. A kizárás lehet tényleges rendelkezés, amely kimondja, hogy az adott nyilvántartáshoz statisztikai célra nem, vagy csak egyedi azonosításra alkalmatlan módon lehet hozzáférni. Ezzel ellentétben pedig beszélhetünk olyan regulákról is, amelyek taxatív felsorolást tartalmaznak azon személyek és szervezetek köréről, akik a nyilvántartás adataihoz hozzáférhetnek, és ebben a felsorolásban nem szerepel a statisztika. Ezekkel a törvényekkel összefüggésben az európai uniós és a magyar jogi szabályozással való összhang megteremtése érdekében szükség volt egy külön, a KSH statisztikai célú adathozzáféréseire vonatkozó rendelkezés beépítésére, amit jelen törvényjavaslat tesz meg.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Összeségében elmondható, hogy a hivatalos statisztika a demokrácia egyik fontos eszköze, amely lehetővé teszi az adatok felhasználói számára, hogy független forrásból származó, nyilvános és tudományosan megalapozott módszertan alkalmazásával készült adatokra alapozzák döntéseiket. A fentiekre tekintettel kérem, támogassák az előterjesztést. A Fidesz képviselőcsoportja támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Józsa Istvánnak, az MSZP képviselőcsoportja vezetőjének.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt

Képviselőtársaim! Az az igazság, hogy az adatok nagyon szenzitív részét képezik minden ember életének és általában az emberi jogok garanciáinak. Ehhez képest egy törvényjavaslat kapcsán ilyen falmel léki szöveggel előjönnek, hogy azért a személyi számot is hadd kérjük már le; igaz, hogy ez pont az a személyi szám, amely a választási ajánlási cédulánál a kizáró azonosítást szolgálja, de azért egy ilyen kis törvénybe bele fogjuk fésülni. Tehát a KSH tevékenysége a bizonyítéka annak, hogy önök totális diktatúrát építenek ki, vagy legalábbis ezt szándékoznak kiépíteni az országban.

Ugyanis amikor választási évben a KSH nem teszi közzé az ország szegénységi adatait kapacitáshiányra való tekintettel, vagy amikor még nem tudták kidolgozni a kormányzati stratégiát, a 2011. január elején lefolytatott tízévenkénti népszámlálás adatait 17 hónapon keresztül nem tudja a KSH, vagy amikor akármilyen adatszolgáltatásért vagy pénzt kér, vagy amikor megtagadja az adatszolgáltatást, ha igazán kényes az adat politikai szempontból, akkor azt kell mondanunk, hogy ez a lopakodó diktatúra. Tehát önök el akarják fedni a lakosság elől az életet érintő kényes adatokat, amivel lényegében alkotmányos jogot sértenek, a szabad tájékozódáshoz, illetve az objektív tájékozódáshoz való alkotmányos jogát sértik meg a magyar embereknek.

Tehát a KSH működése jelen állapot szerint, ilyen gyakorlat mellett, példákön keresztül bizonyíthatóan sérti az alkotmányos alapjogokat. Államtitkár úr, itt egy logikai alaptételre szeretnék utalni; bizonyítani, hogy valami nem felel meg a törvényeknek, egyetlen példával is lehet, hogy megfelel, azt csak az összes eset elemzésével lehet alátámasztani, hogy megfelel a törvényességnek.

Azt, hogy nem felel meg, egyetlen példával is elegendő bizonyítani. Tehát nagyon óvnom önöket attól, hogy ezt az utat kövessék, mert kiírják magukat a demokratikus országok közül, tovább haladnak azon az úton, aminek a végét Törökországban látjuk, ahol van egy diktátor, vagy egy magát elnöknek nevező személy, aki bizonyos körülmények között produkál bizonyos kérdésekről választási eredményeket, amelyek az ő hatalmát bebetonozzák, és utána meg kell majd nézni, hogy milyen kapcsolatba tud kerülni a világgal.

Ez a törvényjavaslat 64 törvényt módosít. Elképesztően sok! Ezek között módosul a 2016. december 6-án elfogadott, tehát nem annyira régi, fél évet sem megért, a hivatalos statisztikáról szóló 2016. évi CXL. törvény is, amely január 1-jén lépett hatályba. Nézzünk rá a naptárra: még nincs május, tehát négy hónapot nem ért meg ez a törvény.

A rendelkezések nagy részének lényege, amit most idehozta, hogy a statisztikai cél igazolása mellett az ágazati nyilvántartásokból egyes adatokat egyedi azonosításra is alkalmas módon át kell adni a Központi Statisztikai Hivatalnak. Ez már érinti az információbiztonság sértését. A statisztikai számjel képzésére és a statisztikai törvénybe beiktatott új kormányrendeleti felhatalmazásra vonatkozó szabályok kivételével, ami a kihirdetést követő napon már

érvényes, a törvény az ezt követő nyolcadik napon lép hatályba, tehát rendkívül rövid átfutási idővel.

Az előzményekhez szeretném elmondani, hogy a kormány ez évi tavaszi törvényalkotási programjának 8. pontjában már szerepelt a hivatalos statisztikáról szóló törvény végrehajtásához kapcsolódó törvények módosításáról című előterjesztés.

(10.50)

Tehát a lopakodó diktatúra kiépítése tervszerű, szépen beletervezték a jogalkotási tervükbe. Indokként a Miniszterelnökséget vezető miniszter a következőket jelölte meg - beszédes -: „A hivatalos statisztikáról szóló törvény lehetővé teszi a Központi Statisztikai Hivatal számára adminisztratív adatforrásból származó adatok átvételét. Számos törvény korlátozza az ilyen adatok egyedi azonosításra alkalmas módon történő átvételét, így ezek módosítása szükséges.” Tehát eddig nagyon helyesen törvény korlátozta az egyedi azonosításra alkalmas módon történő adatátvételt, most meg úgy döntöttek, hogy ezek átvétele mégiscsak szükséges. Hát ez alkotmányos szabályt sért! Álljon már meg a menet! A NAIH honlapján nem található arra vonatkozó információ, hogy a hatóság elnöke véleményezte volna a tervezetet. Tehát ezt csak önök találták ki, még az önök által fenntartott hatóság sem láttamozta ezt az előterjesztést.

A javaslat a statisztikáról szóló törvény módosítása keretében az összhang megteremtése érdekében hivatkozik, hogy a KSH hivatalos statisztikai célból egyedi azonosításra is alkalmas módon térítésmentesen férjen hozzá a módosított törvények által szabályozott adminisztratív nyilvántartások adataihoz. Az indoklásban a miéltre nem adnak választ. Csak azért, mert valakit érdekel az egyéni azonosításra alkalmas adat is.

Hadd mondjak egy példát, hogy miért igényelne magyarázatot a KSH által lekérhető, egyedi azonosításra alkalmas adatok körének a kategóriája. A javaslat 4. §-a a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvényt módosítja. A KSH eddig is jogosult volt igényelni természetesszemély-azonosító adatokat és lakcímadatokat, értesítéscím-adatokat, az állampolgárságra és a családi állapotra vonatkozó adatokat. A házasságkötés vagy bejegyzett élettársi kapcsolat létesítésének helye, a nem, a nyilvántartásból való kikerülés oka, helye és ideje adat is igényelhető volt. Most ez az adatkör kiegészül a személyi azonosító jellel a 4. § szerint. Tehát amit külön-külön lekérhettek, és információs értékkel, statisztikai értékkel bírt, de a személy azonosítására azért alkalmas közvetlenül nem volt, azt az adatot most kiegészítik a személyi azonosító jellel.

Nem tudjuk tehát, hogy a személyi számra mint univerzális azonosítóra miért van szüksége a KSH-nak. Emlékezzenek vissza, amikor a személyi szám bevezetésre került, óriási vita volt, hogy ez nem sérti-e önmagában az egyéni szabadságjogokat, mert ebben nagyon sok mindent össze lehet kapcsolni. Most ezt a rendkívül szenzitív adatot, a személyi számot önök e törvénymódosítás keretében a KSH

számára lekérhetővé teszik. S az már csak informatikus kérdése, hogy milyen információkérést kreálnak, hogy mondjuk, az összes választásra jogosult magyar állampolgár személyi számát lekérjék egy állományba, s aztán ki tudja, hogy ez az állomány utána hova tud kerülni.

Tehát mind a személyes adatok védelme szempontjából, mind a választás tisztasága szempontjából ez egy rendkívül kritikus és elítélendő törvénymódosítás. Miért van szüksége a KSH-nak erre, hiszen kérheti a természetesszemély-azonosító adatokat a megfelelő bontásban, ami nem érinti a választáshoz szükséges azonosítást. A tűzzel játszanak, tisztelt képviselőtársaim! Én nagyon óvom önöket, hogy ezt a lépést megtegyék. Fölmerül a választási csalásra való felkészülés gyanúja. Ezzel önök megnyitják az utat, hogy legyen egy olyan adatállomány, ahol a személyi számok rendelkezésre állnak, és beazonosítható módon más célra is felhasználhatók.

Érdekes mondatot találhatunk az indoklás elején. Ez aztán végképp a cinizmus teteje, és jó érzés ember csak csodálkozik rajta, amikor ilyet olvas. Azt mondja, hogy „A hivatalos statisztika a demokrácia fontos eszköze,” - önök beszélnek demokráciáról - „mivel lehetővé teszi az adatok minden felhasználója számára, hogy független forrásból származó, megbízható, tényszerű, nyilvános és tudományosan megalapozott módszertan alkalmazásával készült, ellenőrzött minőségű adatokra, információkra alapozza politikai, szakpolitikai, gazdasági, üzleti vagy személyes döntéseit.” Kérem szépen, ha önök nyíltan bevallják, hogy politikai döntéseket akarnak belesomagolni KSH-elemzésekbe, akkor minek a Századvég? Ami a politikai céljaikhoz kell, azt legyenek szívések ott pénzért, és ne az adófizetők költségére kielemeztetni!

Ez az a mondat, amiért erre a törvényjavaslatra nem érdemes a támogatás oldaláról szót vesztegetni. Arról a KSH-ról van ugyanis szó a demokrácia működésének biztosítékaként, amelyik, ahogy már említettem, a 2011-es népszámlálás adatait csak 17 hónap alatt volt képes értékelni, és akkor sem tudott válaszolni a korábbi szokásos kérdésekre, tehát még akkor sem volt teljes a népszámlálási adatok értékelése. De beszélhetünk '14 őszéről is, amikor szándékosan nem publikálta a KSH a szegénységi adatokat, mert előttünk volt még az önkormányzati választás. Akkor arról lehetett hallani, hogy a KSH „emberi erőforrás-hatékonyság és költségtakarékosság” - ez idézőjelben van, mert önök írták le - miatt nem adta ki a „Laekeni indikátorok” című elemzését, ami viszont alapvető törvényben rögzített feladata lenne; mint ahogy törölte tevékenységi köréből a létminimumadatok számítását és azok publikálását, hogy ne lehessen összehasonlítani a magyar társadalom szétszakadását az önök által hivatalosnak tartott adatokkal sem.

A példákat hosszan lehetne sorolni, de hadd emeljek ki még egy ügyet, a Központi Statisztikai Hivatal vitáját az Eurostattal, az Európai Unió statisztikai hivatalával, ami azért robbant ki, mert a magyar hatóságok, a KSH és az igen jó barátságban

lévő, blöffölő és kérdező Magyar Nemzeti Bank az Eximbankot nem sorolták át a pénzügyi vállalati szektorból a kormányzati szektorba, mint ahogy az Eurostat előírásai szerint ezt kellene. Ennek a kis csínytevésnek valószínűleg az volt az oka, hogy a megfelelő besorolás, tehát az Eurostatnak megfelelő besorolása az Eximbanknak a kormányzati szektorba az államadósság növekedését jelentette volna, mert akkor az Eximbank hitelállománya automatikusan megjelenik az államadósság rovaton.

Tehát amikor tudományosan megalapozott adatokról beszélnek, akkor sajnos nagyon sok embernek nem a tudomány, hanem a turpisság jut az önök magatartásával kapcsolatban az eszébe, hogy milyen turpisságokat követnek el a hivatalosnak tekintett adatok ide-oda csoportosításával, hogy olyan célokat elérjenek, amiket nem így kellene elérni. Az államadósságot nem úgy kellene csökkenteni, hogy statisztikailag az Eximbankot, amely nyilvánvalóan egy hitelkihelyező intézet, mindenképpen állami pénzt helyez ki, tehát ha ott megjelenik valami költség, az az államadósságot növeli, nem így kellene eltitkolni a hivatalos nemzetközi statisztikák elől.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tehát azt kell hogy mondjam, tisztelt előterjesztők, hogy ez egy skandalumtörvény, általában a KSH működése botrányos, úgyhogy ezt vigyük vissza, és helyezzék alkotmányos alapokra a KSH működését; ne rombolják tovább a jogállamot, ne rombolják tovább a magyar kormányzat és Magyarország hitellességét, mert ennek nagyon súlyos gazdasági és jogi következményei lehetnek! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(11.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat. Ha az ülés megengedi, hogy stabilan tudjak itt ülni, akkor folytatjuk is, mert a következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Általában a statisztikáról és egyéb tárgykörökről szóló javaslatokat csendes unalommal szokta fogadni nemcsak a Ház, de bizony a politikai erők egy része is. Magam kivételt képezek ez alól, és nagyon is fajsúlyos javaslatnak tartom azt, ami előttünk fekszik. Nem csak azért, mert a kormányzat tulajdonképpen a történelmi Magyarország vármegeinek majdhogynem megfelelő számú egyéb törvényt kíván módosítani, belenyúlni ebbe utólag *(Dr. Józsa István nevet.)*, olyanokat is, amelyeket egyébként pár hónappal ezelőtt hozott meg pont ugyanez a kormányzat. Tehát némi kis logikai zavar azért felfedezhető a működésében, de ha már csak arról beszélünk, hogy az ágazati nyilvántartások adatainak kezelési módszertanába kíván ilyen mé-

lyen beleszólni, akkor bizony érdemes messzebbre tekinteni.

Én magam semmiféle paranoiával nem rendelkezem, tehát magasról nem érdekel az, hogy hányadik napon lép hatályba ez a törvény, tehát nem fogok belemenni az élőfába is e tekintetben, hiszen nem az a célunk, hogy a letett javaslat adott esetben minden elemét megtámadjuk. Ami nálam is kiverte a biztosítékot, az valóban az önök indokolása volt, mind az általános indokolás, mind pedig a hozzá fűzött gondolatok egy része, nem mindegyik, csak egy része, mert azt látni kell, hogy ahogy ez a kormány statisztikai adatokkal bánik, ahogy ez a kormány titkosítási folyamatokkal bánik, az egész egyszerűen vérlázító. Az indokolása homlokegyenest szembemegy a valóság terében felmutatott cselekvési folyamataival.

Azt kell hogy mondjuk tehát, a KSH nyerjen minél több adatot, érje el ezt minél könnyebben, ez egy logikus dolognak tűnik, és teljesen egyértelmű az, hogy én is, amikor mondjuk, találkozót kérek időnként a KSH egy-egy vezetőjétől, jellemzően népesedési adatokra vagyok kíváncsi, hiszen ezek a legfontosabbak Magyarországon hosszú távú sorsát tekintve, akkor jó, felkészült szakemberekkel találkozom, egy felkészült gárdával találkozom. Azt kell hogy mondjam, kicsit olyan érzésem van, ez csak szubjektív benyomás, hogy ez az egész rendszer nagyon ki van szolgáltatva a jelenkori kormányzati folyamatoknak, kormányzatnak, és erőforrások tekintetében bőven lenne mit erősíteni rajta. Az erre vonatkozó költségvetési ajánlásaimat a maga idejében a következetesség jegyében meg is tettem, tehát nemcsak elmondom ezt, hanem költségvetési időszakban a módosító javaslatok tekintetében nyilvánvaló módon ennek nyomát adtam és adok.

De az valóban aggályokra ad okot, hogy egyedi azonosításra alkalmas adatokat ennyire kontroll nélkül kívánnak olyan értelmetlen módon kezelni, aminek nem nagyon látom a célját, hiszen a megfelelő bontásban, a megfelelő biztonsági technikák alkalmazása mellett ezek az adatok, a szükséges részük eddig is hozzáférhetőek voltak mind a Statisztikai Hivatal számára, mind azok számára, akik ebből dolgoztak, dolgoznak, és nagyon fontos következtetéseket vonnak le. Az, hogy ezeket tömbösítve ilyen módon és a választópolgár ilyen könnyű azonosítási lehetősége mellett alkalmazzák, számomra érthetetlen. Nem látom ennek szakmai céljait az indokolás ellenére sem.

Még egyszer mondom, ez nem olcsó köztöködés azt illetően, hogy hányadik nap lépnek hatályba a változtatások, módosítások, hiszen ez számomra tulajdonképpen édes mindegy. Azt látom, hogy a választásra jogosultaknak az igen kényes személyi adatai kerülhetnek veszélybe, és nem is biztos, hogy csak ebből a törvényjavaslatból és az előttük fekvő papírcsomagból következtetem ki mindezt, hanem bizony az utóbbi évek folyamataiból.

Az is érdekes, hogy a hivatkozási szinten az Eurostat könnyebb munkájának lehetővé tétele jelenik meg a háttérben, de hát pontosan azon Eurostatról beszélünk, amelynek az adatsorait mi itt

rendre felhozzuk a parlamentben. Én sokkal jobban szeretem a KSH „itt készült” adatait, de bizony vannak olyan mértékadó Eurostat-adatsorok, amelyekkel szembesíteni szoktuk a kormányt, önök pedig rendre és jellemző módon most már kétségbe vonják ezek valóságtartalmát. Most pedig elének tolnak egy törvényjavaslatot, ahol ezen kétségbe vont minőségben dolgozó szervezet számára szeretnének „könnyítéseket” elérni. El kellene dönteni tehát, hogy melyik útvonal a valóságos és hogy hol mennek szembe a forgalommal, illetve hol nem.

Az Eurostat adataiból derül ki az is egyébként, hogy az Unió négy leginkább leszakadt, deprimált régiója Magyarországon található, a keleti felében, és sajnos nem változott ez a helyzet az utóbbi években sem számottevő módon. Az Unión belüli szétszakadás brutális mértékű.

A Jobbik ezért is hozta elő béruniós javaslatát, hiszen látszik, hogy a jelenkori kormány hét év alatt gazdaságpolitikai eszközeivel ezt a szakadékot, ezt az ollót nem tudta érdemben csökkenteni, sem a méretét, sem a kiterjedését, és bizony a statisztikai adatok egyébként egyértelmű módon rendelkezésre állnak és kifejező módon tálalják azt a katasztrófát, ami Nyugat-Magyarország és Kelet-Magyarország vonatkozásában kibontakozni látszik. Adott régiók között 30 évnyi eltérés fedezhető fel. Brutális eltérések ezek. Most már kétszer „elmúltnyolcévéről” beszélhetünk lassan, sajnos ennyi idő alatt sem sikerült érdemben csillapítani ezeket a problémákat.

A könnyebb adatkinyerés indoka ott is egy kicsit fals, amikor megvizsgáljuk azt, hogy a kormányzat hogy bánik a titkosításokkal, adott esetben mi az, amit felold, mi az, amit nem oldott fel, vagy mondjuk, ha csak a paksi beruházásra gondolunk, milyen folyamatokat kíván titkosítani, titkosíttatni, mennyi időre teszi mindezt. Azt látjuk, hogy mindez mérgezhetheti a nemzetgazdaságot is, hiszen nagyon fontos nemzetgazdasági érdekeket fedhet el, leplezhet el.

Hogy ezen törvényjavaslat mentén még két gondolatra kitérhessek, azt indokolják az utóbbi hónapok folyamatai. Egyrészt az, hogy a kormányzat rendre relatív gazdasági adatokkal áll elő, mindig az előző év hasonló időszakához viszonyít. Főleg a béremelések tekintetében lelhető fel mindez, ahol előszeretettel hangsúlyozza azt, hogy 8-10-12 százalékkal nőttek, mondjuk, a tavalyi időszakhoz képest a bérek egy-egy bizonyos ágazatban. Ugyanakkor elhallgatja azt, ami szintén a vonatkozó uniós adatsorokból egyértelműen kiviláglik, tökéletesen kiderül, hogy euróban mérve Magyarországon nőttek a legkisebb mértékben a bérek az egész régiót érintő módon.

Tehát ha megnézzük azt, hogy a környező országokhoz képest is nő a lemaradásunk, akkor már érvényét veszti az a kormányzati propaganda, amelynek értelmében 10-20 vagy 30 százalékkal nőttek tavalyhoz képest egyes ágazati szinten a bérek, hiszen ez körülbelül olyasmi, mint az önök áfacsoportokénti szezonális bejelentési sora, ahol a lényeg az volt, hogy a 25 százalékos áfát fölemelték - európai uniós rekord - 27 százalékos áfára, aztán ebből a 27 százalékból egyes kis termékcsoportok tekintetében

kozmetikai jellegű engedményeket tesznek. Ez a tavalyi évig egy átlagos fogyasztói kosár 6-7 százalékát kitevő módon jelent meg. Most még egy-két termékcsoport hozzákerült, bár álláspontom szerint így sem éri el a 10 százalékot a kedvezményezett termékek köre egy átlagos fogyasztói kosarat tekintve.

Azt kell hogy mondjuk tehát, hogy ugyanez a kozmetikázás jelenik meg. Nagyon szeretném azt, hogyha elének állna a kormányzat valamelyik minisztere, államtitkára, és majd arról tartana egy expozét egyszer valamely napirend kapcsán, hogy bizony euróban mérve a magyar bérek hogyan alakultak az utóbbi tíz év tekintetében regionális összevetésben.

Farkas Gergely képviselőtársam volt az, aki egy kérdés során nekiszegte a talán illetékes államtitkárnak azt, hogy az utóbbi jó sok év tekintetében, majdnem tízéves terminusról volt szó, hogy fordulhatott elő az, hogy Kelet-Közép-Európában átlagosan 60 százalékkal emelkedtek a bérek, Magyarországon, ha egy nagy átlagot vonunk az érintett és vizsgált évek tekintetében, akkor pedig körülbelül 16-tal. Tehát olyan szakadékról beszélünk, ami feloldozhatatlan egy kiszáradt nemzetgazdaság számára.

Ezekről kellene egyébként valódi statisztikai adatok alapján szakmai vitákat folytatni, tehát nemcsak izmusokat érintően, hanem valódi szakmai vitákat. Ehhez nagyon fontos lenne egy sokkal több erőforrásból működő KSH. Ehhez nagyon fontos volna a statisztikai rendelkezések és egyébként vizsgálati módszerek olyan irányban történő elősegítése, ami a szakmaiság talaján áll. Viszont ez a benyújtott javaslatcsomag tartalmaz szakmailag pozitív elemeket, tehát olyanokat, amelyeket el kell hogy ismerjek, nem is akarok és nem is lehetne beléjük kötni, és tartalmaz egy-kettő nagyon-nagyon aggályos pontot.

Szeretném zárásként felhívni a figyelmet arra, hogy a KSH tekintetében a legfontosabb a népesedési, demográfiai adatok vizsgálata, annak lehetősége. Itt belföldön viszonylagos egyértelműséget látunk, tehát nyilván nem az élve születések számával akarunk vitatkozni, hiszen az egy viszonylag jól mérhető terület, azt szeretnénk, ha minél magasabb lenne ez a szám. Ugyanakkor annak a vizsgálata, hogy hogyan fordulhat elő, hogy tízezres nagyságrendben születnek magyar gyermekek jelenlegi határainkon kívül, és itt nem az elcsatolt részekre gondolok, hanem nyugat-európai országokra vagy olyan országokra, ahol tömegesen jelennek meg magyar vendégmunkások, és a mai napig pontos számot itt magyar kormányzati képviselő még nem tudott letenni e tekintetben az asztalra sem önálló felvetés, sem válasz formájában. Tehát külföldi anyakönyvi hivatalok adataiból gereblyéznek, mazsoláztatnak, de igazából a legfontosabb területen Magyarország Kormánya vagy nem rendelkezik a szükséges adatokkal, vagy nem tartja olyan fontosnak ezeket, hogy kommunikálja őket, vagy rendelkezik ezekkel az adatokkal, de jól felfogott érdeke mentén elhallgatja őket, mert kiderülne, hogy Magyarország legnagyobb katasztrófája, a népesedési katasztrófája tekintetében nem sikerült rendszerszintű elmozdulást elérniük.

Nem vagyok ellendrukker, kívánom önöknek, hogy ez az elmozdulás történjen meg végre, de sajnálatos módon az utóbbi hét évben nem történt érdemi előrelépés. Ez a mi legnagyobb katasztrófánk, erről kellene talán még egy statisztikáról szóló vitában is azért pár érdemi gondolatot megejteni, hiszen ha ezt nem oldjuk meg, akkor teljesen mindegy, hogy 30-40 év múlva ki lesz kormányon Magyarországon, hiszen egy végletekig balkanizálódott, kifosztott, gyarmatosított ország maradékan fogunk csak vitatkozni, én pedig szeretném ezt elkerülni. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

(11.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség független képviselők, illetve a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalására.

Megadom a szót Hartyányi Jaroslava ukrán nemzetiségi szószóló asszonynak. Parancsoljon, szószóló asszony!

HARTYÁNYI JAROSZLAVA nemzetiségi szószóló: Шановний пане Голово! Шановні державні Збори! Рада, що від імені Комітету національних меншин та як представник української національної меншини маю можливість висловити зауваження до законопроекту Т/15070.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm, hogy ukrán nemzetiségi szószólóként a Magyarországi nemzetiségek bizottsága képviseletében lehetőséget kaptam a T/15070. számú törvényjavaslatban foglaltak véleményezésére.

Azért tartottuk szükségesnek a hozzászólást, és kérte a bizottság a nemzetiségi napirendi ponttá nyilvánítást, mert a javaslat általános indoklásában megemlítsékre kerültek a nemzetiségi önkormányzati - igaz, csak a szokásos módon: zárójelben -, gazdálkodó és civil szervezetek is mint adatkezelők, illetve adatszolgáltatók.

Előljáróban el kell mondanom, hogy a törvényjavaslat közel 30 év távlatában különböző témakörökben megalkotott törvényt érint, amelynek okán nem kis feladat volt mindezek áttekintése és kizárólag a módosítási javaslatokra történő koncentráció.

Tudjuk, hogy a napirendi pont tárgyára tekintettel csak az abban foglaltakra reagálhatunk, annak ellenére, hogy az érintett 64 törvény nem csak a javaslatban foglaltak tekintetében kívánna módosítást, aktualizálást.

Különösen érinti a bizottság feladat- és hatáskörét, illetve a nemzetiségeket a törvényjavaslat 46. §-ában az úgynevezett civil törvény módosítása, a 48. §-ában a nemzeti köznevelésről szóló törvény módosítása és a 64. §-ában a hivatalos statisztikáról szóló törvény módosítása.

Az előterjesztést áttekintve látható, hogy szinte kizárólag a jogharmonizációs követelménynek kívánt eleget tenni, más, aktualizálási törekvése nem volt.

A törvénymódosítás elfogadásakor, ami nem kétséges, kérjük figyelembe venni és abban valamilyen módon rögzíteni, melyre a bizottság is javaslat-tételi jogával kíván élni, hogy a nemzetiségi önkormányzatok - az országost kivéve - gazdálkodási és egyéb tekintetben sem önálló adatszolgáltatók, hiszen a helyi nemzetiségi önkormányzatok adatszolgáltatási kötelezettségének - a nemzetiségi törvény szerinti együttműködési megállapodások alapján - a helyi önkormányzatok tesznek eleget.

Az adatszolgáltatásra vonatkozó, a törvény 28. § (8) bekezdése szerinti megállapodást a KSH-nak és a helyi önkormányzatnak kell megkötnie és teljesítenie, a nemzetiségi önkormányzatokra vonatkozóan is. A helyi nemzetiségi önkormányzatokat a törvénymódosítás elfogadásával többletfeladat és - költség nem terhelheti. Az országos nemzetiségi önkormányzatok és nemzetiségi civil szervezetek önálló adatszolgáltatók, az előírások szerinti tartalommal és határidőkkel.

Meg kell említeni továbbá, hogy a vonatkozó törvényeknek megfelelően nem lehetséges számukra személyes adatokra vonatkozó nyilvántartás vezetése - név és lakcím kivételével -, tehát nem is tudnak egyebet adatokat szolgáltatni, ezekkel a választási irodák rendelkeznek.

A bizottság fontosnak tartja, hogy az úgynevezett szenitív nemzetiségi adatok kezelésével kapcsolatos törvényi garanciák megvalósuljanak a jövőben is. A szenitív adatok közlése önkéntes, és különösen fontos a célhoz kötöttség érvényesülése.

Az itt megfogalmazottak figyelembevételével támogatjuk a törvényjavaslat elfogadását.

Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. Щиро дякую за увару! *(Szórványos taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Most van lehetőség a további képviselői felszólalásokra. Elsőként megadom a szót ismételt felszólalásra Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő asszony!

DUNAI MÓNICA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP vérszónoklatában elmondottakra szeretnék most reagálni, és köszönöm szépen, hogy Józsa István most felült és végighallgatja, mert pont arról szeretnék beszélni, amit ön elmondott a vezérszónoklatában.

Történetesen arról, hogy amikor arról beszélt, hogy a különféle személyes adatokat, a személyi azonosítót vagy bármilyen adatot hogyan kezelik, hogyan kezelnék a Statisztikai Hivatalon belül, ez, tisztelt képviselőtársam, nem fedti a valóságot; amiről ön beszél, az visszaélés, az bűncselekmény. Jelenleg a statisztikai törvény és az európai uniós jogszabályok szerint nem lehetséges az jogilag, amit ön elmond. Amennyiben ilyet tapasztal majd, akkor, kérem, kötelessége megtenni a szükséges büntetőjogi lépéseket. Mind az európai uniós jogszabályok, mind a hivatalos statisztikáról szóló törvény igazán szigorú,

nagyon szigorú adatkezelési rendelkezéseket állapít meg a KSH számára. Ön most azt mondta el a vezérszónoklatában, hogy ezeket esetleg nem tartja be. Ezeket kötelező betartania. Nem fordulhat elő jogszerűen Magyarországon az, amit ön elmondott. A KSH a személyi azonosító adatokkal a statisztikai feldolgozás után két dolgot csinálhat: vagy törölnie kell kötelező jelleggel az adatokat, vagy pedig - és erre az államtitkár úr is kitért - különválasztva kell tárolni, nem lehet összekapcsolva hagyni.

Engedje meg, hogy idézzek önnek egy európai uniós rendeletből. Az európai statisztikákról szóló 2009. évi március 11-ei 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 17a. cikke kimondja, hogy a válaszadók terheinek csökkentése érdekében a nemzeti statisztikai hivatalok, a 4. cikkben említett más nemzeti hatóságok és a Bizottság jogosultak a közigazgatási nyilvántartásokhoz való azonnali és ingyenes hozzáférésre, azok azonnali és ingyenesen történő felhasználására, valamint e közigazgatási nyilvántartások adatainak a statisztikákba történő beépítésére. Eszerint jár el a mostani módosítás, tisztelt képviselőtársam, ennek az európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a megállapításait kívánjuk többek között átültetni a mi törvényünkbe. Nem teszünk semmi mást, mint a magyar törvényeket igazítjuk az európai uniós törvényekhez és kívánalmakhoz.

Még egyszer zárásként szeretném kiemelni, hogy jelenleg semmilyen visszaélést és semmilyen adat-összekapcsolást nem tehet meg a személyes adatoknak a kezelője, és erre garancia mind a magyar törvény, mind pedig az európai uniós jogszabályok. Tehát amennyiben ilyen történik, az visszaélés, az bűncselekmény, de a törvény ezt tiltja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ugyancsak ismételt felszólalásra Józsa István képviselő úr következik, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

(11.20)

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselő asszony, önnek teljesen igaza van, hogy az adatkezelési törvény ezeket tiltja. Normális országban, ahol nem merülhet fel a gyanú, hogy visszaélnék adatokkal, ahol nem merülhet fel az, hogy a legfőbb ügyész bizonyos aktákat félrerak, más politikai célból embereket meghurcolnak, akik ellen vádat sem tudnak emelni, ott azért másképp tekintenek ezekre az adatkezelési szabályokra, illetve ezeknek a betartására.

Ha meg lehetne bízni önökben, ha a KSH nem mutatná a gyakorlatában azokat a példákat, hogy nem készít el bizonyos törvény által kötelező statisztikákat, hogy a szokásos közzétételi időpontot megszegve visszatart adatokat, tehát ha a törvények szerint járt volna el az önök kormányzása, 2010 óta a Központi Statisztikai Hivatal, akkor valószínűleg nem kellene élnünk a gyanúperrel, hogy ha odakerül

a személyi azonosító szám, akkor esetleg azzal vissza is élnek.

Én ezért mondom azt, hogy vegyék elejét ennek a gyanúnak, és egy feloldó törvénnyel, ez végül is az, ne tegyék lehetővé azt, hogy odakerüljön a KSH rendelkezésére a személyi azonosító szám. Vegyék elejét annak, hogy bármiféle visszaélés történjen, mert a tapasztalat az, hogy ahol a lehetőség megvan, ott önök politikai célból visszaélnék az adatokkal. Tehát ne húzzák magukra ezt a gyanút, ne húzzák magukra azt, hogy egy újabb lépést tesznek a jogállam lebontására.

Tudom, hogy személy szerint nem ön csinálja ezeket a manipulációkat, de a gyakorlat, a tények azt mutatják, hogy történtek ilyen politikai célú akciók a Központi Statisztikai Hivatal működésében. Még az első Orbán-kormány idején volt a „hosszú bajtok éjszakája” 1998-ban, amikor a nemzeti adóhivatal elnöke bizonyos Simicska Lajos volt, az első intézkedések idején valahogy a számítóközpontban egy olyan esemény történt, amit azóta sem tudtak pontosan tisztázni, hogy micsoda, de valakikre kényes adótitkot képező adatok eltűntek.

Ahol bizonyos adat megvan, azzal élni vagy visszaélni lehet. Vegyék elejét annak, hogy vissza lehessen élni a személyi azonosító számmal, ne kapja meg a Központi Statisztikai Hivatal, nagyon kérem. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Csepreghy Nándor államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, öné a szó.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Nem szeretném megismételni az expozéban elhangzottakat. Z. Kárpát képviselő úrnak csak szeretném itt is felhívni a figyelmét, hogy ahogy számtalan más alkalommal, várjuk azokat a javaslatokat, amelyek ezeket a kérdéseket, amelyek ön szerint aggályosak, a törvényjavaslatban kezelik. Úgy a kollégáim, mint a KSH kollégái nyitottak ennek a konzultációnak a lefolytatására, van még lehetőség. Azt gondolom, amennyiben egyet tudunk érteni a szabályozás irányai tekintetében, ilyen részletszabályokban lehet technikai megállapodásokat kötni.

Elnök úr, Józsa képviselő úrnak még három kérdésben szeretnék reagálni. Az egyik egy technikai: a NAIH véleményezte az anyagot. A képviselő úr ezt rosszul tudta. A másik kettő azonban ennél átfogóbb jellegű. Hogy a KSH által nyilvánosságra hozott statisztikák nem azt a szempontot vagy nem azt a politikai nézőpontot erősítik, amit ön képvisel, az nem biztos, hogy az adatok problémája. Lehet, hogy ön ül rossz helyen. *(Dr. Józsa István: Nem így értettem.)* Tehát abban a kérdésben a KSH-t vádolni, hogy bármi adatot kozmetikázna, vagy ne úgy hozna nyilvánosságra, ahogy ez megtörténik, az azért sem telje-

sen korrekt, mert a KSH ebben a vitában nem tudja magát megvédeni.

Viszont nagyon szépen szeretném felhívni képviselő úr figyelmét és a jövődöbéli megszólalásai tekintetében kérném, hogy egyetlenegy olyan tény sem tud igazolni, amikor a KSH bármilyen adatszolgáltatásnak ne tett volna eleget, amit bárki kért volna a Központi Statisztikai Hivataltól.

Annak a szándékával vádolni a jelenlegi kormányzatot, amit önök 2006-ban elkövettek, amelyek köszönhetően 2006-ban választást nyertek, hogy az ország valós pénzügyi helyzetére vonatkozó adatokat nem hozták a választásokat megelőzően nyilvánosságra, az pedig a politikai cinizmus netovábbja. A képviselő úr tudhatja azt, hogy milyen az, amikor visszaélnék a statisztikai adatokkal és eredményekkel, hiszen az, hogy az MSZP agonizálását 2006 után még négy évvel sikerült meghosszabbítani az ország kárára, az annak is köszönhetően volt, hogy akkor hogyan bántak az adatokkal. Ez nem az a kormányzat, aminek ön is a tagja volt.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik az **egyes állami tulajdonú ingatlanok ingyenes egyházi tulajdonba adásáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15058. számon az informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Homolya Róbert államtitkár úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, öné a szó, 30 perces időkerete van. Parancsoljon!

DR. HOMOLYA RÓBERT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Alaptörvényben foglaltak alapján sarkalatos törvényként megalkotott nemzeti vagyronról szóló törvény meghatározza a nemzeti vagyron megőrzésének, védelmének és a nemzeti vagyronnal való felelős gazdálkodásnak a követelményeit, valamint a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyron elidegenítésének korlátait és feltételeit. Az Alaptörvény értelmében nemzeti vagyont csak törvényben meghatározott célból lehet átruházni törvényben meghatározott kivételekkel, az értékarányosság követelményének figyelembevételével.

Az előttünk lévő törvényjavaslatban kedvezményezettként nevesített egyházak, egyházi jogi személyek részére átadandó ingatlanok az államtól, önkormányzatoktól átvállalt közfeladatok, illetve egyéb egyházi feladatok ellátását szolgálják. A kormány jogosult a bevett egyházakat közcélú tevékenységük folytatásához szükséges ingatlanokkal segíteni, a benyújtott törvényjavaslat pedig ezt a célt szolgálja.

Jelen törvényjavaslat rendelkezik a nemzeti vagyronról és az állami vagyronról szóló törvények alapján az alaptörvényben foglaltakkal összhangban az állami vagyoni körbe tartozó ingatlanok ingyenes, egyházi jogi személyek javára történő tulajdonba adásáról, az általuk ellátott átvállalt közfeladatok segítése érdekében. A javaslat alapján az Egri Főegyházmege és az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség egy-egy, az Esztergom-Budapesti Főegyházmege két ingatlanhoz, amíg a Don Bosco Szalézi Társasága egy állami ingatlan részbeni tulajdoni hányadához jut ingyenesen.

A törvényjavaslat kedvezményezi továbbá a Konstantinápolyi Egyetemes Patriarchátus Magyarországi Ortodox Exarchátust. Az exarchátus a Múzeum utca és az Ötpacsirta utca sarkán található Károlyi-palota két önálló ingatlanból összeépült, két önálló helyrajzi számon nyilvántartott ingatlan tulajdonát kapja 2017. szeptember 1-jei hatállyal.

Felhívom a tisztelt Ház figyelmét, hogy a Károlyi-palota szerepel a nemzeti vagyronról szóló törvény nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű, nemzeti vagyronnak minősülő, műemléki védelem alatt álló építményeinek felsorolásában. Annak érdekében, hogy a kedvezményezett kizárólag az átadás céljának megfelelően hasznosíthassa a kapott ingatlant, a törvényjavaslat alapján határozatlan ideig tartó elidegenítési és terhelési tilalom kerül előírásra.

Szeretném felhívni a képviselőtársaim figyelmét, hogy az átadandó műemléki ingatlan védettsége nem szűnik meg a tulajdonátruházással, a kedvezményezett is köteles a védettségre vonatkozó külön jogszabályi előírásokat minden esetben betartani.

Az ingatlan átadását a Konstantinápolyi Egyetemes Patriarchátus Magyarországi Ortodox Exarchátus részére többek között az a körülmény is indokolja, hogy a Konstantinápolyi Patriarchátus a rendszerváltást követő egyházi ingatlanjuttatásokból ez idáig egyáltalán nem részesült. Az egyház adminisztratív okok miatt csupán 1995-ben jegyeztette be magát önálló egyházként hazánkban; így az ingatlanigényei az 1990-es évek elején lezajlott ingatlanrendezési eljárások keretében nem lettek érvényesítve.

Az egyház jelenleg nem rendelkezik Budapesten megfelelő liturgikus és egyházkormányzati hellyel. Álláspontunk szerint méltányolható, hogy a fővárosban legyen olyan állandó hely, ahol az egyház megfelelő módon tudja a liturgiáját gyakorolni, illetve az egyházat irányítani. Az ingatlanban egyházi dialógusközpontot, illetve akadémiát is létre kívánnak hozni. A törvényjavaslat alapján átadandó ingatlanok elsősorban oktatási, azon belül alap- és középfookú oktatási, valamint felsőoktatási feladatok ellátását igénylik, emellett kulturális, szociális és hitéleti feladatokat is szolgálnak majd.

Megítélésem szerint a törvényjavaslat elfogadása az egyházak államtól átvett feladatainak ellátását segítené, a közfeladat ellátására biztosított vagyronátadás valamennyi parlamenti párt támogatására érdemes. Mindezek alapján kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az elmondottak megfontolása mellett a

T/15058. számú törvényjavaslatot támogatni szíveskedjék. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

(11.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőnek megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportjából Bóna Zoltán képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

BÓNA ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Örömteli és büszkeségre indító tényként nyugtázhatjuk, hogy a tegnapi ülésen elfogadott törvény értelmében a geszti Tisza-kastély a Magyarországi Református Egyház tulajdonába kerülhet. E jogszabály mögött álló cél és elképzelés méltóságát és helyességét igazolja az is, hogy az Országgyűlésben helyet foglaló képviselők több mint kétharmada gondolta úgy, hogy nemzetünk szolgálatában fontos szerepe van az állam és az egyházak hasznos és gyümölcsöző együttműködésének. Bízom benne, hogy a nemmel szavazók között is minél nagyobb számban vannak olyan képviselőtársak, akik, ha még most nem is, de idővel maguk is felismerik egyházaink azon nemzetmegtartó tevékenységét, amit évszázadok óta folytatnak.

Alaptörvényünk vonatkozó részéhez hasonlóan az e napirend tárgyát képező T/15058. számú törvényjavaslat mögött is az a szilárd meggyőződés áll, miszerint történelmi kötelességünknek teszünk eleget azzal, hogy a vallásszabadság biztosítása mellett az egyházakkal történő széles körű összefogással is igyekezzünk a nemzet felemelkedését szolgálni. Ahogy azt a törvényjavaslat címe is igazolja, ezen együttműködést valósítja meg az egyes állami tulajdonú ingatlanok ingyenes tulajdonba adása.

E törvényjavaslat kapcsán fontos hangsúlyozni azt az alapelvet, amit az Alaptörvény a következőképpen fogalmaz meg: „Az állam és a vallási közösségek különváltan működnek. A vallási közösségek önállóak. Az állam és a vallási közösségek a közösségi célok elérése érdekében együttműködhetnek.” Meggyőződésünk, hogy az együttműködés egyik leghatékonyabb módja az egyházak által ellátott állami, főként oktatási, szociális, család-, gyermek- és ifjúságvédelmi, valamint kulturális feladatok megfelelő ellátását szolgáló eszközök biztosítása.

Ezt támasztja alá az 1997. évi CXXIV. törvény 10. §-a is, amely alapján a kormány jogosult a bevett egyházak közcélú tevékenységének folytatásához szükséges ingatlan megszerzését segíteni. Fontos kiemelni, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatban szereplő ingatlanok között található az egri érseki palota alatti pincerendszer, az esztergomi Vitéz János Katolikus Nyelvoktató Német Nemzetiségi Általános Iskola, illetve a Pázmány Péter Katolikus Egyetem használatában álló kollégiumi épület is, amelyek 1951-ben közismert módon, vagyonekbejuttatás jogcímén kerültek a magyar államhoz.

Erre tekintettel nemcsak az észszerűség diktálja a kollégiumi épületek katolikus egyháznak történő tulajdonba adását, hanem megkérdőjelezhetetlen erkölcsi kötelességünk is. Az ingatlan jövőjét illetően nem férhet kétség ahhoz sem, hogy fontos közérdeket szolgál, hogy ezen épületek fejlesztésével az új tulajdonosok méltó környezetet kívánjanak biztosítani a bent lakó és tanuló gyermekeknek.

Szintén az egységes egyházi tulajdont és kezelést indokolja az az újpesti épület, amely 1924-től az intézet államosításáig a szalézi rend működésében állt, és eredetileg gyermekmenhelynek épült. Meggyőződésünk, hogy a tranzakció ezen ingatlan tekintetében is a fennmaradást, a fejlődést és a megfelelő kihasználást szolgálja. Bizalomra ad okot az, a törvényjavaslat indokoltságát is igazolja, hogy az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség a miskolci zsinagóga mellett található, üresen álló ingatlanban bölcsőde és óvoda létesítésére vállalkozik, annak felújítását követően.

Még az ellenzéki pártokhoz tartozó képviselőtársak részéről sem férhet kétség ahhoz, hogy fontos előrelépést jelent, ha a Konstantinápolyi Egyetemes Patriarchátus Magyarországi Ortodox Exarchátusa is hosszú hányattatás után végre valódi otthonra lelhet. Ez esetben az állam és az egyházak közötti együttműködés mellett a vallásgyakorlás alapvető feltételeinek megteremtése is indokolja e terv elfogadását.

Arra biztatom tehát ellenzéki képviselőtársaimat, hogy a vallásszabadság iránti, gyakran hangoztatott elkötelezettségükről aktív cselekvés formájában, az igen gomb megnyomásával tegyenek tanúbizonyságot. Az ötpárti egyeztetést követően tisztelettel kérem önöket, hogy az egyházak évszázados nemzetmegtartó tevékenységére, a történelmi igazságságra, közös érdekünkre és az észszerűsége tekintettel támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Hegedűs Lorántné képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, jegyző asszony!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik Magyarországiért Mozgalom, mint ahogy azt az ötpárti összejövetelen is jeleztem már a másik államtitkár úrnak, támogatni fogja ezt a javaslatot. Akkor még nem tudtam hozzatenni a frakcióelnökség jóváhagyó nyilatkozatát, most már ezt is meg tudom tenni. Tehát a frakcióelnökségünk döntése értelmében támogatni fogjuk az egész előterjesztést, függetlenül attól, hogy feles vagy kétharmados része is van a törvénynek.

Az összes egyház tekintetében úgy gondoljuk, hogy ez egy támogatandó és fontos dolog, már csak azért is, mert önök minden esetben, az indokolás szerint legalábbis, egy közcélú, egy közfeladatot szánnak ezen épületekhez. Tehát nemcsak a tulajdonjo-

got kapja meg az adott egyház, nyilván amellet, hogy elidegenítési és terhelési tilalmat is rátesznek az ingatlanokra, hanem egyfajta közfeladat-ellátási kötelezettséget is adnak mellé. Ezért is gondoljuk, hogy támogatandó. És mindaddig, ameddig ez a típusú gondolkodás, vagyongazdálkodás fennáll, mi szeretnénk is támogatni hasonló, más jellegű vagy más egyházak tekintetében is a tulajdonjog átadását. Bizonyos fenntartásokkal, de erre majd a végén szeretnék kitérni.

Felmerült az ötpárti egyeztetésen, hogy van ennek a csomagnak az összeállításában bizonyos ötlet-szerűség. Én inkább azt szeretném remélni vagy azt gondolom, hogy életszerűség van benne. Magyarul, ahogy jönnek a különböző egyházak vezetőitől a különböző igények bizonyos feladatok ellátásához, illetve amellé bizonyos ingatlanokra, ezért a kormányzat bizonyos mérlegelés után dönt a tekintetben, hogyan tudja ezeket a kívánalmakat megoldani. Azt remélem, hogy ez a típusú hozzáállás, ez a fajta gesztusgyakorlás a magyarországi történelmi egyházak felé a mindenkori kormányzatot fogja majd jellemezni. Ezért is gondoljuk ezt támogatni minden esetben, így itt is.

Annyit szeretnék még hozzáfűzni, hogy ugyanakkor azon egyházak, a jelenlegi csomagban is több egyház föl van sorolva, amelyek ebben a gesztusban részesülnek, jó lenne, ha bizonyos értelemben vállalnák azt a társadalmi-közéleti szerepet is, amit nem biztos, hogy minden esetben és egyformán megtesznek jelenleg. Mire gondolok? Például a más történelmi keresztény felekezetekkel való aktív kapcsolattartásra szeretnék itt elsősorban utalni. Jó lenne, ha e tekintetben ez napi gyakorlattá válna. Most nyilván nem a katolikus egyházra gondolok, az egyértelműen részt vesz, sőt kezdeményező szerepe van az ilyen jellegű kapcsolattartásban, de más egyházak esetében ez igenis felmerülhet. Ha lehet elvárást megfogalmazni e tekintetben a kormányzat részéről, nagyon óvatosan fogalmazom ezt meg, akkor talán ez lenne az.

Még egy dolgot szeretnék mondani befejezőképpen. Azt említettem, hogy talán nem biztos, hogy mindig minden egyház esetén tudnánk támogatni felhőtlenül az ilyen jellegű gesztusgyakorlást. Ezt most szeretném egyértelműsíteni és pontosítani. Nyilvánvalóan nem a történelmi egyházakra gondolok, de igenis vannak olyan egyházi egyesületek jellemzően, amelyek Magyarországon is megjelentek már, ezek bizonyos rajongó kisegyházak, amelyeket inkább amerikai gyökerű szektáknak lehetne minősíteni. Ezek tekintetében én igenis fenntartással vagyok, ezt ki merem mondani. Nagyon remélem, hogy a kormányzat, de általában a mindenkori kormányzat óvatos lenne, ha például ingatlanokkal kapcsolatos igény érkezne az ilyen egyházakkal kapcsolatban.

(11.40)

Hozzátéve azt is, hogy sajnálatos módon e tekintetben a Fidesz politikájában azért nem látunk teljes egységességet és ilyen értelmű felelősségérzetet.

Nagyon remélem, hogy ez a jövőben teljesen egyértelműen és tisztán a jellemzően történelmi egyházakra fog korlátozódni, azért is, mert az ő dogmatizmusuk az, amely az évszázadok próbáját is kiállta. Tehát biztosan rájuk lehet bízni olyan közfeladatot, olyan közcélt, amit, tudjuk, hogy tisztességesen és a társadalmi felelősségvállalásnak megfelelően fognak majd ellátni. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Ikotity István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A tavaszi ülészakában a harmadik olyan törvény van az Országgyűlés előtt, amely állami vagyon ingyenes átadásáról szól. Kezdődött a geszti kastélynak a református egyház részére történő átadásával, erről tegnap volt szavazás. Folytatódott a hatvani kastély vadászkamarának történő átadásával, amiből visszatáncoltak. És most itt van ez a javaslat, amely további ingatlanokat javasol átadni különböző egyházaknak.

A Lehet Más a Politika, mint a jövő nemzedékért felelősséget vállaló párt, a két korábbi törvényjavaslat kapcsán erősen leszögezte, hogy a nemzeti vagyon megőrzését kiemelt célnak tartja, ezért nem tudjuk támogatni, hogy az állami vagyonról szóló törvényben enyhíteni próbáljanak a vagyon ingyenes átruházásának szabályain.

Nem lehet persze figyelmen kívül hagyni, hogy ahogyan a T/14241. számú javaslatban, úgy itt is az egyházak részére történő ingatlanátadásról van szó. A Lehet Más a Politika, mint közösségelvű, konzervatív hagyományokat is fontos értéknek tekintő párt, az egyházak társadalmi szerepét fontosnak tartja, és azokat mint értékeket közvetítő közösségeket nemcsak az államtól átvállalt szociális, kulturális és oktatási feladatok végzésében, hanem a hitéleti tevékenység végzésében is támogatandónak tartja. Emellett éppen az egyházak autonómiájának megőrzése érdekében elengedhetetlennek tartjuk, hogy az állam ne teledpedjen rá az egyházakra, ne alakítson ki olyan szabályozást, amellyel azokat függésben tudja tartani, ne tudjon kénye-kedve szerint döntésekkel kedvezményeket adni és ezzel összefüggésben akár támogatásokat megvonni is.

A Fidesz vezérszónoka, Bóna Zoltán úgy kezdte, hogy örömteli és büszkeségre okot adó az, ami tegnap elfogadásra került a geszti kastély kapcsán. Én egyáltalán nem így érzem, egyáltalán nem így érezzük, hiszen itt egy olyan egyedi döntésről van szó, ami nem felel meg normatív feltételeknek. Azt gondoljuk, mi nem azért szavaztunk nemmel, és nagyon sokan nem azért szavaztak nemmel, mert nem látnánk az egyházak társadalmi szerepének fontosságát vagy ne értékelnénk az ő hitéleti tevékenységüket. Azért szavaztunk nemmel, mert ezt az eljárást, ami ilyen egyedi módon történik, amivel gyakorlatilag

függő helyzetbe hoznak, hozhatnak egyházakat, nem tartjuk elfogadhatónak.

Az egyházaknak államtól átvállalt feladatai és hitéleti céljai végzéséhez történő ingyenes vagyonátadásra a korábbi, T/14241. számú javaslattal kíván lehetőséget teremteni a kormány, amely kapcsán úgy látjuk, hogy az mindkét, általunk fontosnak tartott értéket veszélyezteti. A kormány jutalmazó és büntető politikája már az év végi pénzosztogatás során is megjelent. A most előttünk fekvő javaslat pedig ennek az egyházakat függésbe taszító politikának a folytatása, amellyel a neki kevésbé szimpatikus, politikai céljait esetlegesen veszélyeztető egyházakat bünteti.

Gondoljanak csak bele, tisztelt képviselőtársaim, jelen esetben három egyház és egy szerzetesrend kap ingatlant. Miért éppen ők? Miért nincs benne? A reformáció 500. évfordulójáról beszélünk október 31-ével, amely Luther Márton szimbolikus eseménye a pontjainak a várkapura kitűzése. Mindannyian tudjuk, hogy ő egy evangélikus egyháznak az alapítója. Evangélikus egyház hol marad? Miért maradt ki? Talán azért, mert némileg kritikus volt a kormányzat politikájával szemben? Mert kritikus volt. Miért maradt ki? Tetten érhető, hogy ez bizony az államnak, a kormányzatnak egy olyan cselekvése, amivel az általa kedveseknek ad, másoknak pedig nem ad, esetleg még el is vesz.

Tisztelt Bóna képviselő úr a vezérszónoklatában elmondta, hogy az alkotmányban szerepel az állam és a vallási közösségek különválasztásának szükségessége. Igen; éppen ennek mond ellent ez a mostani javaslat, és annak a normativitásnak is ellentmond - a jövő héten mit fogunk tárgyalni, mely egyházakat? 27 egyház közül melyik javaslatáról fogunk egyesével tárgyalni, amelyik odamegy, és kicsit lobbizik a saját érdekében, hogy „hú, de kellene nekem ez az ingatlan”, és „akkor jól van, most akkor ezt neked adjuk”. Milyen törvényalkotás ez, képviselőtársaim? Hol van itt a normativitás?

Meggyőződésünk, hogy az államnak az átvállalt állami feladatokra átlátható, normatív, szektorsemleges rendszerben kellene biztosítania a forrásokat, és a hitéleti tevékenység támogatása is egy előre meghatározott, normatív rendben kell hogy történjen, éppen a függetlenségük megőrzése érdekében, és ki kell zárni a rendszerből a kormányzat ad hoc döntéseitől függő elemek lehetőségét. Az egyházak részére történő vagyonátadást pedig a kárpótlásról szóló szabályozáson keresztül, annak az alapelvei szerint kell megoldani, illetve adott esetben felül kell vizsgálni ezt. Ha önök úgy látják, valljuk be, van rá jócskán alap, majd részletesen ki is térek rá egyes vagyonelemek kapcsán, hogy bizony van ok arra, hogy ezt az akkori kárpótlást, a kilencvenes évek elején történt kárpótlást felülvizsgáljuk, mert számos hibája megmutatkozik.

Azonban az állami vagyon elsődleges célja, hogy az állam az általa nyújtandó közszolgáltatásokhoz teremtsen megfelelő alapokat. Az állam azonban, úgy látjuk, nem foglalkozik azzal, hogy mindenki által elérhető és jó minőségű közszolgáltatásokat

hozzon létre és tartson fenn, inkább leépíti azokat, a vagyont meg osztogatja.

Abban nem látunk kivétnevalót, ha a vagyon használatát az államtól átvállalt feladat ellátására vagyonkezelésbe vagy használatba kapja egy-egy egyház, de a tulajdonátadás és az elidegenítési tilalom 15 évre csökkentése már veszélyezteti a nemzeti vagyon védelmét.

Nyilván meg lehet vizsgálni elemenként, hogy egy-egy ingatlanátadás mögött milyen konkrét okok állnak, és nyilván lehet is méltányolható és elfogadható indokokkal találni, ahogy ez a javaslatban külön szereplő Konstantinápolyi Patriarchátus Magyarországi Ortodox Exarchátusa részére történő vagyonátadás kapcsán is felmerülhet, de meggyőződésünk, hogy minden ilyen esetben a felmerülő, jogosnak tekinthető igényt az annak megfelelő jogszabályi keretek között kell rendezni. Bár a Magyarországi Ortodox Exarchátus esetében az indoklás nem tartalmazza, de sejthető, hogy a vagyonjuttatás mögött éppen az elmaradt kárpótlás állhat. Ugyanis a kommunista hatalomátvételt követően, 1949-ben a magyar ortodoxia a Moszkvai Patriarchátus fennhatósága alá került, ebben semmi meglepő nincs. Ezt a döntést a Konstantinápolyi Patriarchátus vitatta, mivel a döntés szerinte nem a valós kánonjogi alapon állt, hanem a Kelet-Európában kialakult politikai helyzet eredménye lett az, hogy a magyarországi ingatlant nem a konstantinápolyi egyház kapta meg, hanem a moszkvai. Valljuk be, nem sok alapja lett volna annak, hogy ezt a moszkvai kapja meg; lehet, hogy egy szovjeturalomról van szó. Tehát ennek az oka ez, és más közép-kelet-európai országokban is, amelyek a szovjet érdekszférába tartoztak, ugyanez történt meg.

Így hát a rendszerváltást követően jogutódlási viták álltak elő. A Magyarországi Ortodox Exarchátust, azaz a konstantinápolyi egyházat a rendszerváltás idején szervezték újra, bírósági bejegyzésére 1995. szeptember 19-én került sor. Ezzel különült el a Moszkvához hű Magyar Ortodox Egyházmegeye és a Konstantinápoly fennhatóságát elismerő Magyarországi Ortodox Exarchátus szervezetileg is.

(11.50)

Miután a Magyarországi Ortodox Exarchátus a kárpótlásból nyilvánvalóan kimaradt, hiszen akkor még jogilag nem létezett, ezen a jogcímen véleményünk szerint vélhetően indokolható lenne az ingatlanok átadása részükre, azonban ennek módja meggyőződésünk szerint csak kárpótlás szabályozott keretében lenne megoldható, az LMP ennek keretében látná a legjobbnak, hogy ez az egyház ezt megkapja. Nyilvánvalóan voltak itt is perek, talán ismerik ennek a történetét, nem tudta igazolni a konstantinápolyi egyház, hogy erre ő igényt tartott, és elvezítette a moszkvaival szemben a pert.

Nem szeretnék különösebben belemenni, hogy a Fidesz jelen pillanatban miért nem akar ezzel előállni, akár azzal, hogy megvizsgálják. Igazából magával a moszkvai ortodox egyházzal sincsen nekünk ilyen

problémánk, tehát igenis azok is megérdemlik az ingatlant, a konstantinápolyiak is megérdemlik az ingatlant, de nem az ilyen jogi szabályozás a legalkalmasabb arra, hogy ezt megkapják.

Néhány gondolat még az egyes ingatlanokkal kapcsolatban. Nézzük sorra, az egrivel kezdődik. Az egri ügy azért is érdekes és azért is sokkal inkább támogatható, mint a többi - ha egyedileg vizsgáljuk, és túltesszük magunkat azon, hogy általánosságban nem igazán elfogadható ez az eljárás, ahogy önök eljárnak -, mert az egri esetében a helyi önkormányzat is hozzájárult ahhoz, és itt egy többlépcsős eljárás során tavaly ősszel indította el, hogy az egyébként kis kihasználtsággal bíró pincét visszaadja az egyház részére, az önkormányzat erről döntött, úgy került ide élénk. Tehát ez egy önkormányzati vagyon volt, állami vagyonná lett, és így tudja most visszakapni. Tudható az is, hogy ebből turisztikai látogatóközpont épül majd az Egri Főegyházmege gesztorálásával. Nincs ezzel ilyen értelemben probléma, mivel ez kihasználatlan, az önkormányzat is szívesen átadta erre a célra, ez így egyedileg nem tűnik problémásnak.

Nézzük az esztergomit, ez már sokkal problémásabbnak tűnik. Esztergomi nyelvek szerint, egy kicsit utánajárva, ha önök is megkérdezik, kollégiumnak akarják használni. Azok a diákok hol vannak jelenleg, akik ebbe a kollégiumba fognak beköltözni? Egy másik kollégiumban, ami ugyancsak egyházi. Csak-hogy az az ugyancsak egyházi kollégium a főegyházmege építészete szerint sokkal jobb lenne, ha szálloda lenne, már vannak tervek is rá. Tehát önök átköltöztetik a kollégistákat az egyik a kollégiumból, amely jelenleg is az egyházé, egy olyanba, amit most kap meg az egyház, hogy abból az épületből, amely jelenleg egyházi kollégium, egyházi szálloda épüljön. Hát, ez nem igazán korrekt, azt gondoljuk, ez nem az a szó szoros értelmében vett, se nem oktatási, se nem szociális feladatátvállalás, de meggyőződésünk szerint még csak nem is hitéleti, ez egy gazdasági tevékenység.

Szívesen vitába szállok önökkel, javítsanak ki, ha nem így van, nem tudom tételesen alátámasztani, hogy ez valóban így van, de több helyről ezt hallottuk, hogy az a szándék, és az idő majd bebizonyítja, hogy abból az épületből, ahonnan átköltöznek majd ebbe, szállodát készül készíteni a főegyházmege.

Életszerűség és normativitás, ez az, amit elvárnánk. A korábbi vezérszónok mondott olyat, hogy ha az egyik egyház jelentkezne, mondjuk, valamilyen amerikai egyház, akkor azt nem támogatnák. Mi, országgyűlési képviselők nem igazán tehetjük meg, hogyha egyszer elfogadtuk, és jogegyenlőség van, akkor azt mondjuk, hogy ez szimpatikus, most támogatjuk ezt az egyházat, ez nem szimpatikus, mert olyan nagyon sokat ugrabugrálnak meg énekelnek, azt nem támogatjuk, vagy mások esetleg az elképzelései a világról. Nem tehetjük meg, hogy nem semleges viszonyulunk ehhez, képviselőtársaim, ez nem normatív dolog, ez nem a jogegyenlőség rendszere, ha az egyik egyházat így kezeljük, a másik egyházat meg úgy kezeljük. Meggyőződésünk, hogy egy jogállamban ezt nem lehet megtenni, van is éppen elég

probléma az egyházi törvénnyel, most is milyen helyzetben vagyunk ennek kapcsán annak ellenére, hogy többszörösen előkerült már, és nincsen elfogadva.

Azt gondoljuk, a Lehet Más a Politika azon az állásponton van, hogy ez ilyen formában nem támogatható annak ellenére, hogy vannak támogatható elemek, egyedi esetekben egyedi elemek, amelyek elfogadhatóak lennének, de összegésében ez az eljárás kinyitja a kaput. Ahogy a geszti kastély átadása kinyitotta Pandora szelencéjét, ez nagyon sok hasonló esetet fog eredményezni, amivel számos probléma van.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy eljöhét az az idő, amikor önök maguk is megbánják, hogy kinyitották ezt a szelencét, mert most törvénybe foglalják, és ki tudja, hogy egy következő kormányzat (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), aki esetleg nem az önök szája íze szerint tevékenykedik, majd ezzel hogy él vissza, ahogy önök is most visszaélnék ezzel. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Szászfalvi László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési képviselőcsoportja mindig is kiemelten támogatta az egyházak oktatási, szociális, kulturális és közösségi tevékenységeit, hiszen több évszázados áldozatos munkájukkal hozzájárultak Magyarországot a magyar társadalom, a magyar nemzet erősödéséhez, és az elmúlt évtizedekben is, azt gondolom, a rendszerváltoztatást követően a magyarországi egyházak, a magyarországi történelmi egyházak különösképpen hozzájárultak és hozzájárulnak nemcsak az intézményrendszerük tekintetében, hanem a közösségépítés és a hitéleti tevékenység tekintetében is a magyar nemzet egészséges újraépítéséhez és a magyar társadalom erősödéséhez.

Az előttünk fekvő törvényjavaslatban felsorolt ingatlanok az egyházak minél hatékonyabb és korszerűbb munkájához szükségesek, különösképpen is az oktatás területén. Engedjék meg, kedves képviselőtársaim, hogy még visszautaljak arra is, hogy annak idején, a kommunista diktatúra időszakában az egyházak vagyonát egy tollvonással vették el nemcsak a belterületi ingatlanok tekintetében, hanem a külterületi ingatlanok tekintetében is. Igaz, hogy lezártunk az elmúlt esztendő során egy 25 éves egyházi kártalanítási folyamatot, de azt is mindannyian tudjuk, legalábbis remélem, hogy mindannyian tudjuk, hogy ez a kárpótlás, ez a kárpótlási folyamat egy részleges kárpótlási folyamat volt csak. Ezért azt gondolom, hogy ennek a törvényjavaslatnak a tartalmával mindannyian egyetérthetünk, hiszen célhoz kötöten igyekszik ez a törvényjavaslat ezeket az ingatlanokat az egyházak tulajdonába adni; célhoz kötöten, hiszen megfelelő céllal, oktatási, kulturális

és egyéb közösségi tevékenységeket szolgáló céllal kerülnek ezeknek az egyházaknak a használatába.

Ezért azt szeretném jelezni, hogy a KDNP ezt a törvényjavaslatot örömmel üdvözli, és támogatja a kormány előterjesztését. Nyilvánvalóan órákig lehetne vitatkozni arról is, hogy miért csak részleges kárpótlás történt annak idején, az előző 25 éves folyamat során az egyházak részére, mi történt azzal a vagyonnal, azokkal a vagyoni elemekkel, amelyeknek a visszaadása nem történt meg az egyházak tulajdonába. Itt beszélhetünk tulajdonképpen arról a vagyontömegről, földterületekről, erdőterületekről, amelyeknek a célja igazából véve évszázadokon keresztül egy egyházi oktatási és szociális intézményrendszer fenntartása és működtetése volt. Tehát azok a vagyoni elemek, amelyek annak idején az egyház tulajdonában voltak, nem l'art pour l'art vagyoni elemek voltak, hanem egy hatékony intézményrendszer működtetésének gazdasági alapjait jelentették, amelyektől teljes mértékben megfosztották a történelmi egyházainkat, és mint említettem, ennek csak nagyon részleges kárpótlása történt meg az előző 25 esztendőben.

Azt gondoljuk, hogy néhány olyan lépés, amely a részleges kárpótláson túlmenően még az állami tulajdonból az egyházak számára vagyoni elemek átadását jelenti, továbbra sem jelenti a teljes mértékű kárpótlást az egyházak számára.

(12.00)

Ezek az ingatlanok, ezek a tulajdonba adandó ingatlanok azt szolgálják, hogy az egyházak azokat a vállalt közfeladatokat, közcélokot egyházi, oktatási, szociális vagy közösségépítési vagy kulturális területen meg tudják valósítani. Ezért támogatja a KDNP ezt az előterjesztést.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most néhány gondolat erejéig hadd beszéljek az ingatlanokról részletesebben. A törvényjavaslatban szereplő öt ingatlant olyan magyarországi egyházaknak tervezzük átadni a törvény elfogadásával, amelyek tevékenységükkel, mint említettem, jelentős szerepet töltek be és töltenek be az ország és a nemzet életében.

Az egri pincerendszerről hadd mondjak néhány gondolatot, amelyet kulturális és hitéleti feladatainak elősegítése érdekében adunk át, adnánk át az Egri Főegyházmegyéhez. Az egri érseki palota alatt található pincerendszer helyzetének rendezése egyre inkább szükségzerű volt. Az ingatlan az egri érseki palota alatti pincerendszer részét képezi, ennek megfelelően a föld alatt kialakított. Az ingatlan csak elektromosáram-szolgáltatásba került bekötésre. Az 1339/2016-os kormányhatározatban a pincerendszert megvásárolta Eger város önkormányzatától 2016 decemberében. A kormányhatározat 3. pontjában foglaltak szerint a kormány felhívta a nemzeti fejlesztési minisztert és a Miniszterelnökséget vezető minisztert, hogy a pincerendszer magyar állam által történő megvásárlását követően gondoskodjanak a pincerendszer Egri Főegyházmegye részére történő

ingyenes átadásához szükséges intézkedésekről szóló előterjesztés benyújtásáról.

Az Esztergom 16363/1 helyrajzi számú, természetben Esztergom, Helischer József utca 5. szám alatt található, és 17323 helyrajzi számú, természetben Esztergom, Kossuth Lajos utca 25. szám alatt található ingatlanok ingyenesen, oktatási feladatainak elősegítése érdekében kerülnek a törvényjavaslat szellemében az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye tulajdonába. Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye a fenntartásában működő Vitéz János Katolikus Nyelvoktató Német Nemzetiségi Általános Iskola, illetve a Pázmány Péter Katolikus Egyetem használatában álló kollégiumépületének tulajdonba vételét kezdeményezte, tekintettel arra, hogy az ingatlanfejlesztési pályázatokon való indulásának akadályát képezi, hogy az épületek állami tulajdonban állnak. Az ingatlanok jelenleg is oktatási feladatok ellátását segítik, az Esztergom 16363/1 helyrajzi számú ingatlan az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye fenntartásában működő, imént említett iskola használatában áll. Esztergom város önkormányzatát a tulajdoni lap tanúsága szerint elővásárlási jog illeti meg. Mindkét ingatlan a magyar állam tulajdonába vagyonekbejuttatás jogcímen került. Az ingatlanokra a Vitéz János Római Katolikus Tanítóképző Főiskola kezelői joga van bejegyezve. Ezt is említettem.

A harmadik ingatlan, a Miskolc 3678/A/1 helyrajzi számú, természetben a Miskolc, Kazinczy utca 12. szám alatt lévő épület oktatási feladatainak elősegítése érdekében az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség tulajdonába kerül. Az Egységes Magyarországi Izraelita Hitközség a miskolci zsinagóga mellett található, imént említett ingatlan tulajdonba adását kezdeményezte bölcsőde és óvoda létesítésére. Az 1/1 tulajdoni hányadban állami tulajdonban álló ingatlan jelenleg használaton kívül áll, egykor BM-óvoda működött ebben az ingatlanban. A kérelmező az egykori funkcióinak megfelelően tervezi az épület felújítását, illetve felszerelését.

A negyedik ingatlan: Budapest IV. kerületében a 72997 helyrajzi számú ingatlanról van szó. Nevelési, oktatási és felsőfokú oktatási feladatainak elősegítése érdekében a Don Bosco Szalézi Társaság tulajdonába kerülne ez az ingatlan, amely a Károlyi család tulajdona volt, és eredetileg gyermekmenhelynek épült. Az ingatlant 1924-től az intézet államosításáig a szalézi rend működtette. Az épületegyütteshez templom is tartozik, beékelődve a két épületszárny közé, ma is plébániai feladatokat ellátva.

Végül a Budapest 36563 és 36572/2 helyrajzi számú ingatlan átadása történe meg az imént említett módján és közfeladat ellátására.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Mindezek alapján a Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési képviselőcsoportja támogatja ezt a törvényjavaslatot, azt is megemlítve, hogy itt az ötpárti egyeztetésen is elhangzott az, hogy miért adagolva terjeszti be a kormány ezeket a törvényjavaslatokat. Azt gondolom, azért fontos tudnunk mindannyiunknak, hogy részletesen kitérjünk az előterjesztésről van szó. Természetesen csak úgy kerülhet ide a Ház elé

egy ilyen törvényjavaslat, ha annak minden bonyolult ingatlani, gazdasági és egyéb összefüggéseit ki tárgyalta a kormányzat. Ez most megtörténhetett, és ezért került most éppen elének ez a törvényjavaslat. Tehát nyugodt szívvel és jó lelkiismerettel tudunk mellette dönteni.

A KDNP képviselőcsoportja támogatja ezt az imént felsorolt érvek alapján, és erre kérjük a többi képviselőcsoportot és képviselőtársainkat is. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most a további képviselői felszólalások következnek. Elsőnek az MSZP képviselőcsoportjából Mesterházy Attila képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem akarok hosszan hozzászólni, hiszen Ikotity képviselőtársam nagyon részletesen, egy nagyon jó hozzászólásban elmondta szinte azokat a gondolatokat, amiket én magam is elmondhattam volna. De mégis egy-két dologra hadd irányítsam én is rá a figyelmet, különösen annak fényében is, amit az imént fideszes képviselőtársam mondott.

Ő azt mondta, hogy az egyházak irányában csak részleges kárpótlás történt, és hogy teljes mértékű kárpótlás nem történt. Ez igaz, de senki más számára nem történt teljes mértékű kárpótlás. Tehát volt egy olyan történelmi időszak, amikor nagyon sokan elszenveték annak terhét és kárát, és bizony utána nagyon sokan magánterméylek, családok és így például az egyházak sem kaphattak teljes értékű kártérítést. Én tehát azt gondolom, hogy ha egy ilyen teljes értékű vagy teljes mértékű kárpótláshoz akarjuk kötni ezt a kérdést, akkor azt hiszem, tévúton járunk, hiszen akkor az igazságtalanság mezejére gyaloglunk be, hiszen még nagyon sokan másokat is megilletne adott esetben ez a típusú kártérítés.

A másik, hogy ez az év eleje óta kibővült, ahogy ön is említette, hisz az elején csak az egri ingatlanokról volt szó, aztán most bővült a száma ezeknek az ingatlanoknak. Itt egyetlenegy kérdésre szeretném még egyszer ráirányítani a figyelmet, ami az LMP-től már elhangzott, ez pedig az, hogy az ad hoc hozzáállás semmiféleképpen nem jó. Akkor jó egy intézkedés valójában, ha az semleges, tehát magyarul rendszerszerű intézkedést jelent, és valóban nem egy ilyen cseresznyézetés történik. Nem attól függ, hogy valaki kaphat-e egy ingatlant vagy bármilyen kedvezményt a magyar parlamenttől, hogy mennyire jól tud adott esetben lobbizni, vagy ki mennyire kedves az éppen kormányzó többség számára. Ezért mi a magunk részéről is egy olyan rendszert vagy olyan intézkedéssort támogatnánk általában véve is és ebben a konkrét esetben is, ami valamilyen formában semleges, rendszerszerűen kezeli ezt a történetet, nem pedig egy-egy ingatlan kapcsán hozunk

újabb és újabb, sok esetben most is, ebben az esetben is sarkalatos törvényt is, hiszen van, ami feles többséget igényel, de van ezek között az ingatlanok között olyan, amelyik a vagyontörvényt is érinti.

Mi tehát azt mondjuk, hogy nem a céllal van gond, tehát nem azt vitatnánk, hogy nem lehet észszerű, időszerű vagy adott esetben célszerű is egy ilyen típusú ingatlanátadás akár egyházak, akár más civil szervezet vagy érdekképviselő számára.

(12.10)

De azt állítjuk, hogy talán ennek a módszere, módszertana nem a legszerencsésebb, pont ennek az ad hoc jellege miatt. Tehát érdemes lenne akkor országosan áttekinteni, hogy hol lehetnek még ilyen ingatlanok, hol vannak olyan ingatlanok például, amelyek állami vállalatok vagyonkezelésében vagy tulajdonában vannak, és korábban más célokat szolgáltak. A MÁV-nál biztos rendkívül sok ilyen ingatlan van országszerte, és akkor ezt valamilyen rendszerbe foglalt módon lenne érdemes a magyar parlamentnek kezelnie.

Tehát ezt csak arra akartam mondani, hogy az MSZP szavazási álláspontja is valószínűleg ezt a gondolatot fogja követni. Tehát nem a céllal van a baj, hanem talán ennek a formájával. Éppen ezért a legnagyobb valószínűséggel mi tartózkodni fogunk a szavazáskor, hiszen nemmel semmiféleképpen talán nem lehet vagy szabad szavazni egy ilyen esetben. Úgyhogy csak ezt szerettem volna az előterjesztők figyelmébe ajánlani, és igazából csak egy kicsit támogatni azt, amit az LMP-s kollégám is elmondott ezzel kapcsolatban. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. László Tamás képviselő úr következik, a Fidesz képviselőcsoportjából.

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Engem Ikotity István képviselő úr egy-két mondata, meg kell mondanom, hogy rosszul érintett, amikor kétségbe vonta, hogy miért éppen az a rend, miért éppen az az egyház kap meg egy ingatlant. Én most konkrétan a IV. kerületi, szaléziaknak átadott ingatlanról hadd mondjak néhány gondolatot. Ez az ingatlan együttes, úgy gondolom, hogy a szaléziak számára egy rendkívül fontos ingatlan volt. Ez hajdan Rákospalotához tartozott az én választási körzetem korábbi helyzetében. Clarisseumnak hívták, és meg kell mondanom, hogy a szaléziak vérrel váltották meg.

Volt egy Sándor István nevű szalézi szerzetes, akit 1953-ban, egész egyszerűen azért, mert fiatalokkal foglalkozott, kivégeztek. Tehát úgy gondolom, hogy önnek egy kicsit jobban utána kellene néznie azoknak a történeteknek, amelyek ezekhez az épületekhez, ezekhez a korábbi hihetetlen színvonalas munkát végző fenntartókhoz kötődnek, és azt gondolom, hogy Sándor István vértanúnak már egyszerűen

a neve, működése, vértanúhalála arra predesztinálja ezt az épületet, hogy a szaléziak kapják vissza. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ikotity István képviselő úr következik, ismételt felszólalásra. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Szászfalvi László KDNP-vezérszónok néhány pontjára szeretnék reagálni. Az egyik az, hogy adagolva; adagolva kapják meg az egyházak ezeket az állami, nemzeti tulajdonokat. Nincs azzal gond, hogy adagolva, de tulajdonképpen ez a folyamat, ez az adagolás most úgy néz ki, hogy ahogy éppen jön. Akkor megvizsgáljuk, kitárgyaljuk, a kormány kitárgyalja, társadalmi vagy szélesebb egyeztetésnél nehogy véletlen valaki utána tudjon nézni, hogy minden stimmel-e ezzel. Tehát ez nem állja meg a helyét, azt gondoljuk, hogy adagolva. Lehet adagolni, lehet negyedévente beosztani, hogy most akkor összegyűlik három hónap, alaposabban megnézzük, és akkor megkapják. Lehet valamilyen időközt megállapítani, de ahogy éppen jön, akkor gyorsan kitárgyaljuk, és akkor odaadjuk, ez nem egy normatív eljárás, képviselő úr.

Nagyon örülnék annak, ha választ kapnánk arra a felvetésünkre és megerősítenék, hogy jól tudom-e vagy nem, amit az esztergomi ingatlan kapcsán elmondtam.

László Tamás megszólalásával kapcsolatban pedig, idézem: önnek egy kicsit jobban utána kellene nézni, hogy mik történtek, itt utalva a IV. kerületben egy ingatlan és egy szalézi szerzetes történetére. Tisztelt László Tamás Úr! Higgycsél, hogy elég alaposan ismerem ezeket a történeteket, sokat is ismerek, ezen kívül is, helyieket, különösen a saját lakóközösségem, szülővárosom, Baja történetét is nagyon jól ismerem, de számos más is.

Azt állítom, hogy ezek nagyon súlyos dolgok. Soha nem tudja az állam kárpótolni az egyházakat azokért a dolgokért, amiket akkor elkövettek a kommunisták ellenük. Rajta kell lenni, hogy ez megtörténjen, azonban ezt normatív formába kell tenni. Mi támogatnánk akár azt - eltelt két és fél évtized -, hogy felülvizsgálatra kerüljön akár, hogy miként zajlott ez a kárpótlás, és támogatjuk azt is, hogy az egyházak nagyobb szerephez jussanak, nagyobb vagyontokat kapjanak, ha nagyobb feladatot látnak el természetesen, de az, hogy ez nem normatív formában, ad hoc módon történik, és olyan érveléssel, hogy ez a szerzetes itt ezt csinálta, és akkor ők kapnak egy ingatlant... Hány olyan volt még, kedves László Tamás képviselő úr, hány olyan város, hány olyan egyházmegye, hány egyház, hány szerzetesrend jöhet elő azzal, hogy mekkora áldozatot hoztak ők, és teljesen jogosan megtehetik ezt? De vajon akkor ők így esetszerűen mindig kapnak egy-egy ingatlant? Ez nem normális eljárás, azt gondoljuk, ne várják, hogy ezt így ebben a formában támogassuk.

Tisztelettel megkérem, a kérdésre válaszoljanak az esztergomi ingatlan kapcsán. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szászfalvi László képviselő úr következik. Parancsoljon!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Szeretném megköszönni Mesterházy képviselő úrnak a korrekt hozzászólását. Annyi kiegészítést hadd tegyek még az egyházi kártalanítás folyamatára, hogy természetesen részleges volt, mint ahogy a többi kártalanítás is, viszont az a nagyon erős megkötés volt, hogy csak célhoz kötötten lehetett viszszaigényelni. Tehát az egyházak nem l'art pour l'art, a hasukra útve igényelték vagy igényelheték a kárpótlás folyamatában ezeket a vagyoni elemeket, hanem kifejezetten konkrét célhoz kötötten, vagy hitéleti, vagy szociális, oktatási, egyéb célok megvalósításának a segítésére. Tehát azt gondolom, hogy ez is egy elég erős és kemény megkötés volt.

Az ad hoc intézkedés megfogalmazásra annyit hadd reagáljak, az Ikotity képviselőtársam által elmondottakra, hogy ezt lehet úgy is fogalmazni, én inkább úgy fogalmaznám, hogy az élethez hozzáigazítva. Nem életidegen módon és normatív módon, hogyha nincs is helyzet, akkor is hozunk be egy törvényjavaslatot, hanem rugalmasan, az élethez igazítva, életszagú módon, aminek a végére tudunk érni. Itt vannak azért olyan ingatlanügyek, képviselőtársam, amik húsz éve folynak, és még nem értünk a végükre, és voltak olyan ügyek, amelyek 10-15 éven keresztül folytak; lásd például Zsámbék, és nem akarok konkrét példákat tovább sorolni.

Tehát azt gondolom, hogy sokszor ellenzéki képviselőtársaink azt kérik rajtunk számon, hogy életszagúan igyekezzünk a törvényjavaslatokat behozni. Azt gondolom, hogy ez tényleg egy életszagú törvényjavaslat, mert aminek a végére érünk, ami minden érintett féllel ki van tárgyalva, végig van tárgyalva, aminek a végére pontot kell tenni, az idekerült, aztán ha a többi ilyen fázisba jut, akkor nyilván az is idekerülhet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdésem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdésem Homolya Róbert államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. HOMOLYA RÓBERT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Örömmel hallottam, hogy egyik frakció oldaláról sem kérdés az, hogy súlyos történelmi adóssága van a magyar államnak az egyházakkal szemben a múltban ért sérelmeikkel kapcsolatban, azonban felhívnom a figyelmet arra, hogy ez az előterjesztés nem erről szól, és nem erre vonatkozik.

Az elmúlt időszakban, ha csak az elmúlt tíz vagy húsz évet nézzük, az egyházak társadalmi szerepvállalása nagymértékben változik, és ez mindig igazodik a társadalmi szükségletekhez és azokhoz a helyi igényekhez, amelyek megjelennek az állami és az egyházi szerepvállalással kapcsolatban.

Vitatkoznék azokkal az egyes képviselői felvetésekkel, hogy ad hoc módon történik ezeknek az ingatlanoknak az ingyenes átadása az egyházak részére, hiszen látszódik, hogy minden egyes esetben egy helyi kezdeményezés, egy helyi szükséglet, egy helyi társadalmi igény ellátása vonatkozásában dönt az állam vagy javasol döntést a vonatkozásban, hogy ezen feladatok ellátásához legyen eszköze is az egyházaknak.

(12.20)

Függő helyzetről lehetett itt hallani. Függő helyzet pontosan akkor van, ha az egyháztól elveszünk azokat a javakat és eszközöket, amik szükségesek ahhoz, hogy a feladataikat el tudják látni. De itt teljesen másról van szó, arról, hogy ezt a függő helyzetet kívánjuk megszüntetni, hogy ne legyenek kiszolgáltatva abban, hogy a tevékenységüket hogyan lássák el. Az állam és a kormány ebben próbál nekik segíteni, amikor ezeket az ingatlanokat egy célhoz kötött társadalmi szükséglet kielégítésére az egyházak ingyenes tulajdonába adja. Úgyhogy én vitatkoznék a normativitással. Ennek sajnos ez a jogszabályban rögzített módja, hogy ha egy ilyen igény van, azt meg kell vizsgálni, és a törvényhozás feladata, hogy arról döntsön igennel vagy nemmel - jelen esetben is -, hogy az egyházaknak ezeket az ingatlanokat ingyenesen a tulajdonába adja.

Azt gondolom, hogy mindenkinek a saját lelkiismerete szerint kell elszámolni, amikor egy ilyen előterjesztésről dönt. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Soron következik „**A Magyarország Kormánya és a Kínai Népköztársaság Kormánya között a Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztése, kivitelezése és finanszírozása kapcsán született Egyezmény 2. mellékletének kihirdetéséről**” szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15034. számon az informatikai hálózaton mindenki számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Homolya Róbert úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó. 30 perc az időkerete.

DR. HOMOLYA RÓBERT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A benyújtott törvényjavaslat a Magyarország Kormánya és a Kínai Népköztársaság Kormánya között a Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztése, kivitelezése és finanszírozása kapcsán született Egyezmény 2. számú mellékletének kihirde-

téséről rendelkezik. Ezt a dokumentumot 2017. január 26-án írták alá Budapesten.

A Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás keretében a szerződő felek együttműködnek a Budapest-Ferencváros-Kelebia-országhatár határátkelő közti 157. számú vasútvonalon új kétvágányú, villamosított, 225 kilonewton tengelyterhelésű, európai szabványnak megfelelő biztosítóberendezéssel ellátott, 200 kilométer/óra sebességre alkalmas geometriával kiépített, 160 kilométer/óra sebességgel működtetendő vasúti pálya fejlesztésében, amely így az európai uniós műszaki előírásokkal teljes mértékben kompatibilis lesz.

A vonatkozó európai uniós irányelv alapján az egyezmény 2. számú melléklete kapcsán előzetes véleményezési kötelezettség nem áll fenn, csak tájékoztatási kötelezettség van az Európai Bizottság felé, ezért az egyezmény 2. számú mellékletét 2017. március 29-én tájékoztatásul megküldtük az Európai Bizottság számára.

Az egyezmény 2. számú melléklete módosításokat tartalmaz a Budapest-Belgrád vasútfejlesztési projekt megvalósítási struktúrájára vonatkozóan, kiegészíti a beszerzési szabályzatot, például a hirdmény közzétételi helye vonatkozásában, az értékelési szempontok vonatkozásában és a jogorvoslat területén. Fontos megjegyezni, hogy ez a beszerzési szabályzat az Európai Bizottság vizsgálata szerint teljes mértékben megfelel a vonatkozó európai uniós közbeszerzési irányelveknek.

A vasúti projekt megvalósítása jelentősen, a mostani 8 óra helyett 3 és fél órára rövidíti le a Budapest és Belgrád közötti vonatutazás menetidejét, így a vasúti kapcsolat a két város között a közúti és a légi útvonalhoz képest is érdemi alternatívát kínálhat a jövőben. A magyar szakasz fejlesztése az érintett hazai térségek vasúti elérhetőségét, a személyforgalom minőségét is látványosan javítja majd.

Fontos megjegyezni, hogy a pireuszi kikötőt 2008-ban kínai működtetésbe vették át. A 2008-tól 2017-ig terjedő időszakban a konténerforgalom gyakorlatilag megkilencszereződött ebben a kikötőben, úgyhogy azt gondolom, fontos geopolitikai jelentősége is van annak, hogy a pireuszi kikötő és Európa közötti vasúti teherforgalmi kapcsolat hogyan, milyen irányban, milyen országok érintésével fog tudni megvalósulni a jövőben.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/15034. számú törvényjavaslatot elfogadni és az egyezmény 2. számú mellékletének kihirdetését támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Dunai Mónika képviselő asszony. Képviselő asszony, parancsoljon, öné a szó.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a jelen törvény-

javaslatot, amelynek célja a 2016. évi XXIV. törvénnyel kihirdetett, a Magyarország Kormánya és a Kínai Népköztársaság Kormánya között a Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztése, kivitelezése és finanszírozása kapcsán született Egyezmény 2. mellékletének törvénnyel történő kihirdetése.

A mellékletben foglaltak a szerződéskötési eljárás részleteit, értelmezési pontjait rögzítik. Mindezek elengedhetetlenül szükségesek a Budapest-Belgrád vasútvonal felújításának megkezdéséhez. A vasútvonal fejlesztésének jelentősége óriási Magyarországnak számára. A Budapest-Belgrád vasútvonal modernizációja a Kína, valamint Közép- és Kelet-Európa közötti együttműködés zászlóshajó projektje, az „Egy övezet, egy út” kezdeményezés keretébe illeszkedő Új Selyemút kulcsfontosságú európai láncszeme.

A felújítást követően a görögországi Pireusz kikötője és Nyugat-Európa között Magyarországon, Szerbián és Macedónián át vezető teherszállítási korridor válik a Kína és Európa közötti kombinált tengeri-vasúti szállítmányozás leggyorsabb alternatívájává. A vasútvonal korszerűsítése hozzájárul ahhoz, hogy Magyarország az Európába irányuló kínai áruforgalom első számú regionális logisztikai bázisává váljon, amire minden adottsága megvan, tekintve ideális földrajzi elhelyezkedését, a magasan képzett munkaerőt és a tudatosan kialakított kedvező befektetési környezetet.

A beruházás keretében 166 kilométer hosszú Budapest-Ferencváros-Kunszentmiklós-Tass-Kiskunhalas-Kelebia vasútvonal nettó 550 milliárd forint beruházással, 160 kilométer/óra engedélyezett sebességgel kerül majd kialakításra. A modernizáció keretén belül a vonal kiemelt része kétvágányúvá válik. A felújítást követően jelentősen gyorsabbá fog válni az utazás Magyarország és Szerbia között. A 374 kilométeres távot a vonatok jelenleg 8 óra alatt teszik meg, a vasút felújítását követően pedig várhatóan 3 órára csökkenhet a menetidő. A vasútvonal a transzeurópai vasúti törzshálózat része, amelyre vonatkozólag 2030-ig EU-s fejlesztési kötelezettségünk is van, amelynek a mostani beruházással teszünk eleget.

Tisztelt Képviselőtársaim! Számunkra egyértelmű, hogy Magyarország látható érdeke a Budapest-Szerbia vasútvonal felújítása és fejlesztése. Ezt támogatjuk, és támogatunk minden olyan törvényjavaslatot, amely ennek a mihamarabbi megvalósulását tűzi ki célul. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Igazából felhasználnám az alkalmat itt a vitában, hogy államtitkár úrtól esetleg kapjunk néhány olyan információt, ami sok kérdést vetett föl az előterjesz-

tés kapcsán a frakciónkban, és a médiában is több kérdés merült föl.

Az első az, hogy képviselő asszony egy sokkal kisebb összegről beszélt, de ha mi az összes számot összeadjuk, akkor majdnem 700 milliárd forintos beruházásról beszélünk összességében, a kamatokkal, önrésszel, mindennel együtt. Ez egy akkora mértékű beruházás, ami nagyon jelentősen megterheli a magyar költségvetést, a magyar adófizetőket, és egyelőre nem látjuk, hogy ez a nagyságrendű beruházás, de még ha egy alacsonyabb számnál maradunk is, akkor sem jön ki, hogy ez a beruházás miből és mikorra fog megtérülni.

(12.30)

A mi számításaink és különböző szakértők kalkulációi alapján ez egy soha meg nem térülő beruházása lesz a magyar kormánynak. Az teljesen világos, hogy ez a vasútvonal az első helyen és szinte kizárólag a kínai partnernek az érdeke, hiszen ahogy államtitkár úr is elmondta, az egy teljesen világos kínai gazdasági és politikai érdek, hogy a pireuszi kikötőből Európába tudjanak fölszállítani kínai terméket. De nem pontosan értem, nem pontosan értjük, hogy Magyarország számára ez milyen előnyökkel jár, különösen úgy egyébként, hogy a Belgrád-Pireusz közötti vonal fejlesztéséről még egyelőre nem nagyon vannak hírek.

Tehát ha azt látjuk, hogy ez egy 700 milliárdos beruházás, azt látjuk, hogy ez szinte kizárólagosan csak a kínai félnek az érdeke, és azt látjuk, hogy milyen titkolózás övezi ezt a mostani államközi szerződés alapján megvalósuló beruházást, akkor felmerül a kérdés, hogy ez miért érdeke Magyarországnak, hiszen az szerepel az előterjesztésben, hogy ez egy 160 kilométer/órás sebességre képes vasútvonal lesz. Tehervonatoknál nem szokott 160 kilométer/óra - hogy mondjam - a követelmény lenni, sokkal inkább a 120 kilométer/óra. Miközben a kínai fél egyébként nem vállalja, nem vállal kötelezettséget arra, hogy rakományokkal töltsen föl ezt a vonalat Budapest-Belgrád között, emellett, ha a személyi forgalmat nézzük, akkor szakértői és a statisztikai adatok alapján nagyjából 70-80 fő az, akik közlekednek ezen a vasútvonalon. Tehát magyarul, mivel elkerüli, ha jól értettem Kecskemétet, Szegedet is, tehát a nagyobb városokat ez a vasútvonal, nagyjából azok használhatják majd személyforgalomra, akik Budapestről Belgrádba akarnak menni vagy Belgrádból Budapestre. Ebből szerintem nem lesz olyan túl sok jegyet váltó utas, aki meg tudná finanszírozni ezzel a jeggyel egyébként ennek a vasútvonalnak a 700 milliárdos költségét.

De ha a kínai fél se vállalja, és még nem látjuk, hogy Belgrád-Pireusz között mi lesz a szakasszal, akkor egy picit - hogy mondjam - felelőtlen, talán ez a jó megfogalmazás, hogy ebbe a kormány így hirtelen fejest ugrik, és rögtön ilyen szintű kötelezettségeket vállal magára.

A másik, hogy az sem derült ki világosan, hogy a MÁV-nak, ha jól értettem, egy 15 százalékos része

lesz abban a cégben, amelyik ezt az egészet bonyolítja. Az előterjesztésből számomra nem derült ki, hogy ez a 15 százalékos részesedés milyen jogosítványokkal jár, mert azt értem, hogy az önrészt ebben a 15 százalék nagyságrendben Magyarországnak kell beletennie, de hogy a MÁV-nak van-e bármilyen olyan jogosultsága ennek alapján, ami vétőjog vagy a menedzsmentjogokba való beleszólás, vagy csak pusztán van 15 százalék, a kínai félnek így összességében 85 százaléka, és tulajdonképpen azzal a 85 százalékkal minden fontos kérdést el is tud dönteni.

Tehát magyarul, a számításaink szerint ez egy olyan beruházás, ami nem a magyar nemzeti érdek, legalábbis nem első számú prioritás, rendkívül sok pénzbe kerül megint csak, kormányközi szerződés alapján valósul meg. Nem pontosan értem, hogy mi milyen európai uniós projektet valósítunk meg ez alapján, hiszen az Európai Unió éppen vitatta azt, hogy egy nem nemzetközi tenderen kiválasztott szereplő építi ezt a vasútvonalat, hanem egy államközi megállapodás alapján történik. Ha jól emlékszem, talán valamilyen eljárás is indult Magyarországgal szemben emiatt. Azt gondolom, hogy Magyarország számára, még egyszer mondom, nem ez az első számú prioritás, hogyha közlekedésről és ilyen nemzetközi közlekedési útvonalak fejlesztéséről beszélünk. És még egyszer mondom, a mi számításaink szerint soha nem fog megtérülni ez a beruházás, az egészen biztos.

Azt sem pontosan értjük, hogy a kormány a megvalósíthatósági tanulmányt miért titkosította tíz évre, tehát miért nem hozzáférhetőek ezek az információk. Az is furcsa, hogy a kormány nem hajlandó érdemi részleteket közölni arról, hogy mekkora áruforgalommal számolnak és - ahogy az imént is mondtam - mennyi idő alatt térülne meg a beruházás. Így viszont nagyon nehéz bármilyen felelős döntést meghozni képviselőként, hiszen az általunk rendelkezésre álló adatok alapján, még egyszer mondom, soha nem fog megtérülni ez a mostani beruházás.

Még egy olyan pontja van ennek, ami kérdéseket vet föl. Azt rögzíti ez a megállapodás, hogy a Kínából érkező munkavállalók, tehát akik részt vesznek ebben az építkezésben, ezeknek a száma korlátlan, és a magyar kormány pedig biztosítja azt, hogy az ő számukra minden tartózkodási engedélyhez és egyébhez gyorsan és zökkenőmentesen juttatjuk hozzá a kínai fővállalkozót. Most a kérdés, hogy itt most 50-500-5 ezer-50 ezer kínairól van szó, akik majd jönnek Magyarországra dolgozni, vagy hogy mi a kormányának ebben az elképzelése. Fideszes képviselőtársam mondja, hogy 200 ezer, az is egy érdekes szám, akkor meg még magasabb számról beszélünk, ezek szerint ő pontosabban ismeri a számokat.

De számunkra azért érdekes volna, hogy akkor ebben hol jelennek meg a magyar alvállalkozók, tehát hol vannak a magyar emberek, akik tudnak dolgozni, részt venni alvállalkozóként, munkavállalóként, vagy adott esetben ők csak a lapátnyelet foghatják, és kubikosmunkát végezhetnek majd, meg kalapáccsal verhetik a síneket. Tehát azért érdemes lenne tisztázni, hogy a nagy nemzeti gazdaságépítő

programba hogyan illenek bele a kínai alvállalkozók, hol fogjuk őket elszállásolni, ki fogja finanszírozni a szállásukat, az ittlétüket, a multikulturalizmusba majd mennyire illeszkednek bele ezek a kínai munkavállalók Magyarországon ott azokon a területeken, ahol ők majd elszállásolásra kerülnek.

Csak mert folyamatosan ezeket az érveket hallgattuk nem is olyan rég a fideszes képviselőktől, hogy migránsokat azért nem lehet Magyarországra beengedni, mert itt magyar munkavállalókkal kell ezeket a kérdéseket és problémákat kezelni, nincs szüksége a magyar gazdaságnak külföldi munkavállalókra, különösen nem eltérő kulturális háttérrel rendelkező külföldi munkavállalókra nincs szükség. Most meg azt olvasom az előterjesztésben, hogy csak eltérő kulturális háttérrel rendelkező munkavállalókat akarunk Magyarországra behozni, de nemcsak behozni meg nemcsak hogy majd küzdjenek meg a jelenlegi apparátusbeli meg adminisztrációs akadályokkal, hanem azt is vállaljuk, hogy lebontjuk ezeket az adminisztrációs akadályokat, és ők minden zökkenő nélkül tudnak Magyarországra érkezni.

Milyen lesz a nemzetbiztonsági átvilágítása ezeknek az embereknek? Hogyan tudjuk szűrni adott esetben azokat, akik Magyarországra jönnek? A megállapodásnak milyen része vonatkozik arra, hogy ahol magyarországi munkaerő el tudja látni ugyanezt a munkát, oda nem engedünk be harmadik országbeli munkavállalót, hiszen mégiscsak nem az európai uniós tagállamokról beszélünk, hanem Kínáról.

Még egyszer mondom, semmi gondom nincs Kínával, semmi problémánk nincs azzal, hogyha a kínai tőke akar jönni Magyarországra. Semmi gond nincs azzal, ha kínai vállalatok akarnak Magyarországon tevékenységet folytatni. De például hogyan van rendezve, államtitkár úr, az, hogy akik itt alvállalkozóként dolgoznak, azok hova fizetnek adót? Tehát magyar vállalkozó, magyar cég Magyarországra fizet adót, a magyar munkavállaló Magyarországon fizet adót, itt költi el a forrását. Ugyanez igaz lesz-e adott esetben ezekre a kínai munkavállalókra, vagy ők egy kínai cégnek Magyarországon a külföldi munkavállalói lesznek, és akkor mondjuk, Kínában fizetik hasonlóképpen ezeket az adókat.

Tehát azért mondom, hogy számtalan olyan kérdés van, ami egészen biztosan kérdések tömkelegét veti föl ennek az előterjesztésnek a kapcsán. Egy kicsit úgy tűnik, mintha a kormány így a sötétbe egy jó nagy fejest ugrana. Semmilyen olyan hatástanulmány nincs, ami igazolná - még egyszer - a projekt gazdasági életképességét.

A mi megítélésünk szerint - hadd ismétljem - soha nem fog megtérülni ez a pénz. Ráadásul ez a forrás, ez az összeg egy hihetetlenül nagy összeg, ráadásul a kínaiak ezt hitel formájában biztosítják a projekthez, tehát vissza kell fizetni ezt a hitelt kamattal. Maga az, hogy nem tenderen választottak ki senkit sem, semmilyen vállalkozót ebben a tekintetben, talán ez is aggályos, és az is aggályos, hogy nem látjuk azt, hogy a magyar gazdaság hogyan fog ebből profitálni, mert valószínűleg az a pár száz ember, aki egy évben Belgrádba akar utazni személyként, turis-

taként, egészen biztosan nem fogja eltartani ezt a vasútvonalat.

Tehát úgy látjuk, nem is tudom, régen hogy szokták mondani, ez egy ilyen oroszlán típusú szerződés, ahol az egyik fél számára minden rendben van, tehát én értem, hogy a kínai fél számára ez egy teljesen jó és a projekt szempontjából előnyös szerződés, csak nem látom a nemzeti érdeket, nem látom a nemzeti gazdasági érdeket, hol valósul meg és hol jelenik meg ebben az előterjesztésben.

(12.40)

Éppen ezért, mivel nem látjuk a nemzeti szuverenitás megjelenését ebben a projektben, nem látjuk a nemzeti gazdasági érdek megjelenését, nem látjuk a magyar munkavállalók jelenlétét és alvállalkozóit ebben, ezért egészen biztosan egy ilyen előterjesztést a nemzeti kormánytól tévesnek és szégyenletesnek tartunk. Ezért a Magyar Szocialista Párt frakciója nem fogja támogatni az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Ander Balázs képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Amiről egészen biztosan nem fogok hosszan beszélni, az az uniós kötelezettségességi eljárás ezzel a projekttel kapcsolatosan. Günther Oettinger német biztos elszólása vagy beismerése óta különösképpen eszem ágában nem lenne ilyesmiről beszélni. Ez legyen az uniós tagállamok problémája, és ne vegyük ezt a terhet is vagy ennek a szégyenét is a saját vállunkra. A lényeg egyébként az, hogy attól tartanak, Magyarország ezzel a lépéssel az Unió piacára eresztené a kínai mélyépítéssel foglalkozó cégeket, és bizony-bizony ettől néhány uniós szereppartner térde alaposan megreszketett.

Nos, de ne erről beszéljünk, hanem magáról a projektről! Arról, hogy minden egyes ilyen vasúti fejlesztés valóban fontos lenne. A Jobbik ezzel teljes mértékben egyet tud érteni, hiszen gondoljunk bele abba, hogy a vasút a hőskorától kezdve milyen óriási társadalmi és gazdasági hatást gyakorolt. Ha csak a magyar példát nézzük, az elsőként megnyitott, 1846-ban átadott Pest és Vác közötti vonal körüli óriási politikai, gazdasági és társadalmi vitákra vagy épp az ezzel kapcsolatos fellendülésre utalok, hozzátevé a dualizmus kori példákat is, akkor azt kell mondanom, hogy valóban egy-egy ilyen projekt, egy ilyen hatalmas beruházás adott esetben fontos is lehetne az ország szempontjából. Elutasítjuk egyébként azt a hetvenes évekből gyökerező kádárista és vidékpusztító mentalitást, amikor tömegével zárták be Magyarországon a szárnyvonalakat. Amikor a Gyúrcsány-Kóka-éra alatt mintegy félszáz vidéki mellékvonalat

ért el a végzet a vidékpusztítás szégyenletes formájaként Magyarországon, akkor a Jobbik emiatt fel is emelte a hangját, hevesen tiltakoztunk ez ellen, és azóta sem értjük egyébként, hogy ha ezt akkor ellenzékben a Fidesz kifogásolta, most kormányon miért nem nyitják meg azokat a mellékvonalakat, amelyeket akkor a balliberálisok szépen bezártak.

Támogatnánk az ilyen projekteket azért is, mert különféle európai uniós célkitűzések arra sarkallnak minket, és ezekkel egyébként teljes mértékben egyet tudunk érteni, hogy a szállítmányozás tekintetében térjünk át környezetkímélő, energiatakarékos és fenntarthatóbb módokra. Tehát a közútról tereljünk, mondjuk, a belvízi vagy éppen a kötöttpályás áruszállításra a hazai áruforgalmat. Ezzel teljes mértékben egyet tudunk érteni. Aztán hozzá kell tenni azt is, hogy Magyarország export-import függősége óriási. Külgazdasági kitettségek hatalmas, és egy ilyen helyzetben lévő országnak bizony a szállítás, az áru fuvarozás kardinális kérdés kell hogy legyen. Éppen ezért alapesetben minden ilyen fejlesztést támogatni tudnánk.

Különösképpen azért is, mert még rengeteg olyan közlekedéspolitikai érvet fel lehetne hozni, ami erre bírna, sarkallna minket. Előbb említettem a környezetvédelmi okokat, a fenntarthatóságot, azt, hogy a magyar embereket, a jövő generációját ezzel is próbáljuk védeni és óvni. Tehát mind-mind arra készítetne minket, hogy rábólintsunk ezekre a tervezetekre. Viszont már 2016-ban, amikor az Alaptörvényt tárgyaltuk, a Budapest-Belgrád vasútról szóló XXIV. törvény kapcsán elmondtam, hogy a Jobbik frakciója ezt ebben a formában nem tudja támogatni, mert valóban olyan projektnak tartjuk ezt az egészet, ami teljes mértékben átláthatatlan és a gazdasági racionalitást jelen formájában teljes mértékben nélkülözi, még ha - hozzá kell tennem ezt is - a vasút kérdése nem minden esetben egyfajta vállalati gazdaságossági számításokon kell hogy alapuljon. Nagyobb kontextusban, szélesebb összefüggésrendszerben kell nekünk ezeket a kérdéseket szemrevételezni.

Ha megnézzük a magyar-kínai bilaterális kapcsolatokat, akkor azt kell mondani, hogy a gazdaság, a kereskedelem tekintetében roppant nagy a fellendülés, viszont rögtön hozzá is kell tenni, hogy a külkereskedelmi mérleg Magyarország számára roppant mód hátrányosan alakul. Ha a 2001-es adatokat vesszük alapul, akkor Magyarország kivitele Kínába 32 milliárd forint volt. Kínából Magyarországra ezzel szemben majdnem 400 milliárd forintnyi áru érkezett már akkor is. Hogy ez azóta hogyan változott meg? 2015 végére ugyan a magyar kiviteli adatok szépen dinamikusán nőttek körülbelül 500 milliárd forint környéki összegre, ezzel szemben az ideirányuló kínai behozatal 1500 milliárd forinttra taksálható. Tehát a kettő között egy ezermilliárd forintos óriási szakadék tátong. A fő kérdés az, hogy egy ilyen lépéssel, amit egyébként hitelből finanszírozna az ország, nem azt segítenénk-e elő, hogy ez a Magyarországra nézvést nagyon hátrányos külkereskedelmi egyenlegünk még tovább romoljon. Tehát ismétlem, kénytelen vagyok aláhúzni, ezermilliárd forint a hát-

rányunkra kimutatható külkereskedelmiméreg-hiányunk a Kínával való kapcsolatok terén.

Azzal a Kínával, amelynek a gazdasága egyébként dübörög. Maga az 1 milliárd 400 milliós lakosság is erre predesztinálja, de a tulajdonképpen évtizedek óta megfigyelhető, éves szintén 8-10 százalékos növekedése is, valamint az, hogy mára a világ GDP-jének 15 százalékát Kína állítja elő, Kína tartja a kezében. Ez mind-mind azzal a félelemmel kell hogy eltöltsön minket, hogy ez az iszonyatos kereskedelmiméreg-hiány még tovább fog nőni Magyarországra nézve, ha minden így megy tovább, ha minden ebben a mederben halad majd tovább. Nem véletlen egyébként, hogy Kína ezt tovább akarja feszíteni, tovább akarja növelni, hiszen az ő elemi érdekük pontosan ez. Nem véletlen volt az, hogy 2013 őszén Bukarestben Kelet-Közép-Európa országai leültek az „Egy övezet, egy út” koncepció gyakorlati megvalósításáról tárgyalva, amelynek folyamányaként tárgyalhattuk 2016-ban a Budapest-Belgrád vasút felújításáról szóló törvényjavaslatot, illetve amelynek a folyamányaként tárgyalhatjuk ennek a csatolmányát ma is.

Egyébként hozzáteszem, hogy nagyon szívesen lennénk, mondjuk, a Selyemút központi állama, nagyon szívesen lennénk a Kelet lánzsahégye. De nem a Kelet balekja. Ugyanis ha ezt a szerződést, ezt a projektet nézzük, akkor ezzel ebben a formában csak Kína fog jól járni, Magyarország csak ráfizethet, különösen úgy, hogy ezzel kapcsolatosan semmiféle konkrét számítás, gazdasági megalapozó tanulmány nem áll rendelkezésünkre, bár jó két héttel ezelőtt Pócs képviselőtársam, aki most sajnos kiment, azt mondta, hogy ő olvasott ilyesmit. Parlamenti jegyzőkönyvek őrzik a szavait. Azt mondta, hogy igen, ő találkozott ilyennel. Nem tudom, hogy milyennel. Hivatalosan biztosan nem, mert azt titkosították. Lehet, hogy valamiféle sufmitanulmányra gondolt. De mi szeretnénk látni a hivatalos megvalósítási tanulmányokat, a hatásvizsgálatokat, gazdasági számításokat, mert enélkül ezt támogatni a felvezetőben elmondottak ellenére a Jobbik frakciója nem tudja.

Mi a helyzet most Magyarországon? Sokszor beszéltünk már arról itt is, hogy van 7700 kilométernyi vasútvonalunk, amelyből több mint 3400 kilométeren állandó a sebességkorlátozás az úgynevezett lassújelek miatt. Vegyük le egyébként az önként fenntarthatatlannak ítélt mellékvonalak mintegy 1500 kilométerét ebből, de még vegyük le azokat a mellékvonalakat is, amelyek Magyarországon gazdaságosan fenntarthatóak és fontosak lennének, és koncentráljunk csak a mintegy 3000 kilométernyi, európai törzshálózatba illeszthető hazai gerinchálózatra.

(12.50)

Ennek a rekonstrukciós igénye mintegy 3000 milliárd forrásigénnyel bír. Ekkora pénz, nem tudom, hogy mikor lesz. S itt a következő nagyon fontos kérdés: ha ekkora forrásigénnyel rendelkezik egyébként ez a MÁV, ez a vasúti hálózat itt Magyar-

országon, akkor önök hogyan veszik a bátorságot arra, hogy egy alig 150 kilométeres szakaszra fordítsanak ekkora pénzeket, amikor a többi felújítására meg egészen egyszerűen nincsen forrás?

Államtitkár úr bizonyára találkozott már a Boston Consulting Groupnak az úgynevezett vasútteljesítmény-indexével, az úgynevezett RPI-jal, amely szerint Magyarország a maximálisan kapható 10 pontból mindösszesen 3 ponttal rendelkezik a vasút területén. Itt tartunk most. Itt tartunk most: forrás-hiány van, és önök hitelből akarnak 700 milliárd forintot fordítani egy 150 kilométeres szakaszra, amely megtérülésére esély nincsen, és amely összeg egyébként tulajdonképpen háromszor akkora, mint amit éves szinten az egész MÁV-ra - az ott dolgozó 37-38 ezer vasutas bérét is beleértve - fordítanak. Ez nonszensz, teljes mértékben elfogadhatatlan.

Egy olyan helyzetben, amikor a vasutakat, leszámítva néhány tényleg dicséretes felújítást, mondjuk, az elővárosi fejlesztésekre gondolhatunk - bár nem mindegyikre; ha csak az esztergomi vonalat venném elő újra, akkor lenne miről beszélni, de ezt most tényleg hagyjuk, ne keverjük ide -, szóval egy olyan helyzetben, amikor télen a fagy, nyáron meg a gaz tartja össze jóformán a magyar vasutakat, 700 milliárd forintot egy ilyen projektbe beleölni, az bűn, az egy óriási nagy hiba, amit Magyarország nem engedhet meg magának. A helyzetet nagyjából egy olyan hasonlattal tudnám leírni, amikor van egy összedőlőben lévő putri, ahol már a kémény is ledől, a tető is beszakadt, nincsen fürdőszoba, és a tulajdonosnak, mondjuk, az lenne a mániája, hogy hitelből az előszobába márványlapot fektet le. Itt tartunk most ezzel.

Hallottunk statisztikai számokat, illetve mindenféle rózsaszín ködbe burkolt prognózist, hogy hogyan lendül majd föl a forgalom ezen a vonalon. Ötezer fizető utas használja jelen állás szerint naponta ezt a vonalat, Kelebiánál a határátlépők száma nagy átlagot tekintve 360 főre tehető naponta. Hogy 700 milliárd forintot miért is kell akkor egy ilyen kihasználatlan, és ha ez megsokszorozódik, még akkor is azt kell mondani, hogy kihasználatlan vasútvonalra fordítani, egész egyszerűen érthetetlen számunkra. Miért kell Kína terjeszkedését ilyen szolgai módon és ennyire kiszolgáltatni, szembeállítva egyébként a magyar érdekekkel?

Mert akkor még egyszer hadd mondjam: a hatástanulmányt nem láttuk. Ha önök egy kicsit is komolyan gondolnák azt, hogy ezt a vasútvonalat meg kell valósítani, illetve fel kell újítani, létre kell hozni, akkor az lett volna a minimum és az lett volna az alapvetően tisztességes eljárás, hogy ezt közvétség, vagy legalábbis megismertetik azokkal, akiknek ebben döntési kompetenciájuk van, hogy ennek birtokában tudjunk akkor még bátrabban nyilatkozni arról, hogy kell vagy nem kell ez a vasútvonali felújítás Magyarországon számára.

Lesz még miről beszélni. Lassan fogy az időm, és a következő körbe nem mennék bele, mert van alternatívánk is egyébként ezzel a vonalfelújítással szemben. Itt zárójelben gyorsan meg tudnám jegyezni:

miért nem gondolkodtak el azon vagy miért nem vetődött föl egy olyan alternatíva, ami a Budapest–Kunszentmiklós–Tass–Kelebia vonal helyett a Budapest–Kecskemét–Szeged–Szabadka vonalat preferálná? (Dr. Józsa István: *Így van!*) Sokkal nagyobb lenne ennek a vonalnak a kihasználtsága. A következőkben majd arra is kitérek, hogy az így tulajdonképpen háttérbe szoruló vonallal, illetve a körülötte fekvő, a mellette fekvő településekkel, az ott élő emberekkel mi lenne, mert nyilvánvalóan őket sem lehetne az út szélén hagyni. De úgy veszem észre, hogy önökkel ellentétben a Jobbiknak erre van koncepciója, és nagyon szívesen megosztjuk majd önökkel. Köszönöm a figyelmüket. (Kepli Lajos tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Budapest–Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházása a paksi bővítés mellett az évszázad legrosszabb, legráfizetésebb magyar beruházása lesz nagyon nagy valószínűséggel. Ez az egész projekt az elejétől elhibázott, és tragikusan drága, káros az országnak.

A Budapest–Belgrád vasútvonal nem magyar, hanem kínai érdekeket szolgál. Önök tegnap a civileket azzal vádolták, hogy idegen érdekeket szolgálnak, de önök azok, akik ezt teszik: a magyar adófizetők pénzéből a kínai kereskedelem erősítése érdekében egy rettentően drága vasútvonalat építenek. Ennek a projektnek az előkészítése nélkülöz mindenféle előzetes szakmai felmérést, kutatást, egyeztetést, gazdaságossági számítást. Ráadásul ez a terv az egyébként kudarcba fulladt, úgynevezett keleti nyitás programja jegyében született. Elsőre biztos jó ötletnek tűnt, hogy építünk a kínaiaknak egy jó vasútvonalat, és cserébe mi leszünk az Unióban a kínai áruk kapuja, ennek minden hasznával. Csak éppen a reális háttértervek hiányoztak, hogy ez pontosan milyen körülmények között és milyen feltételekkel éri meg Magyarországnak. Elég volt Orbán Viktor megérzése, elég volt a gazdaságilag teljesen megalapozatlan politikai akarat.

Aztán kiderült, hogy a kínaiakat a mi érdekeink egyáltalán nem érdeklik, viszont kegyetlenül kihasználják, hogy a kormány teljesen a keleti nyitás lázában ég. A kínaiak nagyon okosan - mert találtak egy jó bolondot - kifizettetik velünk az óriásberuházás teljes költségét, ami a kamatokkal együtt akár a 700 milliárd forintot is elérheti, sőt elvárják, hogy azt a kínai cégek építsék, és kínai mozdonyok és kocsik szállítsanak rajta. Garanciát viszont nem vállalnak a szállítási mennyiségre. Ez utóbbi azt jelenti, hogy semmi sem biztosítja, hogy Magyarország számára akár a folyó költségeket is fedezze a rendszer működése, nem beszélve a beruházás megtérüléséről.

Amikor a tárgyalásokon kiderült, hogy nincs garancia, a magyar félnek fel kellett volna állnia és

visszakoznia kellett volna. Azonban hagyta magát csöbe húzni, holott legkésőbb abban a pillanatban kellett volna felállni az asztaltól. De hát ilyen a szakmailag megalapozatlan, csak a rövid távú politika és a pillanatnyi érdekek által vezérelt, egyszemélyi döntés - a hibákat sokkal nehezebb korrigálni.

A magunk részéről nem hiszünk abban, hogy egy üzlet csak az egyik félnek lehet jó. Léteznek kölcsönösen előnyös megállapodások, rendszerek. Ez a projekt azonban nem ilyen. Ez így egészen világosan csak és egyedül kínai geostratégiai érdekeket szolgál. Tudjuk, hogy Pekingnek égető szüksége van egy nagyobb referenciamunkára az Európai Unión belül, és az Új Selyemút-projekt keretében ezen a balkáni útvonalon hatolhatnának be Európába. Ezért is indult kötelezettség-szegési eljárás Brüsszelben a projekt ellen. Az EU is védi a piacát - teljesen jogosan - az államilag agyontámogatott kínai dömping ellen. Ha a kínai terv sikerülne, akkor a kínai cégek letarolnák az európai építőipart, ami Magyarországot is súlyosan érintené. Ezért is érthetetlen a magyar viselkedés. Mintha azt remélnék, hogy mindenki másnak káros lesz, de majd mi hasznot húzunk belőle. Csak az nem látszik, hogy hogyan.

Beszélgünk egy kicsit a költségekről és a megtérülésről! A projekt pusztán pénzügyi szempontból is egy tragédia. A beruházás költsége mintegy 550 milliárd forint, ami a kamatokkal együtt akár 700 milliárdra is felmehet. Ezt teljes egészében a magyar adófizetők állják, hiszen a kínai fél csak kölcsönad. Így a vonal kilométerenként 4,3 milliárd forintba kerülhet, ami brutálisan sok. Az egészen pontos számokat persze nem tudjuk, hiszen a megvalósíthatósági tanulmányt tíz évre titkosították, de ennél az összegnél biztosan csak több lehet.

(13.00)

Ráadásul a hitel 20 éves futamidejű lesz, 5 év türelmi idővel, és hangsúlyozni szeretném: piaci kamattal. Számítások szerint a becsült szállítási mennyiségekkel, amire semmi garancia nincs, a projekt megtérülésére 2400 év jön ki. Csillagászati a vasútvonal felújításának becsült költsége is. Egy sík vidéken, majdnem teljesen egyenesen futó, 160 kilométeres szakasról van szó, kilométerenként fajlagosan ez 2,84 milliárdos költséget jelenet, ami horribilis összeg, még a közgépes, túlárzott Szajol–Püspökladány vonalnál is több. Ez azért is érthetetlen, mert az építést már odaigérték a kínaiaknak, tehát a szokásos, Fidesz-közeli lefölezést sem tudják megcsinálni, maximum alvállalkozói lehetünk a kínaiaknak ebben a projektben. Ebből a pénzből a fél magyar vasutat fel lehetne újítani, beleértve a szárnyvonalakat is.

A projekt ugyanakkor műszakilag is megkérdőjelezhető. Nem érthető, miért kellene teherszállítás miatt 160 kilométeres sebességre méretezni a vonalat. Tehervonatok nem szoktak 160 kilométeres sebességgel száguldozni. A 160 kilométeres sebesség az EU-beruházásoknál előírás, de itt éppen nem európai

uniós pénzt használunk, pedig azt is lehetne, hiszen a transzeurópai hálózatokra van jelentős forrás.

Mindezek tetejébe környezetvédelmi hatástanulmány sem készült, miközben a vonal természetvédelmi területeket is érint. De tudjuk, hogy ennek a kormánynak nem számít a természeti örökségünk, közös kincseink, csak a hatalom és a pénz számít. Sajnos egy ép természeti terület nem ilyen, számukra semmi haszna nincs, hadd pusztuljon!

És ami a dilettantizmus a köbön ebben a projektben, az a következő. Miközben a kormány ennyire elkötelezte magát a projekt mellett, elkezdett azon is dolgozni, hogy még véletlenül se legyen megtérülő, még kedvező esetben sem. Már régóta dolgoznak rajta, de most odaigérték 60 milliárd forintot, szintén adófizetői pénzt, a szlovén Koper kikötőjének fejlesztésére, ami szintén a kínai áruk kapuja akar lenni.

Na, most akkor minden fejlesztést magyar adófizetői pénzből megtámogatunk, ahol kínai áruk felbukkannak? Mert ebből ezt látjuk. Ráadásul a koperi áruk túlnyomó többsége nem is jön át Magyarországon, tehát még pályahasználati díjban, szállításban vagy raktározásban, szolgáltatásban sem jön vissza a pénz.

Éppen ezért az LMP azt gondolja, hogy az egyezmény 2. számú mellékletét nem kihirdetni kell, hanem a Budapest-Belgrád vasútvonal megépítésére vonatkozó szerződést kellene érvényteleníteni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felhívások végére értünk.

Most a további képviselői felszólalásokra kerül sor. Elsőnek az MSZP képviselőcsoportjából Józsa István képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. Nem először szerepel a Belgrád-Budapest vasút, vagy ha innen nézzük, Budapest-Belgrád vasút kínai együttműködésben történő építésének kérdése a magyar parlament előtt. Többféle dimenzióban lehet vizsgálni ezt a vasútvonalat. Egyrészt van a nemzeti dimenzió, ami Trianon után egy fájó pont, hogy ez a békediktátum kötelezte Magyarországot, hogy a régi Budapest-Belgrád vasútvonalat redukálja, főlsszedje az egyik sínpárt. Ilyen értelemben tehát egyfajta rehabilitálása is a nemzeti érzésnek, ha a mai kor színvonalán újjáépül a Budapest-Belgrád vasút.

A másik talán fajsúlyosabb. Kína, akárhonnán is nézzük, a világgazdaság motorja, és ha Magyarországra kínai befektetések érkeznek, akkor az a magyar gazdaságnak, a magyar embereknek jó - ha megfelelő kondíciók mellett történik. Na, most azt kell megnéznünk, hogy jönnek-e Magyarországra ezek a kínai befektetések, milyen hasznot hajtanak a magyar gazdaság, a magyar emberek számára, és ezekhez hogyan illeszthető ennek az olcsónak éppen nem mondható vasútvonalnak a kiépítése, egyálta-

lán, hogy erre a vasútra ilyen összefüggésben mennyire van szükség.

Szokták a mai korban általában a vasúti fejlesztéseket a soha meg nem térülő beruházások kategóriájába sorolni. Teszik ezt azért, mert nem vehető számba, nem számszerűsíthető az összes tényező, ami egy-egy ilyen vasútépítésnél pozitívumként vagy negatívumként adódik. Pozitívumként egyértelműen a környezetbarát, környezetkímélő közlekedés, elsősorban a tömeges áruszállítás, a személyi közlekedésnél pedig a kényelem, ilyen nagy távolságra és ilyen sebességnél, ami itt tervezve van, versenyképes tud lenni a repülőgéppel. Különös tekintettel arra, hogy a repülőterek általában a városközpontoktól távol találhatóak, tehát a repülőgépes indulást-érkezést meg kell előznie a repülőter megközelítése vagy onnan még a városközpont elérése. Míg a vasút, gondoljunk itt Budapesten a Nyugati pályaudvarra vagy a Keleti pályaudvarra, egész jól megközelíti a város belső részeit, innen már metróval vagy más kötőpályás közlekedéssel könnyen elérhetők a nagyváros központjában található célok.

Tehát sok minden szól amellest, hogy szükség van vasútépítésre, viszont erről a szerződésről, ami előttünk van, óhatatlanul Hofi Géza elhíresült, egyébként műszakiaktól származó mondása jut eszembe: a hajóskapitány lekiabál a gépházba, hogy mennyi; egy hang fölkiabál, hogy 30; mire a kapitány felháborodottan kérdezi, hogy mi 30?; mire a hang: miért, mi mennyi? Tehát azt kellene tisztázni ebben az előterjesztésben, hogy mi mennyi.

Ugyanez volt a problémánk az első fordulónál is, hogy nem tudjuk azon túl, hogy itt definiálva van egy pálya, aminél, egyetértek a korábban szólóval, hogy lehetne a magyar szakaszon egy sokkal kedvezőbb, Kecskemét-Szeged-Újvidék vonalat is kialakítani, ami a közbeeső, Budapest és Belgrád között fekvő nagyvárosokat is érintené, lényegében gyorsvasúton, mert Magyarországon a 160 kilométer az már az eléggé gyors vasúti közlekedés kategóriájába tartozna. Tehát ez sincs kellőképpen átgondolva.

Másrészt azon túl, hogy 159,4 kilométer hosszú a pálya, amelyen legfeljebb 740 méter hosszú vonatok közlekedhetnek, semmilyen gazdasági kalkuláció, egy feasibility study, egy megvalósíthatósági tanulmány, semmi nem látható. Egyszerűen nem értjük, hogy miért van ez letitkosítva. Egy ilyen mértékű adófizetői pénz felhasználása még a legjobb gazdasági partnerrel is gyanút vet fel. Jó lenne azt látni, hogy mennyibe fog kerülni, jó lenne látni az összehasonlító tanulmányt azzal kapcsolatban, hogy ez a vasúti pálya milyen előnyökkel jár; milyen hozadéka lenne a Budapest-Kecskemét-Szeged-Újvidék vonalnak. Tehát jó lenne kicsit többet tudni arról, amit itt a miniszterelnök nagyvonalúan a kínai vezetőkkel történő találkozók alkalmával elígért.

Ezt követi a fajlagos megtérülés, mert úgy gondolnánk, hogy a kínai vasútépítők magas szinten, rendkívül fejlett technológiával dolgoznak. Valószínűleg ez így is van, csak akkor nézzük meg, hogy ennek a fajlagos költsége hogyan viszonyul egy magyarországi vasútépítéshez. Például ott van a felcsúti

kisvasút, amit 800 millió forintból megcsináltak, nem tudom, hány kilométer hosszan. Tehát vannak magyarországi összehasonlító értékek, ezekkel kell összevetni, hogy ez most jó, átlagos vagy drága.

Nagyon kérem az előterjesztőt, hogy vegyék komolyan ezeket a szempontokat.

(13.10)

Nem mondjuk azt, hogy ez egy nem fontos beruházás, nagyon fontos beruházás, de ilyen pénznél sokkal tisztábban kell látni, például azt is, hogy ezt a hitelt milyen kondíciók mellett kapja a magyar állam. Tehát azt látjuk, hogy a kínai Exim Bank biztosítja, ez egy nagy dolog, hogy egy szándéknyilatkozat valahol fekszik, de hát abban azért kicsit több mindennek is kellene szerepelni, hogy ezek a kamatok versenyképesek, vagy lehetne más finanszírozásban is gondolkozni.

Vagy a másik: ilyen léptékű beruházásnál ki szokták kötni az együttműködési megállapodásban, a Paksi Atomerőműnél is szerepel, ott 40 százalék magyar hazai beszállítás van. Itt miért nem tárgyalták ki? Miért nem tervezték meg, hogy mennyi lesz a hazai részvételi arány, a hazai beszállítás? Vagy ha végül is a magyar fél fizeti ezt a hihetetlen nagy beruházást, akkor befektetési kompenzáció is szóba szokott jönni. Ott volt a Gripen-beszerezés, ott 120 százalékos befektetési kompenzáció jött a beszerzés mellé, ami persze lehet, hogy enélkül is megvalósulna, de hogyha szerepel egy nemzetközi megállapodásban, akkor nyilván kell tartani, nyomon kell követni, és be lehet számolni róla például a magyar parlamentnek.

Tehát én úgy gondolom, hogy messze nem tudja ez az előterjesztés azt, amit egy 500 milliárd forintos kiadás mellé információban, felkészültségben, gondosságban, gondos kezelésben mutatni kell. A gondos kezelésnek az ellentéte a gondatlan kezelés, a hü kezelésnek az ellentéte a hűtlen kezelés, úgyhogy nem lenne szabad egy ilyen nagy jelentőségű dologban a hűtlen kezelés területére tévedni. Sokkal jobb lenne most ebben a szakaszban ezt még megelőzni, és egy tisztességes, transzparens eljárás keretében bemutatni, hogy ez miért jó, miért fontos, és hogyan fog a magyar gazdaság számára, a magyar emberek számára hasznot hajtani, megtérülni, jobbá tenni az életünket. Köszönöm szépen. *(Mesterházy Attila tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismételt felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a buta konstrukció - azt kell hogy mondjam - két dolgot nélkülöz: a transzparenciát és a garanciákat. Átláthatatlan az egész, ahogy itt már nagyon sokan nagyon sokszor elmondtuk, és nincsenek garanciák. Államtitkár úr, látott-e ön olyan írásba foglalt, vagy létezik-e olyan írásba foglalt kínai ígéret, amelyik kimondja, és biz-

tosítja azt, hogy itt az áruforgalom volumennövekedése olyan mértékű lesz, hogy ez a beruházás meg fog térülni? Van-e olyan garancia, hogy mondjuk, a kínai fél akkor holnapután nem gondol egyet, és nem helyezi át akkor a kereskedelmének fő tengelyét, mondjuk, Olaszországba. Megmarad Pireusz így-úgy, de a kereskedelmi forgalom mégsem éri el majd azt a szintet, ami elegendő lenne ahhoz, hogy ebből a beruházásból egy profitábilis projekt kerekedjék ki, és Magyarország ne fizessen rá. Tudja-e tiszta szívvel azt mondani, hogy igen, létezik ilyen írásba foglalt ígéret, és Magyarország atombiztosan be van biztosítva? Óriási összegről van itt szó. Sokan elmondtuk, hogy mi mindenre lenne elég ez a pénz, és hogy mi mindent kellene egyébként megvalósítani csak a MÁV területén. És akkor elkalandozhatnánk máshová is, hogy ez a 700 milliárd forint Magyarországon mire lenne elegendő, miért kellene sokkal gondosabban hozzányúlni. Miért kellene ezt gondosabban felhasználni.

A másik: azért van itt nagyon-nagyon sok bicskanyitogató példa. Hadd emlékeztessenem akkor önt például a Zalaszentiván-Szombathely közötti vasútvillamosítás anomáliáira: 40 százalékkal, hipp-hopp megdrágult ez a projekt. Nyilván tök véletlen, hogy ebben az R-Kord, a „Pénztáros” Lőrinc féle R-Kord is részt vett. Hol van a garancia arra nézve, hogy akkor az az 550-600 vagy 700 milliárd forintos beruházás nem lesz, mondjuk, 1000 milliárd vagy 1200 milliárd forintos beruházás? És hol van a garancia, hogy Magyarország még a most prognosztizálhatónál is jobban ne fizessen rá erre az egészre? Mi nem látjuk. Gondolom, van olyan képviselőtársuk, aki látott ilyen hatástanulmányt, sajnos nekünk ezeket nem mutatták meg. Pedig szükségünk lenne rá. Tehát nehogy már ezzel egy idegen ország járjon jól, vagy éppen alvállalkozóként akkor nagyra nőtt és kielégíthetetlen kis gömböcök! Ebbe nem tudunk belemenni. Nem tudjuk ezt így elfogadni.

És akkor az alternatíva: merthogy mi lenne ezzel a vonallal, ha áttevődne ez a korridor, és máshol valósulna meg a fejlesztés? Igen, nagyon örülünk annak, hogy más is úgy látja, hogy ha már egy ilyen meg kell lépni, akkor bizony lenne jobb útirány is a Budapest-Kecskemét-Szeged-Szabadka, aztán onnét becsatlakozni az újvidéki pályára, tehát lenne egy jobb alternatíva. Mi lesz akkor ezzel az így felhagyott vonallal?

A Jobbiknak erre van koncepciója, pontosan látjuk azt egyébként, hogy a dél-pesti közlekedés milyen nehézségekkel küszködik, azt is hozzátesszük egyébként, hogy lenne fantázia, mondjuk abban, hogy valamiféle elővárosi fejlesztést valósítsanak akkor meg Kunszentmiklósig. Forgalmi adatok alapján és mondjuk, korábbi pozitív példák alapján azt lehet mondani, hogy ez egy reális elképzelés lenne. A baj a közbülső pályákkal lenne, mert a déli rész, mondjuk, akkor Baja vagy éppen Kiskunhalas, Kiskunfélegyháza keresztlétebbe az új korridorba beköthető lenne, tehát a déli rész is akkor ilyenformán a mi koncepciónk alapján megkapná azt, ami megilleti. Az ottani lakosok is megnyugodhatnának, tehát

semmiféle csorbát nem szenvedne az ő közösségi közlekedéshez való hozzáférési joguk.

És akkor egy utolsó bekezdés, visszatérve Dél-Pestre, tudja ön is, mi is tudjuk, mindenki tudja, hogy milyen problémákkal küszködik, mondjuk, Soroksár, Dunaharaszti, Pestszenterzsébet. Onnét kellene egyébként egészen Soltig egy egyvágányú villamosított, felújított vonalkoncepciót megvalósítani, ami egyébként, mondjuk, a Duna túloldalán lévő Dunaújvárosnak vagy éppen Földvárnak is egyfajta alternatív lehetőséget biztosítana arra, hogy be tudjanak az ott lakók jutni Budapestre. Hiszen tudjuk azt, hogy Budapest nehezen átjárható, mennyire időrabló, mondjuk, ezekről a településekről is eljutni ezekben a desztinációkba. De egy ilyen kikerülővel ez adott esetben megoldható lenne. Tehát ez lenne az az elképzelés, amit akkor föl lehetne kínálni azoknak a településeknek és az ott élő embereknek, akiket hogyha elejtenék ezt az egyébként alapvetően elhibáztott elképzelést, valamivel kárpótolni kellene.

Én arra kérem államtitkár urat, hogy ezeket gondolják át, mert tudom, hogy teljes illúzió ez a kérés, ez az óhaj önök felé, valamiért ehhez nagyon ragaszkodnak, ehhez a projekthez, ehhez a 700 milliárdos gigaberuházáshoz. Ha itt csak egy 15 százalékos hazai önrészt veszünk alapul, még akkor is súlyos tízmilliárdokról lenne szó, amit adott esetben az önök politikai alapon - mert milyen más alapon - kiválasztott alvállalkozói majd maguknak szépen lenyúlhatnak, és olyan extraprofitot tudnának ennek révén zsebre tenni, amiből mi, a Jobbik részéről, köszönjük szépen, de nem kérünk. Köszönöm a figyelmét.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

(13.20)

DR. HOMOLYA RÓBERT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Úgy látom, hogy egy fura színű kód van bizonyos frakciók vonatkozásában ezzel a projekttel kapcsolatban. *(Mesterházy Attila közbeszól.)*

Pár dolgot szeretnék azért tisztába tenni ezzel a projekttel kapcsolatban. A jelen törvényjavaslat és vita nem a projektről szól, hanem az egyezmény 2. számú kiegészítéséről - ez az első. A másik az, hogy jelenleg döntés a projektről a tekintetben még nincs, hogy az mennyibe fog kerülni, ki fogja megvalósítani, mikor és mikorra fogja megvalósítani - ezek még sarokszámok, és azt kell látni, hogy jelenleg ennek a projektnek az előkészítése zajlik.

Többször elhangzott az, bár nem tudom, milyen forrásból, hogy kötelezettség-szegési eljárás van folyamatban a projekttel kapcsolatban. Jelenleg köte-

lezettség-szegési eljárás a Budapest-Belgrád-vasútvonal létesítésével kapcsolatban nincs. Ez a hivatalos álláspont. Én értem, hogy a képviselő uraknak ezt folyamatosan fel kell vetni, hogy ez a projekt milyen problémáktól szenved, de nincs eljárás. Piloteljárás van ezzel a projekttel kapcsolatban folyamatban, amelynek a végéhez közeledünk, és ez arról szól, hogy az európai uniós irányelveknek és vonatkozó szabályoknak megfelel-e az a beszerzési módszer, az a beszerzési út, amit Magyarország a kínai féllel közösen választott, hiszen Magyarország az Európai Unió tagja, és az eddigi visszajelzésekből úgy tűnik, hogy ez a fajta jogi konstrukció a vonatkozó európai uniós irányelveknek megfelel. Úgyhogy az a fajta hisztériakeltés, ami körülengi ezt a projektet, a kötelezettség-szegési eljárást harangozza be - nincs ilyen.

Az európai uniós piac védelmével kapcsolatban csak szeretném megjegyezni, hogy meg kell nézni, hogy a Huawei nevezetű - tudtommal egyébként kínai - cég a Deutsche Bahn-nak az egyik legnagyobb beszállítója távközlési területen. Tehát nem tudom, hogy miért és kinek kellene megvédenie az európai uniós piacokat a kínai cégekkel kapcsolatban, amikor a kínai cégek már itt vannak az európai uniós piacon. Nem értem ezt a felvetést, semmilyen ténybeli alapja nincs.

A projekt megvalósításával kapcsolatban csak szeretném megjegyezni azt, hogy egy közös vállalat jött létre, amely közös vállalatnak az igazgatósági elnöke magyar, együttes döntéshozatali rendszer van, és 19 kínai és 41 magyar munkavállalót tervez alkalmazni ez a közös vállalat, amely közös vállalat bonyolítja le ezt a beruházást, illetve a fő beruházója ez a közös vállalat ennek a beruházásnak, tehát az, hogy több száz vagy több ezer százezer kínai megjelenésével számolunk vagy számolnak egyesek ezzel a projekttel kapcsolatban, megint egy légből kapott blődli. Ezek a számok az igazak.

Ez a vegyes vállalat hajtja végre majd ezt a beruházást, és pontosan azon beszerzési szabályzat alapján, amelynek a módosításáról most fog majd a tisztelt Ház szavazni... *(Mesterházy Attila közbeszól.)* Képviselő úr, nem az építésről van szó, ez a beruházó cég. *(Mesterházy Attila: Én arról beszéltém! Én az építésről beszéltem! - Az elnök csenget.)* Majd oda fogok érni a válaszban. Köszönöm szépen. Én is végighallgattam. *(Mesterházy Attila: Kötelessége is!)* Ez a beruházó vállalat fogja majd azt a nemzetközi tendert kiírni, amely vonatkozásában az Európai Bizottságnak a végső visszajelzésére várunk. Ez egy nyílt, európai uniós irányelveknek és jogszabályoknak megfelelő tender lesz, amely tenderben fognak majd ajánlatot adni azok a cégek, amelyek meg kívánják építeni és valósítani ezt a beruházást.

Fel szeretném hívni a figyelmet arra, hogy a beruházás vonatkozásában létesítési építési engedélyekkel a beruházó nem rendelkezik, ezeknek a megszerzése, ezeknek az építési engedélyeknek a beszerzése és a tervezési folyamat majd a tender eredményeképpen létrejövő szerződésben a kiválasztott vállalkozók feladata lesz. Tehát az, hogy itt milyen műszaki tartalommal, mennyiért és milyen területe-

ken megy át ez a vonal, még jelenleg egy kérdés, hiszen ezt majd a nyertes vállalkozónak kell megterveznie. Ugyanígy, ha arról beszélünk, hogy milyen megtérülést fog mutatni ez a beruházás, nyilvánvalóan nehéz úgy számolni és megtérülési mutatókról beszélni, hogy még pontosan nem tudjuk, hogy mennyibe fog kerülni. Azt, hogy mennyibe fog kerülni, majd a nyílt nemzetközi tenderben beadott ajánlatok fogják eldönteni.

Arra is fel szeretném hívni a figyelmet, hogy jelenleg Magyarország még nem rendelkezik a finanszírozás vonatkozásában érvényes szerződéssel. A nemzetközi egyezmény rögzíti azt, hogy a kínai félnek a jelen piaci helyzettől és a piaci körülményektől csak pozitívabb ajánlatot lehet adni a finanszírozás vonatkozásában. Ez azt jelenti, hogy a jelenleg Magyarország számára elérhető kamatlábaktól csak alacsonyabb kamatlábakat lehet megajánlani a kínai félnek; ezek a tárgyalások még folyamatban vannak.

A vonatkozásban, hogy hogyan lesz majd a tender és ki fogja megépíteni ezt a beruházást, szintén fel szeretném hívni a figyelmet arra, hogy szerződéskötési kötelezettséget nem eredményez ennek a tendernek a lefolytatása. Arra, hogy ki fogja építeni, a válasz az, hogy majd a nemzetközi tenderben beadott ajánlatok alapján azok a cégek fogják építeni, amelyek beadják ezt a transzparens és nyílt ajánlatot.

A beruházás létjogosultságával kapcsolatosan csak szeretném megjegyezni azt, hogy azt gondolom, Magyarország áru fuvarozásban betöltött szerepét mindenféleképpen erősíteni kell. Ennek az egyik eredménye volt az, hogy magyar kezdeményezésre a Borostyánút, egy új nemzetközi áru fuvarozási folyosó nyílt meg az év elején Magyarország, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia közreműködésével. Azt gondolom, nem szabad elhallgatni azt, hogy térségünkben Ausztria és az osztrák államvasutak szerepe mennyire erős, és nyilvánvalóan saját maguk felé szeretnék ezeket az áru fuvarozási folyosókat megnyitni, nem beszélve arról, hogy 2008-ban a MÁV Cargót az MSZP-s kormányzat privatizálta, úgyhogy e vonatkozásban is, azt gondolom, a magyar áru fuvarozás és vasúti áru fuvarozás nagymértékben legyengült.

Most a kormány ezt próbálja a tekintetben erősíteni, hogy amikor egy piruszi kikötő - ez egy mélytengeri kikötő - és a kínai áruknak az európai hídfőállása itt létrejön a térségben, akkor, azt gondolom, azt a történelmi és geopolitikai lehetőséget meg kell ragadni, hogy az a mérhetetlen mennyiségű kínai áru Magyarország érintésével lépjen be az Európai Unióba, és ne adott esetben Ausztria vagy más országok felé. Azt gondolom, hogy ez mindenféleképpen egy nagyon fontos nemzetstratégiai érdek, amely egy jövőbeni felelősségteljes látást igényel a tekintetben, hogy hogyan képzeljük el Magyarország szerepét mind az áru fuvarozás tekintetében itt a térségben, mind a gazdasági tevékenysége tekintetében. Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna csak mondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következnek az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15068. számon az informatikai hálózaton mindenki számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Homolya Róbert államtitkár úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, ön é a szó, 30 perces időkeretben. Parancsoljon!

DR. HOMOLYA RÓBERT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A jövő a digitalizáció. Magyarország Kormánya elkötelezett abban, hogy a hazai munkavállalók és vállalkozások, ezáltal minden magyar ember a digitális átalakulás nyertese legyen. Ennek érdekében az egyik legfontosabb célkitűzésünk, hogy 2018 végére minden háztartás vagy vállalkozás hozzáférhessen a szupergyors internethez. Célunk megvalósítása jó úton halad, a mobil-szélessáv technológiájában Magyarország már most a legjobbak között van.

A mobiltechnológiával kapcsolatban mérföldkőhöz érkeztünk, hiszen a tavaly uniós szinten elfogadott szabályozás alapján 2017. június 15-étől megszűnnek a mobilszolgáltatásokhoz kapcsolódó extra barangolási vagy közismertebb néven roamingköltségek az Európai Unióban élők számára. Mindez azt jelenti, hogy az európai előfizetők június közepétől külön költségek nélkül, az otthon megszokott árakon tudnak majd e-mailezni, üzenetet küldeni, navigálni, képeket feltölteni vagy telefonálni egy másik tagállamban nyaralásuk vagy átmeneti tartózkodásuk során. Barangoláshoz kapcsolódó többletdíjakat a jövőben csak kivételes és indokolt esetben számíthatnak fel a szolgáltatók, kizárólag akkor, ha az illetékes hatóság ezt engedélyezi. Az erre vonatkozó szabályok rendkívül szigorúak, részletesen meghatározzák a többletdíj indokoltságának eseteit, a hatóságok által alkalmazandó bírálati szempontokat és a többletdíj maximális mértékét is. E feltételek uniós szinten rögzítettek, azaz egyformán hatályosak és egyformán alkalmazandók az Unió valamennyi tagállamában.

(13-30)

Ennek köszönhetően egyik uniós ország szolgáltatói sem részesülhetnek kedvezményesebb nemzeti elbírálásában, így a magyar szolgáltatók sem állapíthatnak meg önkényesen többletdíjakat a magyar fogyasztókkal szemben. Mindez tehát a magyar előfizetők érdekeit védi, fogyasztói jogaik sem sérülhetnek, és nem kerülhetnek hátrányosabb helyzetbe a más tagállamok előfizetőihez képest.

Ahhoz, hogy ezeket a szigorú szabályokat ténylegesen alkalmazni lehessen, minden tagállamban, így Magyarországon is ki kell jelölni az eljárás legalapvetőbb szabályait. Az elektronikus hírközlésről szóló törvény

önök előtt fekvő módosításának elsődleges célja ezen technikai részletszabályok megállapítása. A törvényjavaslat ennek megfelelően a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságot jelöli ki eljáró hatóságként, és meghatározza az alapvető technikai eljárási szabályokat, ideértve a kérelem benyújtásának határidejét és egyéb eljárási határidőket.

A törvényt módosítás ezen felül a tavaly elfogadott széles sávú hálózatokkal összefüggő jogi akadálymentesítés keretében elfogadott szabályok jogalkalmazást segítő finomhangolását szolgálja. Továbbá a digitális gyermekvédelem egyik fontos lépéseként felhatalmazást ad a szolgáltatóknak a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete, az Interpol által fenntartott lista szerinti gyermekpornográf felvételek elérhetetlenné tételére az interneten.

A törvényjavaslat az időközben felmerült gyakorlati igények alapján a széles sávú hálózatokkal összefüggő jogi akadálymentesítéssel, a „Szupergyors internet” projekt megvalósításával kapcsolatban a hírközlési építmények elhelyezésére vonatkozó, 2016-ban elfogadott szabályok pontosítását, kiegészítését is elősegíti. Konceptcionális változást azonban nem tartalmaz.

A törvényjavaslat digitális gyermekvédelmet érintő részében felhatalmazást ad a hírközlési szolgáltatóknak arra, hogy az Interpol által közzétett lista alapján szűrjessenek gyermekpornográf internetes tartalmakat, és blokkolják az azokhoz való hozzáférést.

Az Interpol-lista alapján való szűrés nem ismeretlen Magyarországon, egyes szolgáltatók korábban is éltek ennek lehetőségével. Az internetes hálózatsemlegességről szóló uniós jogszabály azonban ilyen önkéntes szűrését a jövőben csak abban az esetben enged az internetszolgáltatók számára, ha azt a nemzeti jogszabály kifejezetten lehetővé teszi. Jelenleg nincs ilyen jogszabály, így a szolgáltatók jogszerűen nem szűrhetik önkéntesen ezeket a káros tartalmakat. Az önök előtt fekvő törvényjavaslat a „Digitális jólét” program keretében elfogadott digitális gyermekvédelmi stratégiában megfogalmazottakkal összhangban megteremti a szolgáltatók számára az önkéntes szűrés lehetőségét. A szűrés és blokkolás végrehajtása érdekében a szolgáltatók külön megállapodást köthetnek az Interpollal, továbbá a szűrésben a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság technikai segítséget biztosít.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat ugyan jórészt technikai jellegű, mégis számos ponton segíti a kormány célkitűzéseinek elérését és a digitalizáció, ezen keresztül pedig a jövő modern Magyarországnak megvalósulását, kiteljesedését. Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/15068. számon beterjesztett törvényjavaslatot elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Had-

házy Sándor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HADHÁZY SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány előterjesztése a 15068. számú törvényjavaslat. Ez a törvényjavaslat három kérdéskörben módosítja az elektronikus hírközlésről szóló törvényt, három rendkívül fontos kérdéskörben: az indítvány szabályozza a kiskereskedelmi barangolási díj vagy roamingdíj többletdíj-alkalmazásának engedélyezését, pontosítja a „Szupergyors internet” projekthez kapcsolódó szabályozást, és megadja a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete által fenntartott lista szerinti gyermekpornográf felvételek elérhetetlenné tételére vonatkozó felhatalmazást.

Tisztelt Országgyűlés! A roamingdíjak folyamatosan és jelentősen csökkentek ugyan az elmúlt években. Jelenleg a szolgáltatók mobiltelefonos hívásokért percenként legfeljebb 5 eurócentet, SMS-enként 2 eurócentet, az adatforgalomért pedig megabitenként 5 eurócentet számolhatnak fel az Európai Unióban roamingdíjként.

Az Európai Parlament 2015 októberében fogadta el az egységes távközlési piacról szóló rendeletet, amely alapján a roamingdíjak 2017. június 15-ét követően gyakorlatilag megszűnnek. A roamingdíjak eltörléséről szóló rendelet közvetlen hatállyal bír, azaz a hazai jogrendbe való külön átültetés nélkül is alkalmazni kell, de annak megfelelő végrehajtása érdekében meg kell teremteni az elektronikus hírközlésről szóló törvénnyel való összhangját.

Tisztelt Képviselőtársaim! A „Szupergyors internet” program célja, hogy a nagyarányú hálózatfejlesztések eredményeképp 2018 végére minden háztartásnak lehetősége legyen a legalább 30 megabit/secundum sebességű internetszolgáltatás igénybevételére. Mintegy 230 ezer otthonban már jelenleg is elérhető a szupergyors internet, és csaknem 60 milliárd forintból még az idén megkezdődik a hálózatfejlesztés az ország minden részén. A javaslat az ehhez a programhoz kapcsolódó, a hírközlési építmények elhelyezésére vonatkozó szabályok pontosítását és kiegészítését tartalmazza a felmerült gyakorlati tapasztalatok alapján.

Az elmúlt években olyan új típusú veszélyforrások jelentek meg a gyermekek internethasználatával összefüggésben, amelyek új megoldásokat, bizonyos körben új állami eszközrendszert igényelnek; ahogyan azt Magyarország digitális gyermekvédelmi stratégiája is megállapítja: a gyermekek már nem csupán passzív befogadók, hanem aktívan kommunikálnak az interneten, tájékozottságuk, tudatosságuk tehát fontosabb, mint valaha. Az Interpol közgyűlésének tagországai 2009-ben egyhangúlag szavazták meg azt a rendeletet, amely korlátozza a gyermekekkel szembeni online szexuális visszaéléseket, a gyermekpornográf felvételek terjesztését. Az állásfoglalás arra hívta fel a tagországokat, hogy a rendelkezésükre álló technikai eszközök segítségével támogassák az Interpol által közzétett listán szereplő

tartalmak blokkolását. A javaslatban foglalt rendelkezéssel a hírközlési szolgáltatók törvényi felhatalmazást kapnak arra, hogy az Interpol által közzétett lista alapján szűrjék a gyermekpornográf internetes tartalmakat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, hogy a törvényjavaslat pozitív intézkedéseket tartalmaz a roamingdíjak eltörlésének végrehajtására, a „Supergyors internet” program végrehajtásának megkönnyítésére és a gyermekpornográfia visszaszorítására vonatkozóan, ezért kérem tisztelettel, támogatásáért a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Józsa István képviselő úr. Képviselő úr, parancsoljon, ön a szó.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Van ennek valami diszkrét bája, hogy miközben önök tegnap három és fél órában résztül a villamosenergia-piaci, belső piaci szabályzatra vonatkozó magyar észrevétel vitájánál minden harmadik mondatukban Brüsszelt a nagytőke szekértolójának nevezeték, itt most azt látjuk, hogy Brüsszel az, aki a roamingdíjat leszorította, gyakorlatilag megszüntette, és lehet, hogy Magyarország Kormánya lesz az, amely a tisztelt Telekom vagy a T... - akik kisajátították a T betűt - inspirációira bizonyos 12 hónap időtávra esetleg többletdíj alkalmazását is lehetővé teszi. Tehát én csak arra szeretném felhívni itt a szakmai megközelítésben történő felvezetést, hogy ne általánosítsanak eleve, tehát Brüsszel alapvetően az uniós választópolgárok bizalmából működik, a brüsszeli képviselőket, az európai parlamenti képviselőket európai állampolgárok választják, így az ő érdekeiket képviselik, és mindig azon örködjenek, hogy a feladatuknak az önök képviselői eleget tudjanak tenni. Én úgy látom, hogy ez az előterjesztés erről tanúskodik.

Tehát az, hogy az uniós roamingtarifa, az Unió belüli országokat átlépő mobilhasználat különdíja több lépcsőben gyakorlatilag felszámolásra került az utóbbi években, így jelentősen hozzájárult, hogy fokozatosan csökkentek a tarifák az Unión belül. Illetve 2016. április 30-ától átmeneti időre pedig úgynevezett eurotarifa került bevezetésre, amit pontosan idézett Hadházy képviselőtársam.

(13.40)

Ugyanakkor 2017. június 15-étől egységes tarifával kell a szolgáltatóknak biztosítaniuk a határokon átlépő mobiltelefon-szolgáltatást, ami, úgy gondolom, nagyon helyes, mert ha az Európai Uniónak mint gazdasági és társadalmi közösségnek az az egyik alapelve, hogy közös piac, a termékek, emberek, szolgáltatások szabad áramlása, ha az emberek mozgásában nincs belső határ, akkor a mobiltelefon-szolgáltatók mozgásában miért lenne belső határ.

Tehát az eddigi indokolatlanul magas, országhatárt átvelő roamingdíj nagyon helyesen leépítésre kerül.

Ugyanakkor az uniós rendelet egy speciális lehetőséget is biztosít a szolgáltatóknak, hogy ha ők igazolni tudják, hogy az egységes uniós tarifa nem fedezi a roaminghálózat működtetésének költségeit, akkor a tagállami hatóság, nálunk az NMHH, engedélyt adhat 12 hónapos időtartamra, hogy többletdíjat alkalmazzon. Ez az a rész, amit egyrészt a mérlegbe számolóknak láthattunk, hogy ezek a mobilszolgáltató társaságok, teljesen egyetértve az előterjesztő államtitkár úr felvezető félmondatával, hogy a jövő a digitalizációé, de ezt annyira fölismerték ezek a szolgáltatók, hogy 40 százalék körüli EBITDA-val, adózás előtti mérleg szerinti nyereséggel dolgoztak. Tehát rendesen rátették a magukét erre a szolgáltatásra, ami egy fejlesztési időszakban biztosan indokolt, hogy akkumuláljanak a további bővítésekhez forrásokat, de amikor már kialakult, kiépült ennek a szolgáltatásnak az infrastruktúrája, akkor kevésbé indokolt, hogy ilyen hihetetlen nyereséggel működjenek. Ez a fogyasztók pénztárcájának a lefőlözését jelenti, ami nem lehet egy-egy felelős kormányznak, illetve jelen esetben az NMHH elnökének a célja. Tehát nagyon meg kell nézni, hogy mi az az indokolt többletköltség, ami alapján esetleg ezt engedélyezhetik.

Tehát az uniós roamingtarifán belüli többletdíj engedélyezésének hatáskörét így egyetlen személyhez rendelni törvény erejénél fogva, hogy milliárdos értékű döntési jogkört ad a miniszterelnök kinevezettjének számító mindenkori NMHH-elnöknek ez a jogszabály, úgy gondoljuk, hogy ez a szakmaiságnak, illetve az átláthatóságnak egy bizonyos kockázatát azért felveti. Ráadásul a javaslat elég szélesre tárja a döntési lehetőségeket, gyakorlatilag személyes meggyőződésére bízva azt, hogy mely gazdasági szereplőknek biztosít esetenként akár százmillió nagyságrendű extraprofitot vagy többletbevételt, és kitől vonja ennek a lehetőségét meg. Semmilyen érdemi felügyelet, jogorvoslat ugyanis nincs. Ezzel meglátásunk szerint egy alapvető jogelvet sért, mert olyan nincs, hogy szülessen olyan döntés, amivel szemben nincs másodfok, tehát amivel szemben nem lehet fellebbezni, mert a jogorvoslat a legalapvetőbb jogelvek közé tartozik, hogy legyen rá lehetőség.

A másik, amit maximálisan támogatni kell, ez az Interpol listáján szereplő, gyermekpornográfiával összefüggő elektronikus adatok elérhetlenné tételét lehetővé tevő felhatalmazás az NMHH számára. Ezt természetesen maximálisan támogatjuk mi is, sőt igazából megjegyeznénk: lehet, hogy ebben kicsit már késésben van a magyar törvényhozás, ezt már hamarabb is meg lehetett volna tenni a nemzetközi előkészületeket figyelembe véve.

A „Supergyors internet” projekttel kapcsolatban azt feltételezzük, hogy ez nem halad úgy - ahogy a kormány 2018. év végére megvalósítandónak bertevezte -, mint ahogy azt tervezték. Tehát valószínűleg lemaradásban vannak a megvalósítást tekintve. A javaslat ugyanis a kivitelezés meggyorsításának eszközeit teszi lehetővé, tehát ezt szolgálja mindenféle jogi eszközzel. Ha közterületet érint a munkálat,

ami a „Szupergyors internet” projekt megvalósítása érdekében történik, a tulajdonosi hozzájárulást azonnal megadottnak kell tekinteni közterület esetén. Vasutak, utak üzemeltetőjének 45 napja van arra, hogy mindenben megállapodjon a hálózatüzemeltetővel; és ha a kivitelezés egyszerre több ügyfelet is érint, hirdetményben is lehet őket értesíteni, ami 5, azaz öt nap múltán már közöltnek is tekinthető.

Arról nem is szólva, hogy az NMHH rendkívül széles döntési jogkört kap arra vonatkozóan, hogy a szolgalmi jogról dönthet, a kisajátítás miatti kártalanítás mértékét is meghatározhatja, ami normális esetben egy megegyezéssel jogügylet kellene hogy legyen, hogy milyen kártalanítást tartanak méltányosnak az érintett felek. Ezt itt egyoldalúan eldöntheti az NMHH vezetője.

Azzal együtt, hogy az MSZP-frakció teljes mértékben támogatja a „Szupergyors internet” projektet, azért bizonyos árnyak felmerültek itt a projekt körül, tekintve, hogy a kormány és a Telekom közötti mintegy 300 milliárd forintos üzlet - amely euróban is egymilliárd eurót tesz ki -, ennek a megkötése egyes sajtóinformációk szerint a kormány részéről gyanúsán összekapcsolódott az évtizedekig a Telekom tulajdonát képező és meglehetősen pártatlanul működő Origo-csoport eladásával. Annyi bizonyos, hogy a Telekom eladta Fidesz-közeli tulajdonosoknak az Origo-csoportot, és azóta az Origo-csoport egyértelműen kormánypárti, egyértelműen az ellenzék kritizáló orgánummá vált, tehát a korábbi pártatlan jellegét, amit Telekom-tulajdon alatt meg tudott valósítani, egyértelműen elveszítette. Tehát amikor azt mondom, hogy önök a politikai terror eszközeivel élnek és lebontják a jogállamot, bármilyen ártatlan kék szemekkel teszik is, ez tény. Tehát, amikor az összes kommunikációs felületet a saját befolyási övezetükbe vonják, az a demokrácia csorbulása, a pártatlan tájékozódáshoz való alapvető emberi jog, alapvető alkotmányos jog sérelmét jelenti. Tehát mi ezt látjuk e mögött, hogy a Telekom beadta a derekát egy 300 milliárdos üzlet reményében, és annyi bizonyos, hogy az egyik legnagyobb magyar hírportál-értékesítés, az Origo-csoport megvétele óta a Fidesz és a Telekom közötti viszony rendkívül jónak mondható, kívülről úgy látszik, amit korábban nem feltétlenül lehetett mindig elmondani. Nem kizárt, hogy a Telekom elég hamar megkapja majd az 1. pont szerinti roamingdíjra a többletdíj engedélyét is, mert eleget tett, a kommunikációs felületben beadta a derekát.

Tehát ez az előterjesztés nem mentes az önök abszolutisztikus hatalomépítési törekvéseitől, ezek megnyilvánulnak benne. Vannak technikailag, műszakilag, szolgáltatás tekintetében támogatható elemek, de ezen túlmenően az aljas politikai szándékoktól nem mentes.

(13.50)

A szupergyors internetprojekttel kapcsolatban annyit azért megjegyeznék, hogy a Telekom, amely

nagy T-vel tiszteltnek jelölteti magát, az én lakókörzetemben, Diósdligeten nemhogy a szupergyors, de a minimális vagy egyáltalán az internetszolgáltatást is alig tudja biztosítani, van, hogy napokra teljesen kinullázza magát az internet, és rendszeresen a szolgáltató központot kell hívni, ami korábban reménytelen volt, most már legalább a telefont felveszik, de ez nem segít azon, hogy az internetszolgáltatás egyenletes legyen. Tehát egyik oldalon százmilliárdokra hajtanak, hogy csináljanak egy szupergyors internetprojektet, a másik oldalon a budapesti agglomerációban a minimális internetszolgáltatási kötelezettségnek, azért, amiért pénzt szednek be a fogyasztótól, sem tudnak eleget tenni.

Nagyon kérem innen a parlament terméből is a tisztelt szolgáltatót, hogy vegye komolyan a feladatát, vegye komolyan a szolgáltatási szerződését, és ne várjon meg olyan eljárásokat, ami tekintélyének a romlásához vezet, tegyen eleget mindenütt annak, amit vállalt, és biztosítsa az egyenletes internetszolgáltatást, s ne csak akkor, amikor már a szupergyors internetprojektre lekaszált a kormánytól a százmilliárdokat, hanem most, amikor tőlünk szedi be az egyáltalán nem kevés tízezer forintokat olyan szolgáltatásért, ami feleannyit sem ér, mert azt használja ki, hogy más internetszolgáltatónak nincs ott kábele, vagy ha már van UPC-kábel, akkor belső átalakítási költséggel járna az, ha az ember át akarna térni egyik szolgáltatótól a másikra. Én a nagy T jegyében egy tisztességes szolgáltatási magatartást kérek a Telekomtól, tegyen eleget annak, amire a T betű kötelez, a tisztesség kötelez, a tisztelet kötelez, s legyen mellé a harmadik T, hogy amit a Telekom vállal, azt nemcsak megajánlja, hanem teljesíti is.

Míndezek jegyében megfontoljuk, hogy melyik pont alapján mit tudunk támogatni ebből az előterjesztésből. Vannak támogatható célok, ugyanakkor árnyak is vetülnek bizonyos folyamatokra. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Kepli Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény módosításáról szóló javaslat alapvetően három pillérből áll. Az első pillére ennek a javaslatnak a roamingrendelet, azaz a roamingrendszernek, a barangolási rendszernek a felszámolása, amely az európai digitális menetrendhez kapcsolódó egyik alapvető uniós célkitűzés, az egységes digitális piac létrehozásának keretében a belföldi és a barangolási kiskereskedelmi díjak közötti különbségek csökkentése. Az Unión belüli országhatárokat átlépő barangolások mobilhasználat különdíja lépcsőzetesen kerül felszámolásra, a lényeg, hogy 2017. június 15-étől fő szabály szerint a barangolásszolgáltatók nem számíthatnak fel a belföldi kiskereskedelmi díjon felül semmilyen többletdíjat a szabályozott barangolási szolgáltatásokért.

(A jegyzői székben Móring József Attilát
dr. Szűcs Lajos,
Hegedűs Lorántné
Hiszékeny Dezső váltja fel.)

Ugyanakkor szűk körben ugyan, de lehetőséget biztosít a kivételekre ez alól ez a jogszabály. Különösen meghatározott és rendkívüli körülmények fennállása esetén, amennyiben valamely barangolószolgáltató számára nem térül meg a szabályozott barangolási szolgáltatások nyújtásának összes várható költsége, akkor a szóban forgó szolgáltató a tagállami nemzeti szabályozó hatóságtól, esetünkben az NMHH-től engedélyt kérhet arra, hogy a belföldi díj-szabás mellett többletdíjat alkalmazzon. Tulajdonképpen ennek az engedélyezési szabályait a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság elnökéhez telepíti a jogszabály - Magyarországon ők a szabályozó hatóság -, és a roamingrendelet szabályai alapján folytatja le az NMHH elnöke ezt az eljárást, s ennek alapján ő dönthet arról, hogy ki jogosult ilyen többletdíj alkalmazására. Ennek természetesen lehet piactorzító hatása is, amennyiben nem megfelelően alkalmazták, ha a médiahatóság elnöke visszaél ezzel a jogosultságával, de rendeleti szinten is észszerű lépés volt, hogy a hírközlési hatóság elnökéhez telepítik ezt a jogkört. De mint minden döntés, amit valamely hatóság vezetőjéhez telepítenek, nem megfelelő szabályozás esetén természetesen magában rejti a visszaélés lehetőségét. Ennyit a roamingrendeletéről, a roaming szabályozásról. Az természetesen egy pozitív lépés, pozitív folyamat, hogy az Európai Unió belüli 2017 júniusától alapszabály szerint nem lehet barangolási díjat felszámolni, nem lehet roamingköltséget az egyes szolgáltatóknak a hívásokért és az adatforgalomért felszámolni.

A második pillér ennek a javaslatcsomagnak a hármas pilléréből az úgynevezett szupergyors internettel kapcsolatos, amely a közterület tulajdonosának, a hálózatüzemeltetőnek és az épület tulajdonosának az együttműködését szabályozza, és az a célja, hogy nagyobb garanciát adjon a hírközlési építmények idegen ingatlanon való elhelyezéséhez, valamint a vezetékjognak az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés nélkül is. Az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés nyilván csak a beruházás megvalósítása után célszerű, hiszen közben a nyomvonal akár meg is változhat.

Pozitív a rendelkezés, hiszen a Jobbik Magyarországért Mozgalom régóta szorgalmazza, hogy az internet minél több településre eljuthasson, és a hálózatüzemeltetőket minden eszközzel támogatni kell, hogy a hálózat minél több helyen kiépüljön, és minél többen hozzáférhessenek a széles sávú internet előnyeire azokon a településeken is, ahol adott esetben kevesebben vennék igénybe. Ha ez nem feltétlenül volna profitábilis üzleti alapon, akkor is támogatni kell, hogy az infrastruktúra kiépüljön, és az elmaradottabb régiókba, a kisebb településekre is eljusson az internet.

Ezenfelül természetesen a tudatos internethasználat ösztönzésére is szükség volna, és olyan prog-

ramok támogatására az állam részéről, ami segít ennek az elterjesztésben.

A tudatos internethasználathoz kapcsolódik a harmadik pillér is, ami a gyermekpornográf internetes tartalmak természetesen maximálisan támogatható visszaszorítását célozza. A Jobbik részéről is jó néhány felszólalásban már a múltban felszólaltunk az interneten terjedő rendkívül káros gyermekpornográf és erőszakos tartalmak ügyében. Itt jelentős előrelépést jelent az Interpol által összeállított listán szereplő gyermekpornográf honlapok hozzáférhetlenné tétele azért, hogy a hozzáférést biztosító elektronikus hírközlési szolgáltatók, valamint a kereső és gyorsító távszolgáltatók törvényi felhatalmazást kapnak a listán szereplő tartalmak hozzáférhetlenné tételére.

Természetesen arra is van lehetőség, hogy a szolgáltatók ne fogadják el a technikai segítségnyújtó rendszertől érkező tartalmakra vonatkozó hálózati hirdetéseket. A listán szereplő oldalak tartalma kivétel nélkül büntetőjogi tényállást alapoz meg, ezért a jelenleg hatályos jogi szabályozás alapján is lehetséges a hozzáférhetlenné tétel elrendelése, az egyébként hatályos büntetőeljárásról szóló törvény szerint és a büntető törvénykönyv alapján.

Tehát mindenképpen rendkívül fontos lépésről van szó, egy újabb lépésről abban a lépéssorozatban, ami az interneten terjedő gyermekpornográf tartalmú tartalmak teljes visszaszorítását célozza meg. Az természetesen nem lehet kérdés, hogy ebben a Jobbik is támogatást fog nyújtani. S a másik két pillért is olyan pozitív kezdeményezésnek tartjuk - mind a roamingrendszer Európai Unió által kezdeményezett felszámolása, mind pedig a szupergyors internet elterjedése tekintetében -, ami miatt nem látjuk okát, hogy ne támogassuk a jelen előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(14.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem, hogy kíván-e valaki felszólalni még a vitában. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Szabó Zsolt jelzése:)* Nem kíván. Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **megújuló energia közlekedési célú felhasználásának előmozdításáról és a közlekedésben felhasznált energia üvegházhatású gázkibocsátásának csökkentéséről szóló 2010. évi CXVII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15067. számon a parlament informatikai hálózatán mindenki számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Szabó Zsolt államtitkár úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

Államtitkár úr, 30 perc az időkerete. Öné a szó, parancsoljon!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Jelen törvényjavaslat módosításai a megújuló energia közlekedési célú felhasználásának előmozdításáról és a közlekedésben felhasznált energia üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentéséről szóló törvényt érintik. Fontos hangsúlyozni, hogy a jelenlegi törvénymódosítás egy 2015. év végén hatályba lépett irányelv elfogadása alapján válik szükségsszerűvé. Az önök előtt lévő törvényjavaslat a kötelező jogharmonizációs munka eredménye, amelyet az alábbiakban szeretnék ismertetni.

2015. október 5-én hatályba lépett a bioüzemanyagok használata kapcsán felmerülő közvetett földhasználat-változás jelenségének kezelése céljából elfogadott európai uniós irányelv, az úgynevezett ILUC-irányelv. Ennek a módosítása a 2009/28. európai irányelv, ami a megújulóenergia-irányelvet is jelenti egyben. Az egyes tagországoknak, így Magyarországnak is 2017. szeptember 10-ig kell elvégeznie az irányelvben rögzített kötelező jogharmonizációt. Az irányelv többek között szabályozza a 2020-ra kitűzött 10 százalékos közlekedési hányad elérésének a számítási metodikáját, szigorította a bioüzemanyagok fenntarthatósági követelményeit, 7 százalékban maximalizálta az úgynevezett hagyományos bioüzemanyagok, étkezési és takarmányozási alapanyagból készült bioüzemanyagok tagállami célból történő elszámolhatóságát, kibővített bizonyos bioüzemanyagokra vonatkozó tagállami jelentéstételi kötelezettségeket is egyben.

Magyarországon a 2010. évi CXVII. törvény rendelkezik a megújuló energia közlekedési, valamint ezek üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentési keretrendszeréről, így a jelen törvénymódosítás legfontosabb feladata, hogy az irányelv változatait és megváltozásait ebben a törvénymódosításban át tudja ültetni.

A jelenlegi törvénymódosítás szövege több mint egy éve zajló jogharmonizációs munka következménye, amelybe az érintett szabályozói és iparági szereplőket folyamatosan bevontuk. A jogharmonizációs folyamat egyúttal arra is lehetőséget biztosított, hogy a jogalkalmazók visszajelzései alapján a törvény hatálya alá tartozó rendelkezések finomhangolása is megtörténjen.

A módosítás során figyelembe vettük a 2017. július 1-jétől hatályba lépő jövedékiadó-törvény okozta változásokat. A jelenlegi törvényjavaslatban számos, az irányelv által meghatározott új definícióit is rögzítettünk.

A törvénymódosítás során folytatott előzetes egyeztetések alkalmával a Nemzeti Adó- és Vámhivatali javaslatok alapján a jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény Büat.-törvényt érintő technológiai és technikai jellegű változásai a jelen törvénymódosítás keretében átvezetésre kerülnek egyben. Ilyen változás például a vámtarifaszámokat felváltó

és az Európai Unióban egységesen használt kombinált nomenklatúra, a KN-kód bevezetése.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem önöket, hogy a megújuló energia közlekedési célú felhasználásának előmozdításáról és a közlekedésben felhasznált energia üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentéséről szóló T/15067. számú törvényjavaslatot megvitatni és támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Bartos Mónika képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kedden számoltunk be képviselőtársaimnak az IPU-közgyűlés keretében arról, hogy ez év februárjában házigazdái voltunk egy olyan regionális konferenciának, mely a klímaváltozásra és annak prizmáján keresztül a vízre, a vízgazdálkodás jelentőségére fókuszált. Bemutattuk, képviselőtársaimnak is eljuttattuk időközben azt a magyar nyelvű IPU-kiadványt, mely a klímaváltozás elleni fellépés cselekvési tervét tartalmazza annak érdekében, hogy a globális átlaghőmérséklet-emelkedést az iparosodás előtti időszakhoz képest 2 Celsius-fok alatt tartsuk. Mindezt a fenntartható fejlődési célok megvalósításával akarjuk elérni, melyek ugyanolyan jelentőséget tulajdonítanak a környezeti, a szociális és a gazdasági dimenzióknak.

Miért hozom ezt most elő, mi látható ebből? Azért, mert az előttünk fekvő javaslat is egy eleme annak a komplex cselekvéssorozatnak, mellyel célunkat, az élhető bolygó és a fenntarthatóság megvalósítását kívánjuk elérni.

De mivel összetett jelenségekről, bonyolult rendszerekről van szó, ezen túl számos szempontot is figyelembe kell venni. Fontos, hogy egyensúlyt teremtsünk, sőt optimalizálni kell az erőfeszítések eredményét, hatását is. Ez a javaslat, ami előttünk fekszik, szintén ezt igyekszik megtenni a megújuló energiák, bioüzemanyagok felhasználása és a földhasználat harmóniájának szolgálatában.

Ahogy államtitkár úr is említette expozéjában, az asztalunkon fekvő javaslat esetében egy kötelező uniós jogharmonizációról van szó. 2015. október 5-én lépett hatályba az úgynevezett ILUC-irányelv, és az egyes tagországoknak, így Magyarországnak is 2017. szeptember 10-ig kell elvégeznie a kötelező jogharmonizációt.

A jelen törvényjavaslat 1. §-a a 2009/28/EK megújulóenergia-irányelvvel összhangban módosítja és kibővíti az alkalmazott alapfogalmakat. Így például bevezeti a hulladék, a keményítőben gazdag növények, a földhasználat közvetett megváltoztatása tekintetében alacsony kockázatot jelentő bioüzemanyagok és folyékony bio-energiatorozók fogalmát, vagy például módosítja a bioüzemanyag törvénybeli fogalmát.

A 2. § előírja, hogy Magyarország területén a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a közlekedés valamennyi formájában felhasznált részaránya a közlekedési célra felhasznált végső energiafogyasztás legalább 10 százalékának kell lenni, amely részarányt 2020-ban kell teljesíteni. A részarányt mint tagállami célszám kiszámítását majd a végrehajtásra kiadott jogszabály fogja meghatározni.

A 3. és a 4. § meghatározza a folyékony bio-energiahordozók, bioüzemanyagok és a köztes termékek fenntarthatósági követelményeit.

Az 5. § meghatározza a folyékony bio-energiahordozók és bioüzemanyagok, valamint a köztes termékek és ezek alapanyagai eredetének nyomon követésére vonatkozó követelményeket.

A 6. § pedig a bejelentésre, nyilvántartásra, adatszolgáltatásra vonatkozó előírásokra tér ki. Így meghatározza, hogy az üzemanyag-forgalmazó köteles évente a tárgyévét követő év március 20. napjáig a tárgyévben forgalomba hozott motorbenzinről, dízelgázolajról és bioüzemanyagról az e törvény végrehajtására kiadott jogszabályban meghatározottak szerint jelentést benyújtani az állami adó- és vámhatárhoz. A javaslat ezen túl rendezi a szükséges kormányzati és miniszteri felhatalmazásokat és feladatokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Miután néhány gondolatban szó volt arról, hogy mi a javaslat célja, engedjék meg, hogy néhány mondattal kitérjek arra, hogy milyen kihívásokra reagálnak ezek a módosítások, mik indokolják ennek az irányelvnek a kidolgozását.

(14.10)

A 2009/28/EK megújulóenergia-irányelv előírja, hogy az egyes tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energiának a közlekedés valamennyi formájában felhasznált részaránya 2020-ban az adott tagállamban a közlekedési célra felhasznált végső energiafogyasztás legalább 10 százaléka legyen. E célérték elérésének a tagállamok számára rendelkezésre álló egyik és várhatóan a legszámottevőbb hozzájárulást nyújtó módja a bioüzemanyagot tartalmazó üzemanyag-keverékek előállítására.

Ugyanakkor az EK megújulóenergia-irányelv hangsúlyozza, hogy különösen fontos az energiahatékonyság megvalósítása a közlekedési ágazatban, annál is inkább, mivel a megújuló energiaforrásokból előállított energiára vonatkozó, százalékban meghatározott kötelező célérték egyre nehezebben lesz fenntartható módon teljesíthető, ha tovább nő a közlekedés általános energiaigénye. Ezért tekintettel az energiahatékonyságnak az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésében játszott fontos szerepére, ösztönözni kell a tagállamokat és az Európai Bizottságot, hogy az idevonatkozó kötelező jelentéseik részletesebbek legyenek.

Ugyanígy az irányelv fenntarthatósági kritériumokat állapít meg a bioüzemanyagok és folyékony

bio-energiahordozók vonatkozásában. A kritériumok többek között meghatározzák a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiahordozók használatával elérendő, a fosszilis tüzelőanyagok használatához viszonyított üvegházhatásúgáz-kibocsátási megtakarítás minimális mértékét.

Fontos kérdés a földhasználat közvetett megváltoztatása. Ha egy legelőt vagy korábban élelmiszer- és takarmánynövény előállítására szolgáló mezőgazdasági területet bioüzemanyag-termelésre állítanak át, a nem üzemanyag iránti keresletet a jelenlegi termelés intenzitásának növelésével vagy más földterületek mezőgazdasági művelés alá vonásával kell kielégíteni. Az utóbbi eset a földhasználat közvetett megváltoztatásával jár, amely nagy mennyiségű szénkészlettel rendelkező földterület átalakítása esetén jelentős mértékű üvegházhatásúgáz-kibocsátást vonhat maga után.

Az irányelv olyan rendelkezésekkel egészült ki, amelyek a földhasználat közvetett megváltoztatásának hatását szabályozzák. Erre azért van szükség, mert a bioüzemanyagok ma elsősorban meglévő mezőgazdasági földterületeken termesztett növényekből állítják elő ezeket az üzemanyagokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Több előrejelzés szerint az üvegházhatást okozó gázoknak a földhasználat közvetett megváltoztatásából eredő kibocsátása jelentős mértékű, és részben vagy akár teljesen közzömbösítheti az egyes bioüzemanyagok használata révén elérhető üvegházhatásúgáz-kibocsátásbeli megtakarítást. Ennek oka, hogy 2020-ra a bioüzemanyagot várhatóan olyan földterületen termesztett növényekből állítják elő, amely az élelmiszer- és takarmánypiacokat szolgálhatná ki. Az irányelv és az irányelvvel összhangban a jelen javaslat az ilyen jellegű kibocsátáscsökkentés céljából különbséget tesz az olajnövények, a cukornövények és a gabonafélék, valamint más, keményítőben gazdag növények között.

Ezen túl ösztönözni kell az olyan új és fejlett bioüzemanyagok kutatását és fejlesztését, amelyek nem jelentenek konkurenciát az élelmiszer-növények számára, valamint tovább kell tanulmányozni az egyes terménycsoportok hatását a földhasználat közvetlen és közvetett megváltoztatására. A fejlett, például hulladékból vagy algákból előállított bioüzemanyagok használatával jelentős üvegházhatásúgáz-kibocsátás takarítható meg, mivel esetükben alacsony a földhasználat közvetett megváltoztatásának kockázata, és közvetlenül nem versenyeznek az élelmiszer- és takarmánypiacinövény-előállításra szolgáló mezőgazdasági területekért.

Az irányelv előírja, hogy a tagállamok a nemzeti célérték meghatározásának időpontjában beszámoljanak a Bizottságnak a területükön folytatott fejlett bioüzemanyagok szintjéről, és ezeknek a 2020-ra kitűzött nemzeti célértékeknek a teljesítése terén elért eredményekről, sőt ebből összefoglaló jelentést tegyenek közzé annak érdekében, hogy fel lehessen mérni, hogy a megújulóenergia-irányelv által bevezetett intézkedésekkel mennyire eredményesen csökkenthető a földhasználat közvetett megváltoztatásá-

ból eredő kockázat a fejlett bioüzemanyagok előállítása révén.

Az irányelv kiemeli a 2020-2030 közötti időszakban az elektromos közlekedésre való átállás fontosságát. Ezen a területen a magyar kormány már fontos lépéseket tett és tesz, amelyeket a Jedlik Ányos-terv részletesen tartalmaz.

Az irányelv felhívja a figyelmet a hulladékhierarchia jelentőségére. A hulladékhierarchia a hulladékkal kapcsolatos jogszabályok és politikák területén általánosságban prioritási sorrendet állapít meg a környezet szempontjából jelentősebb lehetőségek között. A hulladékhierarchia elvének betartása különösen fontos a földhasználat közvetett megváltoztatása során, az alacsony kockázatot jelentő bioüzemanyagok előmozdítására irányuló ösztönzési intézkedéseknél.

Az irányelv fontos pontja, hogy korlátozni kell a gabonafélékből és az egyéb, keményítőben gazdag növényekből, cukor- és olajnövényekből, valamint elsősorban energiakinyerés céljából mezőgazdasági területen fő terményként termesztett növényekből előállított bioüzemanyagoknak és folyékony bio-energiahordozóknak a mennyiségét. Hiszen a teljesítendő részarányokat pusztán ezekkel nem észszerű elérnünk, mivel így az étel- és takarmány-termelésről vevünk el a lehetőséget, és kibocsátáscsökkentést is kevésbé érünk el. A tagállamoknak és a Bizottságnak ösztönözniük kell az olyan rendszerek kialakítását és alkalmazását, amelyekkel megbízhatóan igazolható, hogy az adott projekt keretében előállított adott mennyiségű bioüzemanyag-alapanyag nem szorította ki az egyéb célokat szolgáló termesztést.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, támogassák az önök előtt fekvő törvényjavaslatot, amely egy újabb lépés a fenntarthatóság irányába, tisztább és energiahatékonyabb közlekedés megteremtését ösztönzi, figyelembe véve az üzemanyag-előállítás és az agrár-élelmiszertermelés közötti egyensúly fontosságát. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Heringes Anita képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, Öné a szó.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! A törvényjavaslat célja alapvetően a kormány által meghatározva jogharmonizációs kötelezettséget teljesít. Véleményünk szerint pont ez az, ami jelen pillanatban kicsit nem állja meg a helyét.

A törvény meghatározza a kormány előterjesztése szerint a folyékony bio-energiahordozók, valamint a közlekedési célú megújuló üzemanyagok felhasználása növelésének mértékét, végrehajtását viszont rendeletekben fogják meghatározni.

A törvénymódosítás alapja véleményünk szerint, hogy a törvény mindössze a kereteket fogja tartalmazni, minden lényeges követelmény meghatározása

rendeleti szintre kerül, így többet a parlament elé nem fognak ezek a kérdések kerülni, hanem rendeleti úton valahol el fognak dőlni, és erről többet vitázni innentől kezdve nem fogunk tudni.

Így például a törvényből rendeleti szintre kerül annak szabályozása is, hogy hogyan kell kiszámítani a közlekedési energiateljesítésben a megújuló energia részarányát. Ez nem segíti elő a kiszámítható és tervezhető szabályozási körülményeket, a követelmények teljesítéséhez szükséges beruházásokat, valamint az uniós követelmények határidőre történő teljesítését.

A törvényjavaslat kodifikációs szempontból is rosszul van előkészítve. Például a törvény hatályos 2/A. §-a rendelkezik az energiapolitikaért felelős miniszter honlapon keresztül történő tájékoztatási kötelezettségéről, míg a törvényjavaslat lényegében ugyanezt a rendelkezést a törvény új, 11/B. §-ában kívánja megállapítani anélkül, hogy a hatályos rendelkezést hatályon kívül helyezte volna.

Látszik, hogy egy összecsapott munka fekszik most előttünk, ami alapvetően nem jogharmonizációt, hanem még nagyobb káoszt fog okozni, mint amekkora eddig volt. Éppen ezért, miután nem a jogharmonizációs követelményeket teljesíti, hanem pont ellentétesen, gondot fog okozni ez a továbbiakban, és miután rendeleti úton kívánják a továbbiakban meghatározni számos ponton az idetartozó témákat és területeket, így az MSZP nem fogja támogatni, hiszen nem hiszünk abban, hogy ezeket rendeleti úton kell szabályozni, s nem hiszünk abban, hogy ha valami bonyolítja és nem átgondoltan van előterjesztve, az segíteni fogja a jövőben ezt a kérdést. Köszönöm szépen.

(14.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Kepli Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik mindig is félig-meddig szkeptikusan állt a bioüzemanyagok kérdéséhez, pontosan azért is, ami már itt elhangzott Bartos Mónika képviselőtársamtól is, illetve az előterjesztői expozéban az államtitkár úrtól is. Amikor étel- és takarmány-termelés céljára is alkalmas földterületen termesztenek úgynevezett elsődleges bioüzemanyag előállítására szolgáló növényeket - ha bioetanolról van szó, akkor elsősorban a kukorica, ha biodízelről, akkor a repce jön szóba, de természetesen más növények is -, akkor ez az étel- és takarmány-termelés elől vonja el a földterületet, és ebben az esetben számunkra ez nem támogatható. Természetesen nagyon sok vita van ezzel kapcsolatban, hogy ez szolgál-e fenntarthatósági célokat, avagy nem. Ez a kiegyenlítő hatás, ami abból származik, hogy nem fosszilis tüzelőanyagokat égetünk el, hanem direkt erre a célra termesztett növényekből állítjuk elő az üzemanyagot, ami elég ezekben a

motorokban, csak akkor érvényes, ha nem jár a bioüzemanyagok előállítására földhasználat-változásból járó, eredő további emisszióval.

Azt is látjuk, hogy az idő előrehaladtával és a világ népességének növekedésével a termőföld egyre értékesebbé válik élelmiszer-termelési célból is, és így egyre kevésbé van létjogosultsága élelmiszer-termelésre is alkalmas földterületen bármilyen más termelés, termesztés végzésének, hiszen már több mint hétmilliárd embert kellene egészséges élelmiszerrel ellátni, és már ezzel is vannak problémák. Magyarországon is ugyan nagyon nagy mennyiségű és jó minőségű termőföld áll rendelkezésünkre, de itt elsősorban az élelmiszer-termelési célra kellene koncentrálni.

Amiben van létjogosultsága, mondjuk, a bioüzemanyagoknak számunkra, amiben lehetőséget látunk, az tulajdonképpen a biológiailag lebomló, mezőgazdasági vagy erdészeti vagy halászati, elsősorban hulladékokból és nem termékekből, maradékanyagokból vagy biológiailag lebomló ipari és háztartási hulladékokból előállított folyékony vagy gáz halmazállapotú üzemanyagok előállítása. Az irányelvből származik ez a definíció, de itt úgy van, hogy „termékek vagy hulladékok”, és amit mi támogathatónak tartunk, az elsősorban a hulladékok és a maradékanyagok ilyen célú felhasználása, nem pedig a direkt, elsőgenerációs bioüzemanyagok termelése.

Az meg egy másik kérdés, hogy a közlekedést hogyan lehet az üvegházhatásúgáz-kibocsátást megelőzve sokkal hatékonyabbá, tisztábbá, fenntarthatóbbá tenni. Erre természetesen nemcsak a bioüzemanyagok alkalmasak, hanem a közlekedés villamosítása, elektromos alapúvá tétele is, ami különösen a városi közlekedésnél a levegőminőségben is szerepet játszik, de az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésében is akkor, ha az a villamos energia, amit közlekedési célra felhasználunk, megújuló alapokon van megtermelve, és nem, mondjuk, fosszilis erőművekben. Természetesen a megújuló mellé most ilyen szempontból az atomenergiát is ide lehet sorolni, hiszen az atomenergiával termelt villamos áram előállítása sem jár jelentős mennyiségű üvegházhatásúgáz-kibocsátással. Tehát inkább ebbe az irányba kellene menni, és tudom, hogy vannak elképzelései a kormánynak, hogy hogyan lehet a villamos közlekedést elősegíteni, terjeszteni.

Ahol pedig a bioüzemanyagoknak jelentősége lehetne: a mezőgazdaságon belül, valóban, mármint a gépjárművek, munkagépek, egyebek meghajtására, főleg olyan gazdasági körfolyamatokban, ahol a helyben megtermelt, elsősorban élelmiszercélú vagy más mezőgazdasági célú termények hulladékait és gazdasági értelemben, a mezőgazdaságban helyben keletkező más maradékanyagokat, hulladékokat használnak fel bioüzemanyagok gyártására, amely bioüzemanyagokat szintén helyben használnak fel akár ipari vagy közlekedési célra. Tehát mindenképpen egy zárt körfolyamat részeként megvalósuló, nem pedig nagyipari, nagyüzemi elsőgenerációs bioüzemanyagok termeléséről szól az az elképzelés, amit a Jobbik támogatni tudna.

Nyilvánvaló, hogy az Európai Unióban nemcsak a fenntarthatósági szempontok dominálnak, hanem az üzleti, gazdasági szempontok is a bioüzemanyagok szabályozásánál is, ezért bármennyire is a jóindulat vezérel bennünket, és a fenntarthatóságot mint célt bármennyire is támogathatónak tartjuk, mindig kételkedve tekintünk az ilyen szabályozásokra, amelyeket az Európai Unió e tekintetben meghoz, még ha tudjuk is, hogy ezeket az irányelveket Magyarországnak át kell vennie, saját joganyagába átültetni és harmonizálni. Ennek ellenére vannak kétségeink azzal kapcsolatban, hogy ez valóban hosszú távon a fenntarthatóságot úgy en bloc szolgálja-e, és ha életciklusszerűen tekintünk ezekre a bioüzemanyagokra vagy ezekre a földterületekre, ahol ezeket előállítják, akkor én azt mondanám, hogy inkább másfelé kellene a megoldást keresni. Természetesen ez is egy a megoldások közül, de nem a legjobb, így ennek fényében fogunk ennek a javaslatnak a támogatásáról a későbbiekben dönteni. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Kérdezem a képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen, az MSZP képviselőcsoportjából Józsa István képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A jelenlévők tisztelt figyelmébe ajánlom, hogy egy nemes cél korcs megvalósítása áll itt előttünk, mert ennél nemesebb célt, hogy védjük a környezetünket, védjük a klímát, a megújuló energia közlekedési célú felhasználását elősegítsük, azt hiszem, keveset lehet megfogalmazni. Viszont ez a korcs megvalósítás, ami itt előttünk fekszik, azt kell hogy mondjam, szegény. Tehát amikor minden befektetésnek, nagyobb befektetésnek, minden változtatásnak az a lényege, hogy egy kiszámítható, tervezhető szabályozási pálya álljon rendelkezésre, hogy a befektetők tudják mihez tartani magukat, akkor a törvényhozó nem veszi magának a fáradságot, hogy ezt törvénybe iktassa, hogy mihez tartsák magukat a résztvevők, hanem azt mondja, hogy én itt most csak megszabom a kereteket, és aztán majd mindent, ami számodra hűsbavágó, anyagilag érdekes lesz, a végrehajtási rendeletek fognak meghatározni.

Megmondom itt a jelenlévőknek, hogy a végrehajtási rendeletekben nem bíznak az emberek, úgy gondolják, hogy ez pont az a terület, ami a kormány, a minisztérium kénye-kedvének van kitéve, amibe egyik héten ezt írják, majd fél évvel később rájönnek, hogy valami más jobb lenne valakinek, és akkor mást írnak. Tehát ez nem a jogbiztonság, amit itt maguk bemutatnak.

Különösen fájdalmas, hogy egy ilyen, hosszú távon is lényeges környezeti cél, klímavédelmi cél területén teszik ezt az aljasságot, hogy nem teszik lehetővé egy kiszámítható befektetési környezet kialakítá-

sát, hanem tesznek valamit, amivel ki lehet pipálni az európai irányelvek megvalósítását, ugyanakkor ami a befektetéseket ösztönözné, segítené, azokat a tényleges sarokszámokat nem foglalják törvénybe. Ez így aljasság, ez az ügy elárulása. Nagyon kérem, hogy ne ezt tegyék, hanem törvényben szabályozzák és kedvező módon szabályozzák a megújuló energia közlekedési célú felhasználásának kereteit. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mivel további felszólalásra senki sem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Szabó Zsolt államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Szabó Zsolt jelzésére:)* Igen, kíván válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

(14.30)

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. Szeretném megköszönni képviselőtársaimnak, hogy az elmúlt percekben ennyire sokrétűen és sok szempontból tekintették át ezt a jogszabályi előterjesztést. Ami talán a legérdekesebb, hallottunk pró és kontra érveket, hallottunk olyat, hogy ez túl sok, és hallottunk olyat, hogy ez túl kevés.

Négy alapvető paramétert szeretnék kiemelni. Az egyik, hogy 2020-ra 10 százalékos közlekedési hányad van kitűzve, ennek a számítási metodikáját szabályozzuk. A másik, hogy szigorította a bioüzemanyagok fenntarthatósági követelményeit ez az irányelv. A harmadik: az étkezési és takarmányozási alapanyag szempontjából készült védelmi rendszert erősítjük meg. És a negyedik, hogy kibővíti a bizonyos bioüzemanyagokra vonatkozó tagállami jelentési kötelezettséget, tehát nyomon követjük egész pontosan ezeket a típusú bioüzemanyagokat.

Nagyon fontos, ami minden ilyen érvet talán fölülír, az, hogy a takarmány- és élelmiszer-biztonság, élelmiszer-előállítás a legfontosabb tényező. Az e fölötti gazdasági érdek, ami pedig az ország gazdaságának, a költségvetésnek és magának a GDP-nek az érdeke, az a következő elem, ami szabályoz. Tehát nem első a gazdaság, hanem csupán másodikként szabályoz.

Arra, hogy melyik évben milyen rendeletekkel és hogyan szabályozzuk ezt a kérdéskört, nyilván a törvény kereteket alkot, és azon belül az adott gazdasági változások hozzák meg azokat az igényeket, amire szabályozni szeretnénk. Úgy gondolom, hogy ez a jogszabály, ez a törvény megfelelő kereteket nyújt a feladatok ellátására, eleget tudunk tenni az európai uniós közös, ehhez a témához kapcsolódó politikának, eleget teszünk az ország gazdasági érdekeinek, biztosítjuk a magyar mezőgazdasági termelők számára a termelés biztonságát. Ezt ők is jelezték a törvény véleményezése kapcsán. Úgy gondolom, lehetőséget teremtünk arra, hogy 2020-ra elérjük a 10 százalékos részarányt.

Kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a szavazásnál támogassák a jogszabályi előterjesztést. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken, azaz holnap 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/15057. számon a parlament informatikai hálózatán mindenki számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Szabó Zsolt államtitkár úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének; 30 perces az időkeret. Államtitkár úr, öné a szó. Parancsoljon!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat rezsi- és bürokráciacsökkentési, valamint fogyasztóvédelmi célú pontosító jellegű módosításokat tartalmaz. A feladat a víziközmű-szolgáltatás területén az ex ante feltételek megteremtése és annak elősegítése, hogy biztonságosan történjen meg ez a közszolgáltatás.

A módosítások lehetővé teszik, hogy a kormány rezsi-csökkentési politikájának fenntarthatósága hosszú távon fennálljon, és a szektor működőképességét elősegítsük, annak fenntartását biztosítsuk. A víziközmű-beruházások esetében tapasztalható az, hogy a pályázatok kötelező fenntartási időszaka jóval rövidebb, mint az elvárható hasznos élettartam, és ez a feltétel hosszú fenntartási időre vetítve kedvezőbb árat jelent, és arra tekintettel, hogy a fenntarthatóság megfelelő legyen, ezért mindenképpen hosszabb élettartamú és megfelelő minőségű anyagok beépítését igényli. Ugyanakkor a hosszú élettartamú megoldások összességében mégis olcsóbbak, hiszen az egy évre jutó összes ráfordítás itt lesz a legalacsonyabb, és ez indokolja, hogy a szabályozással módosítsuk ezt a jogszabályi előírást.

A törvényjavaslat a víziközmű-rendszerek felújítási, rekonstrukciós forrásainak biztosítására ad finanszírozási lehetőséget, ez egyben összhangban van a kormány rezsi-csökkentési eljárásával. A víziközmű-szolgáltatóknak a beruházások, fejlesztések során a szakmai döntésekbe történő bevonása egyben garancia is, amelyben a víziközmű-szolgáltatás alapelveinek teljesülését tudja biztosítani.

A törvény módosítással a víziközmű-szolgáltatóknak a vízi közműre irányuló beruházásra, a tervszerű rekonstrukciós, felújítási és pótlási munkáinak műszaki tartalmára vonatkozóan a szakszerűség jelenti elsősorban azt az állásfoglalást, amit biztosítaniuk kell. Érvényesül a legkisebb költség elve, ennek értelmében a víziközmű-rendszer fejlesztésének tervezése, megvalósítása során az üzemeltetési megoldások előnyben részesítik azokat, ahol a legkisebb

ráfördítással a leghosszabb időtartamot tudjuk biztosítani.

A törvényjavaslat új elemként rendelkezik az úgynevezett víziközmű-alapról, amely a szolgáltató és az ellátásért felelős önkéntes megállapodása alapján létrehozott, úgynevezett fejlesztési finanszírozást biztosító alapok összessége. Így különösen a használati díjak nyilvántartásáról szól, és a felhasználásra kerülő vagy szolgáltató, elkülönített számlán biztosított pénzeszközökről is szól egyben.

A javaslat ezen túl kiemelt figyelmet fordít a fogyasztóvédelmi alapelvek teljesülésére is, így konkrétan a védendő felhasználók terheit csökkenti azzal, hogy a legrászorultabbakat segítik, hogy minél kevesebb bürokratikus eljárással minél hosszabb távon kapják meg a védendő vagy védett státusz kategóriát. Ennek megfelelően minden év március 31-ig köteles csak egy alkalommal elszámolni, és amennyiben hosszú távon fennáll a védendő, a védett státusz, úgy erre még egyszer nincs szükség, hiszen ez folyamatosan fenn fog állni.

A módosítás a többszöri igazolási kötelezettséget megszünteti, és ezáltal eleve a rászorultabb helyzetben lévő, kiszolgáltatottabb védendő fogyasztók esetében csökkenti a terheket. Valamennyi felhasználó érdekeinek védelmét szolgálja továbbá, hogy az előfizetős mérők alkalmazási körének bővítését lehetővé tesszük azáltal, hogy az alkalmazások lehetősége a módosítást megelőzően megkötött szerződések esetében is biztosítható.

A törvényjavaslat illeszkedik a kormány új otthonteremtési programjához, amelynek egyik eleme, hogy az építésügyi szabályok egyszerűsítése történik meg, megkönnyítve ezzel a magyar családok új otthonhoz jutását és az új lakáscélú ingatlanok építésének ösztönzését.

A nem lakossági felhasználóknak a víziközmű-szolgáltatóval kötött szerződésben foglaltak szerint kell a szolgáltató részére a víziközmű-fejlesztési hozzájárulást megfizetnie, ha az új bekötés a nem lakossági felhasználó által nem továbbértékesítésre épített, új építésű lakások esetében a víziközmű-szolgáltatást szolgálja. Ezenkívül a korábban üzemeltetési szerződéssel rendelkező beruházással érintett víziközmű-rendszerek nem veszítik el a felújítási-pótlási fedezetet a szerződéses jogcím változásai miatt.

A törvényjavaslat az európai uniós szabályoknak való megfelelést is biztosítja, hiszen a hálózati és információs rendszerek biztonságának az egész Unióban egységes, magas szintre történő intézkedéssel való emelését és egyben a parlamenti és tanácsi irányelvek egyes elemeinek az átültetését a törvénybe szintén biztosítjuk. A víziközmű-szolgáltatók törvényen alapuló feladatait és az állami, önkormányzati szervek elektronikus információs rendszerében való rögzítését egyszerűsítjük a jogszabályi módosítás által. A víziközmű-szolgáltatókról szóló törvényben részletszabályokat nem fektetünk le, a módosítás a meglévő szabályozás egyértelműsítését szolgálja.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt található törvény a víziközmű-ágazat jogszabály-pontosító, technikai jellegű módosításait tartalmazza. Kérem,

hogy a T/15057. számon nyilvántartott törvenymódosítási javaslatot megvitatni és a szavazás során támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen megítéző figyelmüket.

(14.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Dunai Mónika képviselő asszony. Parrancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott törvényjavaslatot, mert az az egyik legfontosabb célkitűzésünket, a lakossági rezsicsökkentést támogatja. A törvényjavaslat célja a rezsicsökkentés politikájának fenntartása a víziközmű-szektor működőképességének fenntartásával párhuzamosan. Célunk továbbá, hogy a törvényjavaslat hozzájáruljon a biztonságos, minőségi és folyamatos szolgáltatást nyújtó hazai víziközmű-szolgáltatáshoz. A törvényjavaslatban definiálásra kerül a víziközmű-alap kifejezés, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal hatásköre kibővül az e-közmű rendszerbe szolgáltatott adatok vizsgálatával, valamint a víziközmű-beruházásokra vonatkozó módosításokat tartalmaz.

Mindezeket túl a törvényjavaslat egy jogharmonizációs kötelezettségnek is eleget tesz: módosítja a védendő fogyasztókra vonatkozó rendelkezéseket, illetve pontosítja, hogy az ingatlan hálózatba történő bekötésének kötelezése hivatalból történő eljárás, amelyet a járási hivatal indít meg.

A törvényjavaslat a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény kisebb terjedelmű, ám kiemelt jelentőségű rezszi- és bürokráciacsökkentési, valamint fogyasztóvédelmi célt szolgáló, a víziközmű-rendszerek felújítási, rekonstrukciós forrásainak biztosítására finanszírozási lehetőséget biztosító, több esetben pontosító jellegű módosításait foglalja magában az elmúlt időszak jogalkalmazási tapasztalataira tekintettel, valamint az Európai Unió jogának való megfelelés érdekében.

A törvényjavaslatban foglalt módosítás célja és szükségessége a víziközmű-szakterületen a következő. Szükségessé vált a hálózati és információs rendszerek biztonságának az egész Unióban egységesen magas szintjét biztosító intézkedésekről szóló 2016/1148. számú európai parlamenti és tanácsi irányelv 14. cikk (1) és (2) bekezdésének a víziközmű-szolgáltatásról szóló törvénybe történő átültetése. Az alapvető jogok biztosa egyes víziközmű-szolgáltatók ügyfélszolgálati tevékenységének vizsgálata során megállapította, hogy a védendő felhasználókat egyes esetekben indokolatlanul kötelezi a törvény a védettség ténye fennállásának többszöri igazolására. Ezért szükségessé vált a védendő felhasználók igazolási kötelezettségének minimalizálása.

A víziközmű-szolgáltatóknak a beruházások, fejlesztések során a szakmai döntésekbe való bevonása vált szükségessé annak érdekében, hogy a megvalósuló vízi közművek problémamentesen illeszkedjenek a már meglévő vízi közművekhez, ezáltal a víziközmű-szolgáltatás alapelvei maradéktalanul teljesülhessenek. A törvényjavaslat alapján a kizárólag vízi közművek fejlesztésére felhasználható használati díjat az ellátásért felelős vagy megállapodás alapján a víziközmű-szolgáltató elkülönítetten kezeli. Az ellátásért felelősök, valamint a szolgáltatók külön megállapodása alapján létrejött alapot a szolgáltató vagy az ellátásért felelősök köréből kiválasztott önkormányzat kezeli. Az elkülönített közös alap célja a szolgáltatási területhez tartozó közműrendszerek felújítási, rekonstrukciós forrásainak egységesebb és tervezhetőbb módon való kezelése a teljes, egy víziközmű-szolgáltató által üzemeltetett szolgáltatási terület tekintetében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos kiemelni, hogy a jelen törvényjavaslat nem jelent a felhasználók részére semmilyen többletterhet, azaz nem jelent víziközmű-szolgáltatási díjnövekedést, így a törvényjavaslat összhangban áll a kormány rezsicsökkentési célkitűzéseivel és eddigi vívmányaival. Mindezek alapján a Fidesz képviselőcsoportja támogatja és a tisztelt Háznak elfogadásra javasolja a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót az MSZP képviselőcsoportja vezér-szónokának, Heringes Anita képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony!

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Államtitkár Úr! Az általános indokolásban láthatjuk azt a két mondatot, ami olyan, mint a népmesei fordulat, a „hoztam is, meg nem is”. A törvényjavaslat a kormány rezsicsökkentési politikájának fenntartása mellett a víziközmű-szektor működőképességének biztosítását teszi lehetővé. Ekkor még nagyon megörülhettek volna a víziközmű-szolgáltató cégek, és mivel ezek a legtöbb esetben önkormányzati tulajdonú cégek, az önkormányzatok is nagyon megörülhettek volna, hogy végre eljutunk odáig, hogy a működőképességüket biztosítani fogjuk. Csak amikor elkezdik olvasni a törvénymódosítást, akkor rájönnek, hogy igazából csak a rezsicsökkentés politikájának fenntartása marad az indoklásból igaznak, a másik fele nem igaz, ami viszont, tudjuk, hogy olyan, mint a népmesei fordulat, a „hoztam is, meg nem is”: aki kevés vizet használ vagy kevés rezsit fogyaszt, annak az inkább „nem is” kategóriába tartozik; a jómódú embereknek pedig hozott a kormány ismételen, de ezt már megszoktuk a kormány politikájából kifolyólag.

Ha mélyebben belenézünk a törvényjavaslat módosításába, akkor a 12. § nagyon sok mindent elárul. A nem lakossági felhasználó által épített, to-

vábbértékesítésre szánt lakások esetében a rendelkezés módosítást tartalmaz, mely szerint az építtető ez esetben nem köteles víziközmű-fejlesztési hozzájárulást fizetni. Ezzel egyébként egy újabb kis pénzcsoportot vesznek ki a víziközmű-szektorból és a víziközmű-szolgáltató cégek zsebéből is, amelyek - mint mondtam - legtöbb esetben önkormányzati tulajdonú cégek. Innentől kezdve, aki lakásértékesítésre nem lakossági felhasználóként beruház, és olyan lakások épülnek, amiket továbbértékesítésre szán, nekik sem kell majd fizetni. Hát ez így tényleg csodálatos! Ez valószínűleg egy újabb szektort, egy újabb baráti kört érint, hátha Mészáros Lőrinc és barátai vagy bármely hasonló Fidesz-közeli cég lakásokat akar építeni, majd ne kelljen kifizetnie ezt a pénzt se. Ha egyébként ez megjelenne a lakásárakban, akkor még értenénk is, hogy ez a lakosság öröme is szolgálja, de valószínűleg ezt ugyanúgy fogják benyelni, mint ahogy szokott ez történni minden esetben.

S akkor nézzük a legnagyobb problémákat! A használati vagy más néven bérleti díjat eddig is a víziközmű-cégek az önkormányzatok felé fizették be, és ebből az önkormányzatoknak fejlesztésekre és rekonstrukciókra kellett költeni. Csakhogy annyira ki vannak véreztetve manapság ezek a víziközmű-cégek, hogy van olyan hely, ahol egy forint/köbméteres bérleti díjat fizetnek, többet nem is tudnának, merthogy akkor már konkrétan nem tudnának bért kifizetni. Innentől kezdve ezek a cégek a teljes kivézetésen vannak. Értem én, hogy a legfontosabb - és tényleg mi is azt gondoljuk, hogy nagyon-nagyon fontos -, hogy ne nőjenek a lakosság terhei, mert már ők sem bírják tovább ezeket a terheket, csak amellet egyébként az ellátásbiztonsággal is foglalkozni kell.

S ha azt nézzük, hogy a legtöbb víziközmű-cégnél jelen pillanatban évenként 25 százalékos a dolgozói csere, a fluktuáció, és mennek el az ott dolgozó emberek, mert a víziközmű-cégek nem tudják rendesen megfizetni az ott dolgozó szakembereket, akkor tényleg az ellátásbiztonság kérdése merül fel: honnan tudnak majd dolgozókat fölvenni ekkora bérért? És tényleg az a nagyon nagy kérdés, hogy ha az állami szektorban három év alatt 30 százalékos béremelést hirdetett meg a kormány, akkor miben mások az önkormányzati tulajdonú cégek. Mert ebben az esetben szerintem nem lehet különbséget tenni a kettő között. Ha oda megígérték a három év alatt 30 százalékos béremelést, akkor azt gondolom, hogy az önkormányzati tulajdonú cégekben dolgozó embereknek is ugyanúgy jár. S ugye az a nagy kérdés, hogy ha a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. biztosítja ezeket a feltételeket, akkor a Belügyminisztérium majd ezeknek az önkormányzati tulajdonú cégeknek biztosítja-e, mert maguktól az önkormányzatok jelen pillanatban nincsenek abban a helyzetben, hogy béremelést tudjanak nyújtani az ott dolgozóknak. Csakhogy lassan már nem lesz, aki dolgozon benne.

Értem én, hogy a mai napon már tárgyalunk egy törvényt, ahol önök majd mostantól az ivóvízhá-

lózat szerelését is piaci alapon működő cégeknek ki fogják adni, majd hatóság jól megvizsgálja, hogy ők alkalmasak-e rá, és akkor persze nem kell majd anynyi szerelő a víziközmű-cégekhez.

(14.50)

Csak hogy ez megint egy szektor elvétele, megint egy szektor kicsinálása, kivézetése és haveroknak átadása. Az e-közmű-hálózatról is van miről beszélnünk, merthogy arra mindig nagy örömmel hivatkoznak, hogy akkor már itt van a teljes rendszer, ahol majd jól meg lehet nézni, hogy melyik lakásban milyen bekötések vannak, meg hogy milyen átmérőjű cső megy oda be, vagy hogy milyen csatornahálózat található. Csak abban az esetben, amikor a víziközmű-cégek ennyire ki vannak véreztetve, akkor az esetek nagy többségében ezt elvégezni sem lehetett normálisan. Mert ez nem egy olcsó mulatság, digitalizálni ezeket a rendszereket. És ha majd jön egy külsős cég, egy külsős vízvezeték-szerelő, aki megkapja majd a hatósági engedélyt, és majd megnézi ezt a hálózatot, és bemegy ebbe az e-közmű-hálózatba, ahol a digitalizált adatoknak fenn kell lennie, akkor ugye, maximum azt tudja megnézni majd, hogy milyen bekötés van ott. De azt, hogy milyen mélységben található, hogyan pontosan, és hol kéne nekiállni pontosan szerelni, azt nem fogja tudni, mert ilyen mélységben nem tartalmazza, mert nem voltak képesek a cégek ezt elkészíteni. Ha nagyon őszinték, és magukba néznek, maguk is tudják, hogy ez egy nagyon-nagyon komoly elmaradás, és nincs rendben ez a rendszer, merthogy ki van véreztetve ez a szektor is. Értem én, hogy az önkormányzati tulajdonú cégekkel jelen pillanatban, mint gyámság alá vont mostohagyermekkel foglalkoznak, csak azt gondolom, hogy a saját polgármesterekkel és a saját lakosságukkal szemben sem korrekt.

Éppen ezért azt gondolom, hogy ezt a javaslatot jobban át kéne gondolni, nemcsak a haverokra kell gondolni, hanem a lakosságra is, nemcsak arra kell gondolni, hogy hogyan tudják a politikai vívmányait fenntartani, ami tényleg olyan, hogy hoztam is meg nem is, mert a lakosság nagy része a mai napig nem igazán érzi ezt a rezsicsökkentés dolgot, merthogy pont hogy minél kevesebbet próbálnak használni, mert a csekket sem tudják befizetni. És ha a csekket nem tudja befizetni, akkor ez a 200 forint a számára nem akkora dolog, mint a jómódú embereknek a több ezer, aki a medencéjét tölti fel azzal a vízzel, amivel a másik ember éppen csak ivóvíznek is csak az utolsó cseppjeit használja el, hogy ne kelljen sokat fizetnie.

Éppen ezért azt gondolom, hogy ezt a javaslatot így nem lehet támogatni. Át kéne gondolni ezt az egész szektort, és újra kéne gondolni az egész törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Hegedűs Lorántné képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, jegyző asszony!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Legelsősorban azt a kérdést szeretném feltenni államtitkár úrnak, hogy biztosan minden harmonizálva van-e a kormány jogalkotási tervében, hiszen pontosan ezen törvény kapcsán is, a víziközmű-szolgáltatásokról szóló törvény kapcsán is, illetve az ahhoz szorosan kapcsolódó vízgazdálkodási törvény kapcsán a Belügyminisztériumnál már jogszabálymódosítás van kidolgozás alatt, sőt a tekintetben már volt egy ötpárti egyeztetés is, egy nagyobb törvénycsomag részeként. Ez is előttünk volt, erről is tárgyaltunk, és egyeztetünk a Belügyminisztériumban, úgyhogy nem igazán értem, hogy most ugyanazon törvény egy másik szeptetét vagy részben fedésben lévő részét önök újra itt a Ház elé hozzák teljesen másik szempontból, azt átvizsgálva és pontosítva és javítva, illetve átírva. Nem gondolom, hogy ez az egységes jogalkotásnak egy mintapéldánya lehetne, ez az eset, ami most előttünk van.

Egyebekben valóban nagyon nagy részt technikai jellegű pontosításokról van szó. De sajnos azt kell hogy mondjam, egyetértve az előttem szólóval, hogy nem csak ilyen jellegű pontosítások vannak benne. Van benne három olyan pont, amit most részletesebben szeretnék most ide a Ház elé hozni, és az államtitkár úrtól szeretnék választ kapni rá.

Az egyik pont az 1. §-hoz kapcsolódik, amiben azt írják, ugye, hogy a pályázatok, ezek jellemzően európai uniós pályázatok, a KEOP-ból megvalósuló pályázatok, kötelező fenntartási ideje sokkal rövidebb, mint az elvárható hasznos élettartam, adott esetben különböző infrastruktúra-hálózatok esetén, és hogy célszerű lenne ezt egy kicsit életszerűbbé tenni; tehát az elvárható hasznos élettartamhoz, a valós, elvárható élettartamhoz a jogszabályokat hozzáigazítani.

A helyzet a következő: rendkívül sok ilyen víziközmű-létesítmény valósult meg az elmúlt időszakban, tehát a KEOP-kézikönyv 2007 szeptemberében jelent meg, és onnantól kezdve, 2008-2009-től kezdve gyakorlatilag a teljes Magyarország területén számtalan település volt bevonva, jellemzően csatornahálózat-fejlesztésbe, -rekonstrukcióba, -bővítésbe, illetve vízszolgáltatás esetén is. Majd egyik mintapéldányáról nemsokára fogok beszélni. Ezek mindegyike, mindegyik pályázat úgy valósult meg, hogy már a pályázat benyújtásakor a részletes megvalósíthatósági tanulmánytervben az úgynevezett CBA-részben, tehát a cost-benefit analysisben, magyarul, a költség-haszon elemzésben be kellett mutatni részben az Európai Unió számára, tehát ugye, azon irányító hatóság számára, most nem a magyart értem, hanem a brüsszeli irányító hatóság számára, hogy az a beruházás, amit megvalósít adott esetben egy önkormányzat európai uniós forrásból, hogyan fenntartható 35 éven keresztül. Mert ugye, ilyen esetekben 35 évet kellett vállalni mint kötelező fenntartási időszak. De mivel az Európai Unió kötelezővé teszi számunkra teljesen joggal és érhető módon értékcsökkenési leírás képzését, ezért ebben a költség-

haszon elemzésben már akkor és ott ki kellett mutatni, hogy az egyes településeken, mondjuk, a csatornadíj hogyan fog kinézni. Tehát mennyi lesz az alapdíj, és mennyi lesz a köbméterenkénti díj azért, hogy az értékcsökkenési leírást abban is már érvényesíteni lehessen.

Tehát magyarul, az egyes használók úgy fizetik ki ezeket a díjakat, hogy egyben fizetgetik kis részletekben azt a költséget is, amibe fog kerülni ennek az egész vízi közműnek a fenntartása. Tehát ötévenként le kell cserélni a kisebb gépeket, 10-15 évenként a nagyobb gépeket is, teljes egészében 35 év alatt újra ki kell fizetni a mű teljes bekerülési költségét. Ez egy nagyon-nagyon jelentős tétel, ez egy nagyon-nagyon jelentős teher az egyes önkormányzatok, illetve mondjuk ki, a fogyasztók számára. Nem csoda tehát, ha a kormányzat úgy gondolja, hogy a 35 éves időtartam igen csekély, nem beszélve arról, hogy nyilvánvalóan jóval hosszabb időtartamra épülnek ezek a rendszerek.

Mondjuk, azért azt, ami itt, csak Budapest belvárosában jellemző, hogy például nem messze innen a Nádor utca alatt egy 99 éves, elég nagy átmérőjű vízvezeték megy, azért azt már én is túlzásnak érzem, hiszen ez a hálózat vagy a hálózatnak egy másik szakasza volt az, ami felrobbant annak idején, egypár évvel ezelőtt - talán többen is emlékszünk rá - a Gellért Szálló mellett, és a Gellért Szállónak egy szárnyát gyakorlatilag teljes egészében elmosta. Tehát nem csoda, hogyha bárki úgy gondolja, hogy ezeket a létesítményeket életszerű kicserélni. Egy 50-60 éven belül nyilván mindegyikre sor kéne hogy kerüljön, de talán ez a 35 év túl rövid. Ugyanakkor kétségtelen tény, hogy az önkormányzatok ezeket vállalták.

Most akkor tisztelettel kérdezném az államtitkár úrtól: ezekkel a vállalásokkal mi lesz? Mert ezeket azonban nemcsak az önkormányzatok vállalták, hanem rajtuk keresztül a teljes Magyarország. Tehát akkor jól értem-e, hogy ez a módosítás azt is jelenti, hogy az összes eddig megvalósult, KEOP-forrásból finanszírozott ilyen jellegű beruházásnál újra kell számolni az összes költség-haszon elemzést, és az összes, a már eddig befizetett, ilyen értelmű értékcsökkenési díjak is adott esetben visszajárnak a szolgáltatóknak keresztül a fogyasztóknak. Nagyon szeretném, ha erre egyértelmű választ kaphatnék, mert akkor, ha nem így volna, akkor viszont vagy az Európai Uniót csaptuk be, vagy a fogyasztókat csaptuk be, de valami biztosan nem stimmel ebben a rendszerben.

A másik az 5. § kérdése, ami arról szól, és aztán ez több más paragrafusban is megjelenik, hogy a szakmai szempontok érvényre juttatása miatt kívánatos, hogy a víziközmű-szolgáltatók is legyenek bevonva a különböző döntésekbe.

(15.00)

Milyen jó lenne valóban, ha a tervezetés fázisában a majdani későbbi szolgáltatók be lennének vonva, vegytisztán szakmai szempontokból. Sajnos ez azonban nem így történt, se a tervezetésbe nem

vonták be őket, se a kivitelezésbe, se a választható technológiák közül való döntésbe, hogy melyik technológiát mikor, hol lehet alkalmazni, melyiket mikor érdemes használni. Így történhetett az is meg, hogy a bajai esetben vízminőség-javító projekt volt, szeretném külön kihangsúlyozni a nevét ennek a bizonyos pályázatnak, aminek egyébként a különböző adataiba éppen a jövő héten fogok beletekinteni az államtitkár úrnak a jóvoltából. Tehát nagyon kíváncsi vagyok, hogy vajon az adatok, ezek a bizonyos dokumentumok, amelyeknek egy része már rendelkezésre áll, de az összes többi alátámasztja-e azt az aggályt, amit egyébként a bajaiak éreznek igencsak a saját bőrükön, nevezetesen, hogy a bajai víz - de nemcsak Baját érinti ez, hanem a bajai agglomerációról beszélünk, tehát 90 ezer emberről - ihatatlan, bűdös, semmire fel nem használható, tehát nemcsak hogy főzésre, de mosakodásra sem használható fel, azért, mert a választott technológia nem volt alkalmas. Hiába jelezte annak idején a szolgáltató, hogy ezt nem szabad választani, mert az akkor már megvalósult hálózat nem fogja ezt a bizonyos technológiát jól venni, nem lesz kompatibilis hozzá, a túlzottan magas oxigéntartalomra hivatkozva, ami a korábbi lerakódásokat feloldja, és ezért van ez a rettenetes helyzet ott Baján.

De nemcsak ilyen értelemben a választott technológia, hanem a tervezetés során, illetve a kivitelezéssel kötött szerződés során is túl alacsonyra szabták meg azt az árat, ami az eredeti vízhálózat rekonstrukciójára fordítható volt. Tehát ha kicserélhették volna azokat a csőszakaszokat, amelyeket egyébként a szolgáltató maga is jelzett, hogy ezek nem lesznek kompatibilisek, akkor talán ez az egész probléma nem áll fenn. De mostanra eljutottunk odáig, hogy nagyon-nagyon sok milliárd forintot elköltöttünk európai uniós forrásból, zárójelben hozzáteszem: a miniszterelnök kijelentése óta tudjuk, hogy ez a mi pénzünk, a mi magyar adófizetői pénzünk, tehát magyarul: a magyar adófizetők pénze ment pocsékba azzal, hogy egy olyan szolgáltatást építettünk ki, ami használhatatlan, noha egyébként, ha ez a paragrafus akkor már megvalósult volna, tehát a szolgáltatót bevonták volna érdemben a tervezetésbe, a kivitelezésbe, akkor ez már nem fordulhatott volna elő.

A harmadik pont, amit szeretnék még gyorsan megemlíteni, amiről szintén szó volt, a 12. §, ami azt mondja ki, hogy a nem lakossági felhasználó által épített, tehát magyarul ingatlanbefektető által épített, de értékesítésre szánt lakások esetében nem kell majd víziközmű-fejlesztési hozzájárulást fizetni. Tudjuk, hogy új bekötés megvalósítását megelőzően kell mindig a fogyasztónak majd befizetni ezt a hozzájárulást, de úgy tűnik, hogy ezennel ezek a bizonyos ingatlanbefektetők fel lesznek mentve ezen kötelezettség alól. Na most, én azt gondolom, hogy már a '48. március 15-ei 12 pontban is le volt írva az általános közteljesítésnek a kötelezettsége mint egy alapkötelezettség mindannyiunk számára, és én úgy gondolom, úgy gondolhattuk talán eddig, hogy ez most is érvényes a magyar jogrendben, de íme, látjuk, itt egy példa, hogy nem. Tehát vannak egyen-

lők és vannak egyenlőbbek, akiknek nem kell fizetni. Hát milyen egyenlőbbek lehetnek? Ne nagyon menjünk messzire, maradjunk csak itt Budapesten: Kopaszi-gát, Garancsi-féle beruházás. Hány lakás fog ott épülni úgy, hogy majd az után magának Garancsinak nem kell kifizetni ezt a bizonyos hozzájárulást? Tehát ha a rezsicsökkentésről beszélünk, akkor Garancsi István esetén bizonyosan meg fog valósulni a rezsicsökkentés, mert ami az építéssel együtt járó, egyébként kötelező kiadás lenne, ő most ebben az esetben hirtelen-váratlan - mennyi? - milliárdos nagyságrendben fog megszórni pénzt önkön, államtitkár úr.

És ennek a bizonyos hozzájárulásnak egyébként helye van. Tehát azért kell ezt kifizetniük, akár tesszik, akár nem, az embereknek, mert ennek az a célja, hogy egyrészt a kapacitást lekösse, tehát azt, ami az adott lakáshoz megy, a csőben biztosított vízmennyiség, azt a kapacitást lekösse, másrészt a hálózat rekonstrukciójára, fenntartására, karbantartására is ez egy alapot képez. Amikor megépülnek ezek a víziközmű-létesítmények, és már vannak úgymond fogyasztók, tehát egy csatornaberuházás esetén már vannak kibocsátók, hiszen egy adott faluban vannak ingatlanok, ott használják a vízhálózatot, akkor azoknak is kötelező érdekeltségi hozzájárulást fizetni, anélkül nem nagyon lehet rácsatlakozni a csatornahálózatra. Akik utólag építenek, azoknak szintén kötelező ugyanilyen megfontolás alapján ehhez a közösség által létrehozott rendszerhez ilyen módon csatlakozni, mert ez az általános felelősségvállalásnak a része.

De mondok egy másik példát, egy újpesti példát fogok mondani: a Metrodom-beruházást. Azért is érdekes a Metrodom-beruházás, mert több ezer lakás jön létre Újpesten, egy egyébként már eléggé zsúfolt városrészben, tehát nemcsak a vízi infrastruktúrát, hanem más infrastruktúrát is agyon fogja terhelni, ez egészen biztos, így például a közlekedési infrastruktúrát ez a rendkívül jelentős fejlesztés, de maga a cég, amit most önök egy hihetetlen nagyvonalú gesztussal megint csak rezsicsökkentésben részesítenek, egy kis, távoli faluban más 36 cég mellett egy volt kocsmáépületbe bejegyzett offshore cég. Biztos, hogy ezeknek akar a magyar állam kedvezni?

Államtitkár úr, honnan fog ez a pénz hiányozni, és miért jó egy offshore céget ilyen értelemben is előnyben részesíteni? Tehát én azt gondolom, hogy mindezek miatt az aggályok miatt, hacsak most az államtitkár úrtól nem kapunk valamilyen nagyon egyértelmű cáfolatot ezekre az általam felvetett problémákra, nem fogjuk tudni támogatni, annak ellenére, hogy összességében valóban csak technikai jellegű módosításokat tartalmaz a törvényjavaslat. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Kérdezem a képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki felszólalni a vitában. *(Jelzésre:)* Az MSZP

képviselőcsoportjából Józsa István képviselő úr kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tanúi lehetünk a víziközmű-cégek kivézetetésének, és még csak azt se mondanám, hogy jó szándékú, mert ül itt egy más szakmából érkezett államtitkár, a Fidesz vezérszónoka egy nagyon derék, nagyon kedves franciatanárnő *(Dunai Mónika közbeszól.)*, nem találtak egy épületgépészt, aki esetleg felszívta volna magát nemcsak vízzel, hanem tudással erre a témára. Ez azért egy borzasztó előterjesztés.

Egyrészt amit a képviselőtársam kifejtett, hogy a dologi költségek oldaláról kivézetetik a cégeket, tehát az, ami a 12. §-ban van, hogy a nem lakossági felhasználó nem fizet közműfejlesztési hozzájárulást, hanem csak úgy akár milliárdos nagyságrendű közműfejlesztési engedményeket vesz igénybe, ez azt jelenti, hogy maguk nem a lakosoknak adják oda a pénzt, amit oda lehetne adni, hanem azoknak a haveroknak, azoknak a cégeknek, akiknek „-hat”, mert úgy emlékszem, hogy feltételes módban van, tehát akiknek úgy ítélik majd meg, hogy nem kell ezt megfizetni. Ez azt eredményezi, hogy ami így nem folyik be közműfejlesztési hozzájárulás, az a pénz hiányozni fog a víziközmű-cégnél, tehát a működéséhez valamilyen ágon ezt vagy mást pótolni kellene.

A másik a dolgozói szegénység. Olyan mértékig alacsonyak a vízi közműveknél dolgozó szakembereknek a fizetései, hogy egyszerűen nem maradnak ott. Tényadatként hallottam cégvezetőktől, hogy évi 25 százalék a fluktuáció, ami inkább eláramlás. Tehát nem tudják ezen a bérszínvonalon biztosítani a szakembereket, és akkor ezután jön az, ami itt elhangzott, hogy túlzottan oxigénes a bajai víz, és még azt a koszt is leszedi, ami nem most keletkezik, hanem régen-régen rakódott rá a vezetékekre, és barna víz folyik Baján a csapokból.

(15.10)

Tehát amikor önök behozták a szlenget a hivatalos köznyelvbe azzal, hogy rezsiről kezdtek beszélni, ugyanis ez, hogy rezszi, olyan, mint hogy kérek egy kevertet - nem tudja senki, hogy mi van benne. Ez egy vegyes felvágott, ezt a szlengben használják az emberek, ez nem jogi kategória. Amikor önök rezsiharcról beszélnek, valami megfoghatatlan lakossági költséget akarnak beleálmódni, amiről többször bebizonyítottuk, hogy előtte megemelték, például az energiaárakat '10 és '12 között, 30-32 százalékkal, és utána méltóztattak 20-25 százalékkal csökkenteni. Úgyhogy ez az önök rezsije, hogy jól összemazatolni a dolgokat.

Na most, ezt próbálják megtenni a víziközmű-cégek tönkretételénél is, ami egy rendkívül ocsmány dolog, ugyanis a köztársasági elnök nagyon helyesen víznagyhatalomként mutatja be Magyarországot, mert a lehetőségeink alapján lehetnénk is azok; a Fővárosi Vízműveknek kiváló technológiai és kiváló üzemeltetési eredményei vannak, azzal együtt, hogy

kiváló a vezetése is. De ha ilyen törvényeket hoznak, ami kivérezteteti, tönkretesz a víziközmű-cégeket, akkor ne várják, hogy ezek az eredmények tartósak legyenek. Akkor majd a köztársasági elnök kiáll a következő víz világkonferencián, hogy mi víz-világ-nagyhatalom vagyunk, kivéve Baját, ahol barna szar-bajuszos víz folyik a csapból, merthogy így sikerült a felújítást megcsinálni? Úgyhogy egy ilyen rendkívül exponált alapvető szolgáltatást, alapvető élelmezési feltételt biztosító közműnél, mint a vízi közmű, a vízellátás, úgy gondolom, hogy sokkal körültekintőbben, sokkal több garanciát, biztosítékot és a valódi ellátásbiztonságot, ennek a színvonalát biztosító, garantáló törvényt kellene idehozni.

Tudom, hogy elnök úrnak már nagyon mennie kellene, de azért kitérnék még arra, hogy milyen hihetetlen mértékig versenyképességi tényező a közműellátás. Pont ez a 12. § világít rá arra, hogy ami most Magyarországon történik, az nonszensz, ugyanis a vállalkozók, akik belobbizták magukat magukhoz, hogy a 12. §-ban, aki nem lakosságként építi a lakóházakat, az ne kössön közműfejlesztési hozzájárulást, ez a valódi piaci természetes igény. Tehát az lenne a normális, hogyha egy szolgáltatónak lenne arra tehetsége, lenne arra pénze, hogy a szolgáltatás fejlesztésére, területi bővítésére fordíthasson anyagi és technikai eszközöket, tehát kiépítse a potenciális felhasználói felé ezt a közművet. Ne a felhasználóktól akarja elszedni, hanem vigye oda az árut, és aztán majd értékesítse. Pár tíz évvel ezelőtt bejárta a világsajtót az a hír, ami úgy szemléletesen érzékelteti, hogy mit akarok mondani: a Francia-Alpokban, az isten háta mögött valaki építési engedélyt kért egy hétvégi házra, és amikor ezt megkapta, a telefonszolgáltató saját költségére 28 kilométer kábelt vezetett előre az építendő házhoz, mert az ő szabályzatában az van, hogy ha valahol kiadnak egy építési engedélyt, akkor a telefonszolgáltatást biztosítani kell a saját alapszabálya szerint, a saját törvényeik szerint. Na, ez lenne normális, ez lenne a policy Magyarországon is, nem olyan vívmányokról beszélni, kedves Mónika - talán szabad a keresztnévén szólítani, nem úgy, mint a Jánost (*Szórványos derültség.*) -, hogy menjen eléje a szolgáltató a potenciális vevőknek, és kínálja fel a portékáját. Nem az, hogy elszedem tőled a pénzt, majd én megmondom, hogy mennyiért csinálok meg, jó drágán, és amikor ezt előre kifizetted, akkor utána majd egy fél évvel vagy egy évvel esetleg biztosítok neked egyfajta szolgáltatást.

Szóval, ez nem megy, ez egy elavult szemlélet, ezen a koron már túl vagyunk! Úgyhogy legyenek szívesek olyan törvényt hozni ide, ami megfelel a XXI. századnak és megfelel a magyar lakosság méltó ellátásának. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Igen tisztelt Képviselő Úr! Úgy gondolom, az lenne a helyes, hogyha megválogatná a jelzős szerkezeteit, amelyeket használ, és nem használna olyan jelzős szerkezetet, amelyik a Magyar Országgyűlés szokásos, normális beszédstílusának nem felel meg. Azért, mert a bajai vízzel kapcsolatban bizo-

nyos olyan szerkezetet használt. (*Dr. Józsa István: Barna víz?*) Hogy lássa, hogy én nem vagyok beszorulva időben, és van időm. Ezért figyelmeztetésben részesítem.

Kérdezem, ki óhajt a továbbiakban még hozzászólni. (*Jelzésre:*) Szilágyi György képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Én igazából csak államtitkár úrnak szeretnék időt hagyni a felszólalásommal arra, hogy felhívjam a figyelmét, hogy ne a zárszóban válaszoljon a kérdésekre, államtitkár úr, mert akkor már nem lehet vitatkozni. Tegye meg azt a szívességet, tisztelje meg azzal a képviselőtársait, akár Hegedűs Enikót is, hogy azokra a súlyos vádakra, amelyek elhangzottak a kormánnyal és önnel kapcsolatosan, arra nem a zárszóban válaszol, hanem most. Hiszen elmondom önnek még egyszer, hogyha esetleg nem figyelt oda: konkrétan az hangzott el Hegedűsné felszólalásában, hogy Garancsi Istvánnak például, az önök barátjának többmilliárdos kedvezményt adnak egy építkezés során. Ezek súlyos vádak, ez pontosan megmutatja azt, hogy a kormány hajlandó a barátok érdekében törvényeket hozni, hogy azok minél nagyobb haszonnal telessenek szert, és minél több pénz maradjon a zsebükben. Én azt szeretném kérni, hogy valóban válaszoljon, és ne a zárszóban, hiszen tudja, a zárszó után a képviselők már nem válaszolhatnak, és ez egy olyan kérdés szerintem, amit itt tisztázni kellene.

És hogy ne csak negatívumokat mondjak, és esetleg erre is lehet válaszolni, hadd dicsérjem meg önöket. Óriási munka lehet egyébként kodifikációs szempontból és törvényalkotási szempontból is az, hogy valaki besétál egy irodába, és azt mondja önöknek, hogy a Garancsinak adjunk már több száz milliós kedvezményt, és töröljük el ezt a dolgot, és önöknek ki kell izzadni e mögé az egyetlenegy dolog mögé, mondjuk, tíz oldalt. Tényleg ez egy nagyon nagy bravúr, és ehhez sajnos most gratulálni szeretnék önöknek.

De higgyék el, hogy ez nem a legmegfelelőbb állapot, ahogy önök vezetik az országot, nem a legmegfelelőbb állapot az, ahogyan önök a törvényeket alkotják. És nagyon szépen kérem államtitkár urat, hogy válaszoljon ezekre a vádakra, ezek súlyos vádak. Ha nem hajlandók ezekre a vádakra válaszolni, akkor is egyértelmű a válasz: igen, jól látjuk, önöknek a törvényalkotási célja 80 százalékban nem más, mint a haveroknak, Garancsi Istvánnak, Andy Vajánának, és még sorolhatnánk a Habony Árpádokat és mindenkit, kedvezni, közpénzeket juttatni, és ezeket a közpénzeket az országtól, a magyar emberektől elvenni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mivel további felszólalásra senki sem jelentkezett (*Szilágyi György: Persze!*), az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. (*Szabó Zsolt jelzésére:*) Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nem is tudom, hol kezdjem, mert annyi dolog elhangzott, és meglepetéssel érnek néha gondolatok, mert én sem tudom hová tenni a dolgot. Talán onnan szeretném kezdeni, hogy amit el fogok mondani, és hogy szakmailag mennyire rosszul látják, ezzel meg szeretném alapozni a dolgokat. Könyvvizsgáló vagyok, és tudom, hogy a víziközmű-ágazatokban mi a helyzet, én attól tartok, hogy a kedves baloldali frakciónak nem sikerült a MaVízzel egyeztetni (*Dr. Józsa István: De!*), hiszen a víziközmű-szolgáltatók kétharmada, köszöni szépen, teljesen rendben van. (*Dr. Józsa István: Eddig! - Heringes Anita közbeszólása.*) És elmondom most jogszabályi alapon, hogy miről van szó, és melyik jogszabályi paraméterrel hogyan szeretnénk továbblépni.

Először is talán a lakásokkal kapcsolatos kérdéskör meg a vízlektési díj, és párhuzamot szeretnék vonni. Attól még, hogy az alapvető élelmiszerek áfáját lecsökkentjük, még nem a vágóhidat segítjük, hanem az a cél, hogy amikor a végső szolgáltatóhoz eljut a hús, akkor ő olcsóbban kapja meg, legalább az áfával csökkentett módon.

(15.20)

Ugyanez vonatkozik erre is. Én nagyon bízom benne, hogy az összes olyan, aki lakásokat épít, ennyivel olcsóbban fogja a felhasználóknak átadni, hiszen nem kell ezt a díjat kifizetni, és nem kell továbblépni ebben a témában. És nem vagyok hajlandó mint országgyűlési képviselő abban az ügyben szavazni, hogy emeljük vissza az áfát, mert ennek semmi értelme nincs. Ez egy értelmetlen dolog.

S ha végigmegyünk az egészen, szeretném elmondani, hogy mi az a rendszer, amit a kormány visz most, és amivel a fejlesztéseket szeretné elősegíteni. Az Európai Unió a fenntartási kötelezettséget öt évben határozta meg. Ez a csatorna- és a vizes beruházásoknál egyaránt így van. Valójában tudjuk, hogy ennél sokkal hosszabb a használati idő, például a bajai vizes rendszer körülbelül az ötvenes évek óta szolgálja az ott élőket, de itt elhangzott, hogy van, ahol közel százéves rendszer működik.

A magyar kormány azt szeretné, ha lehetőséget teremtenék fejlesztésekre. Ez az úgynevezett gördülő fejlesztési terv, amit most is jogszabály alkot meg, s amit az önkormányzatok egyeztetve a víziközmű-szolgáltatókkal összeállítanak. Három üteme van: van egy rövid, ami egy egyéves fejlesztés, van egy középtávú és van egy hosszú távú fejlesztési elképzelés. A magyar kormány a költségvetésben külön fejlesztési keretet alkot, amire pályázhatnak a víziközmű-szolgáltatók adott rendszerek följújtására, kicserélésére. Ehhez egy feltételt szabunk, ami ebben a törvényben jelenik meg, hogy azt lássuk, ő is értékcsökkenés vagy bérletidíj-arányosan gyűjti a pénzt. Ezzel a pénzzel lehet erre a központi fejlesztési keretre pályázni. És ehhez mit tettünk? Év végével a társaságiadó-törvényben a gyakorlati életnek megfelelően állapítottuk meg az értékcsökkenési leírás mér-

tékét, hogy tartható legyen a víziközmű-szolgáltatók által.

S még van más jogszabályi lépés is, ami pont most fog bekövetkezni. Ezzel a víziközmű-szolgáltatók esetében a fejlesztési alapok létrehozását segítjük, s az a fejlesztési alap is, amit itt meghatározunk, ezt szolgálja. Tulajdonképpen az a díj, ami így összegyűlik, biztosítani fogja vagy biztosítani tudja azt, hogy lehessen cserélni elavult rendszereket. Én olyan helyen lakom, ami zsákutca, ezért utolsók vagyunk, s ha mosni kell a rendszert, akkor tudjuk, hogy a víziközmű-szolgáltató kimossa azt a rendszert, és utána egy-két napig zavaros a víz. Baján az a probléma, hogy attól, hogy a kutakat és a szűrőrendszereket följújtották, magában a víziközmű-rendszerben található magánlecsapódás ott maradt. Ettől a magánlecsapódástól színes a víz, és valahányszor mossák a rendszert - akkor is ilyen történt, ez parlamenti válaszban elhangzott -, akkor ez a probléma fennáll.

Viszont az, hogy a karbantartást elmulasztotta a víziközmű-szolgáltató az előző időszakokban, nem a rendszer hibája, hanem meg kellene nézni annak a szakértőnek a hozzáállását, akinek az a feladata, hogy a karbantartási folyamatokban részt vegyen. Az ilyen jogszabály-módosítások pont azt teszik lehetővé, hogy a víziközmű-szolgáltatókat ebbe az irányba vigyük, és segítsük elő az ilyen jellegű tevékenységüket.

A gördülő fejlesztési terv egyben arra is lehetőséget szolgáltat, hogy megtervezzék a víziközmű-szolgáltatók, hogy hány évente és milyen fejlesztéseket kell végrehajtani. Azt szeretnénk látni, hogy ezekben a közel negyven víziközmű-szolgáltató ad információt.

Szeretném hangsúlyozni, hogy nem egy víziközmű-szolgáltatónál van olyan, hogy 13. vagy 14. havi bért adnak, s olyan is van, hogy prémiumot vagy jutalmat fizetnek. Tehát nem mindenki egyértelműen problémásan gazdálkodik, és nem mindenütt van egyértelműen szükség arra, hogy ilyen fejlesztéseket végrehajtsunk.

Arra kérem képviselőtársaimat, hogy mielőtt szakmai véleményt alkotnak, kérdezzék meg, hogy mi a szándék és mely területet milyen fejlesztési lehetőségekkel szeretnénk segíteni. Az előttünk lévő jogszabály legtöbbször pont a MaVíz által javasolt módosításokat tartalmazza, és azok a szakmai módosító javaslatok, fejlesztési elképzelések, amelyek hosszú távon lehetőséget teremtenek beruházásokra, fejlesztésekre, lehetőséget fognak teremteni. Azonban amikor a karbantartás elmarad és olyan rendszerek fejlesztésére, kicserélésére lenne mód, amik elmaradtak az elmúlt időszakban, az nem megy. Sem a KEOP, sem a KEHOP karbantartás-fejlesztést nem enged teljeskörűen módosítani, például a KEHOP-ban maximum 5 százalék van arra, hogy egy új fejlesztés esetén a régi rendszerek fejlesztése - csőcsere és egyéb dolog - meg tudjon valósulni. Erre tesz most a kormány lépéseket ezzel a jogszabály-módosítással, és ezt tesszük lehetővé.

Az a kérésem képviselőtársaim felé - akár mi is állunk szíves rendelkezésre -, hogy keressenek meg

minket, nézzük meg, hogy mik azok a javaslatok, amiket eddig tettünk, és mik azok a törvénymódosítások, amik ezt lehetővé teszik. Majd ezt követően lehet véleményt alkotni és kritizálni. Egyébként pont azért, mert egy milliméterrel előbbre vagyunk, mint a korábbiak, kérem, támogassák ezt a törvénymódosítási javaslatunkat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájekeztatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy a módo-

sító javaslatok benyújtására holnap, azaz pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Napirend utáni felszólalásra senki sem jelentkezett. Megköszönöm képviselőtársaim, az Országgyűlés Hivatala munkatársai és a gyorsírók munkáját.

Az Országgyűlés jövő héten hétfőn, délelőtt 11 órakor folytatja munkáját. Az **ülénapot bezárom**.

(Az ülésnap 15 óra 27 perckor ért véget.)

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUOTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)